

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Dan zdravja letos v svetu praznujejo v znamenju varovanja oči in preprečevanja slepote. Pri nas bi se v glavnem, za to prvo še lahko pohvalili, da smo bolezen zatrli, za drugo pa v širši razlagi ne moremo biti povsem zadovoljni. Slepota pomeni namreč predvsem ne videti sočloveka! Pa ga vselej vidimo? Kaj pa brezobzirno vedenje in mrtvi na cestah, »poceni« proizvodnja in onesnaženo ozračje, in še bi lahko naštevali. Ta slepota je trenutno za nas še posebej huda — se da spregledati?

Slepo ravnamo tudi, ko v teh izjemno sušnih dneh in še močno vetrovnih zažigamo suho travo in drugo rastlinje. Slepimo se in gluhi smo za vsa opozorila in, žal, še številne primere rdečega petelina, ki nam uničuje tu tri, tam dvajset, drugje še več hektarov gozda.

In jutri, ko se bodo vile kolone nedeljskih izletnikov v naravo, bodo slepi zapuščali onesnažena zemljišča in razdejavno okolico, da bi vsi skupaj zatisnili oči — od sramu?
VAS UREDNIK

VARUJMO OČI IN PREPREČUJMO SLEPOTO. To je geslo letošnjega svetovnega dne zdravja, geslo, ki pomeni tudi veliko obveznost. To znajo ceniti zlasti tisti, ki so povsem ali delno prizadeti na vidu. Navzlic temu se uspešno vključujejo v delovne procese. Tako imamo na celjskem območju že okoli trideset slepih, ki uspešno opravljajo delo telefonistov. Na drugem mestu so fizioterapevti. Stirje so, ki izpolnjujejo normalne delovne obveznosti, navzlic vsem. In potem je tu še strojepisje in ne nazadnje različna montažna dela v industrijskih kolektivih. Na posnetku: Rudi Pustinek, slepi telefonist pri komunalnem zavodu za socialno zavarovanje. (Foto: M. BOŽIČ)

KORAK NAZAJ, DVA NAPREJ

Ko si je svetovna zdravstvena organizacija izbrala za sedem aprila, svetovnem dnevu zdravja, letošnje poslanico — VARUJMO OČI IN PREPREČUJMO SLEPOTO. Imela v mislih predvsem nerazvite narode in ljudi kjerkoli v Afriki, Aziji, Oceaniji ali Južni Ameriki, ki jim je življenje zaradi tega postalo tragedija. Evropski narodi očesnih bolezni, ki še danes pestijo prebivalstvo nerazvitih dežel, skoraj ne poznajo več. Zadržali so jih z uspešnim zdravstvenim varstvom, enako tudi nekatera nalezljive bolezni. Tuberkuloza, ki je še med vojno pobirala ljudi, zdaj ni več pogostna. V veliki meri lahko pripisemo tak uspeh antibiotikom pa tudi sistematični zdravstveni vzgoji med prebivalstvom, ki jo pogojuje med drugim tudi družbeni standard. Zahteve ljudi so se povečale in prihajajo iz vseh slojev prebivalstva. Se pred vojno je kmečki življaj iskal zdravniško pomoč le poredko, danes pa se je ne otepa več, čeprav zdravstvenih pravic ne izrablja. Medicina je v svetu med-

tem šla svojo pot. Vedno več je vrhunskih posegov, specializacij in tudi še uganj etične narave. Tudi pri nas beležimo nekaj posamičnih medicinskih dosežkov na svetovni ravni (okulistika, kardiologija, plastične operacije). Zelo prav je, da stopamo po tej poti, a z enim samim zadržkom — da ne siromašimo ob tem osnovnega zdravstvenega varstva. Nekaj let nazaj se nam je to že dogajalo, zato so v zadnjem času vsi programi zdravstvenih organizacij usmerjeni nazaj h krepitvi zdravstvene zaščite prebivalstva. Bodisi v kadrih, opremitvi ali zdravstveni vzgoji. Še veliko nam sicer manjka, zdravstvenih postaj, bolnišnic, modernih aparatov. Ko pa človek zbolí, se sprva sreča z zdravnikom, ki mu bo dal prvo in osnovno pomoč, da bo ozdravel. Pričakuje tudi razumevanje in včasih bi že pogovor zadoštal. Če pride kasneje v bolnišnico, opazi najprej, na kakšni postelji spi in kakšen odnos ima do njega medicinsko osebje. Šele potem razmišlja, kako in kdaj ga bodo ozdravili.

Morda smo v zadnjem času v naši družbi na te stvari pozabili, zato so nas v času delegatskega sporazumevanja, ko raste zavest ljudi, začeli opozarjati posamezniki. Pripombe na osnovno zdravstveno varstvo prihajajo iz baze in so velikokrat subjektivno pogojene, opozarjajo pa na to, da je medicina namenjena ljudem. In če se v zadnjem času zavzemamo za okrepitev osnovne zdravstvene službe, pomeni to, med drugim, tudi zadovoljiti ljudi, pomeni pa hkrati tudi več sredstev za zdravstvene potrebe. Če smo leta nazaj preveč trošili, smo se zdaj prisiljeni stabilizacijsko obnašati. Zdravstvo celjske regije je krepko zakoračilo v to smer. Zmanjšana prispevna stopnja, ki je iz leta v leto nižja, bo potegnila za seboj vrsto ukrepov, ki se bodo odražali na ta način, da bo manj bolnišničnih in zdraviliških zdravljenj, zmanjšati pa bomo morali tudi potrošnjo zdravil. Ker solidarnostni kriteriji prelivanja sredstev v republiko še niso tako izdelani, čeprav je bil njihov namen izenačevati zdravstvo v repub-

liki in odpravljati razlike, da bi zadovoljili vse zdravstvene regije, je razkorak z razvojem osnovne zdravstvene službe večji, kot bi želeli. Nihče ne zanika, da moderen klinični center za Slovenijo ni potreben, marsikdo pa se vpraša, zakaj se v njem ne more zdraviti, čeprav je pri nja in jih na ta način zatrejo. Če nas kdaj takšna, že potrošniška miselnost zavede, ne smemo pozabiti na uspehe, ki so bili v zdravstvu le narejeni in smo nanje opozorili že na začetku. Naj

k temu dodamo še skokovit porast dispanzerske dejavnosti, zlasti žena in otrok. S sistematičnimi pregledi preprečujemo marsikatera obolenja in jih na ta način zatrejo že v kralju. Morda bo kdo menil, da je vlaganje v razvoj osnovne zdravstvene službe v nekem smislu nazadovanje v medicinski znanosti. Tudi slednje ne sme manjkati, le pravilno mora biti porazdeljeno. Stopimo korak nazaj, da bomo čez čas laže naredili dva koraka naprej.

In če si lahko poslanstvo svetovne zdravstvene organizacije, ki je za vodilo letošnjega dneva zdravja zapisala — varujmo oči in preprečujmo slepoto, razlagamo tudi simbolično, potem lahko zapišemo: varujmo zdravstvene pravice občanov in preprečujmo slepoto nad bliščem medicinskih eksperimentov, ki v nekem smislu in danem trenutku te pravice celo kratico. Zato ne bodimo slepi, ko jim odmerjamo delež.

ZDENKA STOPAR

VELEBLAGOVNICA poskrbi tudi za vaše lase.

Ob nakupu blaga v Veleblagovnici in Salonu na oddelkih obutve, usnjeno gaanterije, tekstila, konfekcije in kozmetike v vrednosti 2000 din, dobite darilni bon za 50 din za česalnico ZORA, kjer vam bodo uredili pričesko.

bo poskrbel za vaše lase.

TEHNO-MERCATOR CELJE

CELJSKI IZVRŠNI SVET

LE DEBATNI KLUB?

Vprašali so se sami oziroma se je najprej vprašal predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine, Marjan Ašič. Vprašali ob spoznanju, da razreševanje nekaterih problemov ne teče tako kot so menili, kot so poudarili in kot so se dogovorili s prizadetimi. Zlasti s tovariši iz nekaterih gospodarskih delovnih organizacij. Razumljivo, da s tistimi, ki tudi po zaključnem računu za lansko leto niso pokazali najboljših rezultatov in ki jim sedanji prehod na zavarovanje plačil povzroča namajhen glavobol.

Ali naj torej razprava o teh in drugih vprašanih, več kot aktualnih za zdajšnji čas, ostane samo pri ugotovitvah, samo v okviru izvršnega sveta, samo kot debata? Izvršni svet se je odločil za drugo pot, za razreševanje problemov do konca, zlasti pa do tistega, da bo položaj na dlani, da bodo tudi odgovorni tovariši iz delovnih kolektivov povedali, kaj in kako mislijo vnaprej. Kako bo s proizvodnjo, kako z njeno preusmeritvijo, kako z zaloga-

mi, ki tu in tam se kar naprej rasejo, kako s kopico drugih vprašanj.

Zato debata na sejah izvršnega sveta ne more izveneti v prazno, ne more se razvijati v mejah debatnega kluba. Gre za odgovornost, ki se je vsi v izvršnem svetu dobro zavedajo. Ali tudi drugi?

Sicer pa je izvršni svet celjske občinske skupščine na seji zadnji dan marca sprejel še nekaj drugih pomembnih odločitev. Tako je tudi izrekel soglasje za povišanje stanarin in najemnin za 20 odstotkov. V tem ko velja jo višje najemnine že od prvega aprila dalje (to ni šala), bodo za 20 odstotkov povečane stanarine obračunavali od prvega maja naprej.

Pomemben v tej zvezi je še sklep, da naj se sredstva od povišane najemnine za poslovne prostore porabijo samo za obnovo nekaterih pročelij.

Priprava osnutka odloka o imenovanju ulic in trgov na območju mesta Celja se bliža koncu. Sicer pa je bil izvršni svet še mnenja, da bi bilo

prav, če bi se za imenovanje ulic in cest odločili še v Vojniku in Trnovljah, kjer nastajata že veliki stanovanjski soseski.

Izredno zanimiva bo javna razprava o predlogu odloka o ureditvi cestnega prometa v naseljih v občini Celje in seveda v starem mestnem jedru. Po tej pobudi naj bi razširili tako imenovano zaprto oziroma peš cono in tudi sicer uveljavili nekatere spremembe v mestnem prometu. Razprava o tem odloku bo tekla v delovnih kolektivih in še zlasti v krajevnih skupnostih.

Izvršni svet je med drugim obravnaval še predlog celjskega Izletnika o sanaciji turističnega centra na Golteh in v tej zvezi o pobudi za nadaljnjo integracijo gostinstva v Celju in na širšem celjskem območju. Ker izvršni svet zlasti glede nadaljnje integracije in njegovega nosilca ni imel izoblikovane stališča, je naročil svoji komisiji, da prouči vprašanje in pripravi predloge za rešitev več kot aktualnega problema. M. BOŽIČ

MOZIRJE: MALO V OBČINSKI BLAGAJNI

V občinski blagajni bo letos okoli 13,8 milijona dinarjev. Morda po prvem popravku za okoli 300.000 dinarjev več. Toda, navzlic temu bo tudi letos za vse potrebe premalo. In ne samo to: v občini ne bodo mogli zbrati vseh proračunskih dohodkov sami. Okoli 1,4 milijona dinarjev bo priteklo iz solidarnostnega prelivanja. Proračun moziške občine bo torej v stiski. Gre torej za občutno omejitve splošne porabe, za korak, ki je v skladu s stabilizacijskimi napori pa tudi z namenom občinskega proračuna.

Zaradi varčevanja bodo tudi proračunski potrošniki zaenkrat dobivali le okoli 90 % predvidenih sredstev po dvanajstih. Paziti bo treba na vsak dinar. V pravem pomenu besede. Prav zaradi tega bosta izvršni svet in predsedstvo skupščine tudi proučila trošenje sredstev, ki grejo za regres v kmetijske naložbe. Ne gre za vmešavanje v pristojnosti kreditnega odbora pri gornjesavinjski kmetijski zarugi, marveč za oceno porabe družbenih sredstev.

Ko so delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Mozirju na zadnji skupni seji, v sredo, 3. marca, sprejeli odlok o občinskem proračunu za letos, so tudi sklenili, da naj bo 100.000 dinarjev iz kmetijskih sredstev namenjenih za letošnjo živinorejsko razstavo.

Na petnajsti skupni seji delegatov vseh treh zborov občinske skupščine pa so med drugim sprejeli tudi samoupravni sporazum o ustanovitvi kluba samoupravljalcev. V tej zvezi so še sklenili, da naj klub dela pri domači delavski univerzi.

Končno so delegati potrdili poročila o delu nekaterih pravosodnih ustanov, zatem postaje milice v Mozirju pa tudi organa za kaznovanje prekrškov. MB

NOVO

ŽALSKI GRB

Predsedstvo skupščine občine Zalec ter družbenopolitične organizacije so že v letu 1975 podale iniciativo, da se za občino Zalec izdelajo osnutki grba, plakete, značke ter zastave.

Občina Zalec namreč doslej ni imela svojega značilnega obeležja. Zato je Izvršni svet v letu 1975 imenoval posebno komisijo za izdelavo omenjenih osnutkov, vendar je bil odziv na razpis zelo skromen. Komisija tako ni podelila prve nagrade in tudi ni podala ustreznega predloga IS v sprejem in predlog skupščini občine Zalec. Nato sta se komisija in IS odločila, da ponudita za izdelavo osnutka grba, plakete, značke in zastave svobodnemu umetniku iz Dobriše vasi — Adiju Arzenšku. Le-ta se je prizadevno lotil dela ter v sodelovanju s člani komisije in IS pripravil vse omenjene osnutke. IS je predložene osnutke sprejel brez pripomb in jih ocenil za zelo uspešno kreacijo, ki z enostavnim, vendar zelo učinkovitim, likovno čistim znakom

simbolizira Savinjsko dolino in se pojavlja tako v plaketi, na grbu, znački in na zastavi. Gre za kobulo hmelja, v rahlo povečani velikosti ter stiliziran hmeljev list, ki pa je nekajkrat manjši od naravnega. Ta znak se pojavlja v naravni, zlato rumeni barvi. Osnova znaka je zelena barva, značilna za Savinjsko dolino. V grbu in znački se pojavi tudi modra črta, ki simbolizira tretjo osnovno značilnost doline — Savinjo. Osnutke dela Adija Arzenška bodo še enkrat pregledali na seji skupščine in jih nato dali v javno razpravo. M. P.

LETUŠ V NOVI PREOBLEKI

V letošnjem letu bo žalska občina praznovala svoj občinski praznik v Letušu. Priprave zanj so stekle že v lanskem letu, vendar pa pospešeno tečejo prav te dni.

Znano je, da je občinski praznik praznik, v okviru katerega urejujejo posamezne probleme, ki so stvar urejenega življenjskega okolja občana določeni krajevni skupnosti. V Letušu bodo v okviru priprav na občinski praznik dokončno zgradili vodovod. Ta investicija pa zahteva preko 250 milijonov starih dinarjev. Uredili bi radi posamezne odseke cest, krajevno postajališče in dostopno pot v krajevno središče Letuša, za kar bo spet treba odšteti preko 200 starih milijonov dinarjev. Letušane že dalj časa tare tudi ureditev krajev-

nega središča. Gre za ureditev kompleksa, v katerem je predviden kulturni dom, dom za gasilce, rekreacijske površine in camp prostor; torej to, kar naj bi v bodoče dajalo Letušu kot turističnemu kraju svoj pečat. M. P.

NAČRTI IN NALOGE MLADIH

Mladi pri Občinski konferenci zveze socialistične mladine v Zalcu so, brez dvoma, zelo delavni, kar so že dokazali na številnih področjih. In kaj delajo zdaj, v teh dneh in kakšne so njihove zastavljene naloge, je v imenu mladih povedal nekaj besed predsednik OK ZSMS Zalec Branko Povše.

PO ANKETI

BO BOLJE?

— Tako bi se lahko vprašali ob anketi, ki jo je med 26 tisoč delavcev v celjske delovne organizacije razposlal Oddelek za notranje zadeve pri Skupščini občine Celje v želji, da delavci, zlasti tisti, ki se vozijo na delo v Celje, povejo svoje predloge za izboljšavo prometnega stanja. To je zlasti kritično ob tako imenovanih prometnih konicah (zjutraj in po štirinajsti uri), dopolni pa se še v sezoni zaradi turističnega prometa, ki ga žal zaenkrat še ne moremo izpeljati izven ožjega mestnega jedra. Zaradi prevelikega prometa (ta je vsak dan večji, ceste pa ne kaj dosti boljše) prihaja do takšnih »zapletljivev«, kot jih lahko vidimo na našem posnetku, v Celju pa vsak dan. Vse to povzroča močan ropot, onesnaževanje zraka, nejevoljo in nestrpnost med ljudmi in ostalo.

Do sedaj so dobili vrnjenih skoraj polovico anketnih li-

stov, kjer so občani zlasti veliko napisali pod rubriko »razno« in dodajali svoje predloge za izboljšavo. Ko bodo te anketne liste izpolnili v vseh delovnih organizacijah, jih bodo pregledali in napravili ustrezne zaključke. Edini namen te ankete je, da bi se po rezultatih, ki jih bo pokazala, takoj pristopilo k reševanju težavnih problematike in odstranjevanju vsega tistega, kar danes povzroča »hudo kri«. Zato naj bodo ljudje pri izpolnjevanju teh listov natančni, saj le tako bomo lahko prišli do podatkov, kaj je treba narediti. Več ljudi več ve. Torej možnost je dana, izrabimo jo in pomagajmo, da bo zgornjih posnetkov v našem mestu vse manj, istočasno pa zagotovljen prevoz do delovnega mesta tako, da ne bo zamud in vsega ostalega, kar to potegne za seboj.

T. VRABL

ANTON PEROVEC

Prvikrat sva se srečala pred leti, ko sva z Lojzetom zbirala podatke o začetkih pogreznosti Družmirja. Ponovno sem ga obiskal pred dnevi in priznati moram, da se ni popolnoma nič spremenilo. Se vedno je živahen in pripravljen na pogovor o vsem, kar se dogaja

novoga v njegovem kraju ali kje drugje. Stanuje sredi Družmirja, kjer je dolgo vrsto let mizaril, saj je mizarški mojster, zdaj je v pokojju. Pove, da je star prav toliko, kolikor ima hišno številko. No, in ker ne gre za žensko, lahko to številko povemo — 61 oziroma nekaj mesecev čez.

Potem se spominja svoje mladosti, ki je bila vse prej kot lahka. Ze leta 1941 se je vključil v delo za NOB. Pri njih doma je bila javka in delali so tudi za OF. Nekdo ga je izdal in tako so ga najprej zaprli za sedemnajst tednov v celjski Stari pisker, nato pa v grad Borl, kjer je bil pet tednov. Zatem so ga z večjo skupino odpeljali preko Maribora v nemško taborišče Mauthausen.

»Tu je bilo grozno. V Mauthausen smo prišli decembra sredi najhujše zime. V taborišču so nam rekli, naj se slečemo do golega, obleke pa položimo predse. Tako smo stali na odprtem, kjer je pihalo, da je bilo grozno, do naslednjega dne. Pred nami pa naše obleke...

Se marsikaj smo doživeli, prav gotovo pa ničesar lepega in dobrega. Kaj takšnega tam niso poznali.

Anton Perovec je za svoje delo med NOB in tudi kasneje dobil odlikovanje tovariša Tita, zasluge za narod, lani pa ob dnevu OF tudi srebrno značko. Ima tudi več gasilskih priznanj...

»Ja, kar enajst let sem vodil naše prostovoljno gasilsko društvo v Družmirju, zdaj pa so me izvolili za častnega predsednika. Spominjam se, da sem pomagal gasiti pri velikem požaru na Mozirskih planinah pa v šoštanjski tovarni usnja in še mnogokje. S pogreznjem Družmirja se bo poslovilo tudi naše društvo, saj so nasproti gasilskega doma že morali porušiti gostilno. Zdej je še samo cesta vmes...»

Potem pove, da so v Družmirju že »izbrisali« tal deset hišnih števil, kmalu pa se jih bo še nekaj poslovalo. Mnogi so že dali oceniti svoje hiše in ostale objekte, drugi pa še čakajo. »So pa tudi takšni, ki kar postavijo visoko ceno — recimo 50

OBRAZI

milijonov — in rečejo, če to daste, potem gremo, drugače ne. Seveda zaenkrat ne pridejo skupaj, ampak enkrat bodo, saj bodo morali. Midva z ženo si že tudi iščeva, kam bi šla, vendar je izredno težko kaj pametnega dobiti. Sinu sem rekel, naj doma prevzame, pa noče. Pravi, kaj bom tukaj vlagal, ko pa se bo vse pogreznilo. Zdej dela hišo v Topolšici. Sicer je pa tako, da bodo ljudje morali spoznati, da gre za širše interese in se jim tudi prilagoditi.

Tako Anton Perovec, upokojenec iz Družmirja, ki mora na leta svoje jeseni razmišljati o tem, kam se bo preselil, namesto da bi užival ves potreben mir. Vendar takšno je življenje in zaradi tega se Anton Perovec tudi preveč ne razburja in ne dela problemov, kajti stvar razume, čeprav bi vseeno rad ostal tu, kjer je bil rojen.

TONE VRABL

DELAVSKA KONTROLA

NI ORGAN PREGONA

Aktivnost komunistov v vrstah rezervnih vojaških starešin bo morala biti vedno večja. Ne samo v zvezi rezervnih vojaških starešin po strokovni plati, ampak vedno bolj v okolici, kjer živijo. Zato so se pred nedavnimi sestali v Narodnem domu vsi komunisti ZRVS celjske občine, kjer jim je predaval Boris Rosina, član koordinacijskega odbora pri občinskem komiteju ZK Celje o dejavnosti komunistov v OZD in TOZD ter v krajevnih skupnostih.

Foto: D. MEDVED

V petek je bilo v Celju posvetovanje o samoupravni delavski kontroli, ki ga je organiziral občinski svet ZSS. Posveta so se udeležili številni člani samoupravnih delavskih kontrol iz celjskih kolektivov, prisotna pa sta bila tudi Mitja Svab, sekretar republiškega sveta ZSS za vprašanja družbene ureditve in Ivan Kukovec, predsednik komisije za samoupravljanje pri republiškem svetu ZSS. Osrednja točka razprave in seveda pomen o delovanju samoupravne delavske kontrole je bila analiza, ki so jo izdelali člani komisije za samoupravljanje na podlagi razgovorov o desetih gospodarskih organizacijah v Celju. Ta analiza kaže, da delavska kontrola do danes še ni dobila enakovrednega položaja v primerjavi z drugimi samoupravnimi organi. Ko v tozdi obravnavajo delo samoupravnih organov, med njimi ni samoupravne delavske kontrole. Programi komisij delavske kontrole niso časovno opredeljeni, zato se njihovo delo odvija odvisno od slučajnih pojavov. Prav to dejstvo pa močno omejuje akcijsko enotnost in produktivnost teh organov in povzroča, da se nekatere komisije sestajajo v času svojega mandata le enkrat ali dvakrat in to z nepomembnimi dnevnimi redi. V delovnih organizacijah, kjer so organizirani tozdi, je značilna ugotovitev, da je aktivnost delavske kontrole neprimerno večja na nivoju celotne organizacije, kot pa v posameznem kolektivu. Strokovne službe premalo pomagajo članom delavske kontrole, enako pa velja za vodilne in strokovne delavce, ki ne kažejo dovolj razumevanja za delo teh organov. Značilna je tudi ugotovitev, da sproži postopek komisije takojšnje delovanje obrambnega mehanizma tistih ljudi, ki so neposredno odgovorni za določeno nepravilnost. Seveda je zato delo komisij oteženo in velikokrat neuspešno. Pomoči s strani družbenopolitičnih organizacij ni dovolj, njihova pozornost do delavske kontrole se navadno konča z vprašanjem, kaj ste delali in se to običajno ob koncu leta. Zanimiva je še ena ugotovi-

tev članov komisije za samoupravljanje in to je, da se člani delavske kontrole pogosto boje šikan s strani vodilnih in vodstvenih delavcev.

Razprava na posvetovanju je še bolj konkretno osvetlila vse navedene ugotovitve, ki nedvomno hromijo delo delavske kontrole. Oglasil pa se je tudi Mitja Svab, ki se je v svoji razpravi omejil predvsem na vlogo in vsebino samoupravne delavske kontrole, kot jo opredeljuje predlog zakona o združenem delu. Dejal je, da sta vloga in vsebina dela delavske kontrole doživeli vrsto deformacij. Tako so ponekod oblikovali delavsko kontrolo v nekakšen organ milice, v organ pregona, v organ SDK ali v inšpekcijsko službo. V takšnih primerih delavska kontrola jasno ni mogla zaživeti, saj to ni tista vsebina, ki bi jo morala delavska kontrola uresničevati. Delavska kontrola mora predvsem obvladovati proces ustvarjanja in delitve dohodka, njena funkcija pa je kontrola vzpostavitve takšnih samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, kot jih narekuje ustava. V nadaljevanju razprave je Mitja Svab omenil še nekatere novosti, ki jih prinaša predlog zakona o združenem delu v zvezi z de-

PRIZNANJE ŠPORTNIKOM

V ponedeljek je predsednik občinske skupščine prof. Jože Marolt podelil v Celju državna odlikovanja večjemu številu družbenih in športnih delavcev v celjski občini. Red republike z bronastim vencem je prejel Stane Sotlar, red dela z zlatim vencem je prejel Janko Vagner, red dela s srebrnim vencem pa so prejeli: Anton Galuf, Franc Ambrož, Marjan Goleš, Drago Mravljak, Ciril Debeljak, Eva Ludwig; Pavel Bukovec je bil odlikovan z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo, isti odlikovanji pa sta prejela še Rudolf Uršič in Franc Kavka. Z medaljo dela so bili odlikovani: Boris Ropoša, Stane Pertinač in Borislav Vrečko.

Odlikovancem iskrene čestitke!

K. J.

lom delavske kontrole. Pomembna novost so strokovne službe delavske kontrole, ki bodo zbirale in oblikovale podatke, ki jih bodo rabili člani komisij pri svojem delu. Zakon tudi jasno opredeljuje sankcije za vse tiste službe ali posameznike, ki zaradi kakršnih koli vzrokov prikrivajo podatke članom delavske kontrole. Pomembna novost pa je tudi ta, da postaja po novem zakonu pravzaprav sindikat tisti, ki je nosilec aktivnosti in delovanja delavske kontrole, čeprav le-ta še vedno deluje preko delavskega sveta.

Posvet o delavski kontroli v Celju je odprl vrsto vprašanj, ki so značilna za delo komisij v različnih organizacijah. Izvenel pa je z mislijo, da je potrebno v teh organih še temeljiteje poprijeti za delo in tako že uresničevati naloge, ki jih zaenkrat še v povojih prinaša nov zakon o združenem delu.

DAMJANA STAMEJČIČ

POMOČ VELENJSKIH RUDARJEV

Takoj, ko so dobili velenjski rudarji klac na pomoč iz rudnika Kanizariča, so se odzvali klicu že 5. marca. Na isto mesto je nato 22. marca ob 21. uri ponovno vdrila voda, takrat pa je bil pritok vode 138 litrov na sekundo.

Po posvetu vodstva jamske reševalne čete je odšla na pomoč še 12-članska ekipa — 6 ključavničarjev in 6 električarjev ter tovornjak z dodatno opremo za reševanje.

Takoj za njimi so odšli še jamski reševalci, ktere vodi ing. Avgust Tergraj in so opremljeni z reševalnimi aparati Dräger BGM-174, s katerimi se lahko zadržite okoli 4 ure v brezračnem prostoru. Po prihodu so se takoj vključili v reševanje rudarske opreme iz jame rudnika Kanizariča, kjer ocenjujejo, da je škoda za več kot 30 milijonov din.

L. OJSTERSEK

ŠENTJURSKI INVALIDI SO AKTIVNI

Društvo invalidov v šentjurski občini, ki zajema približno 600 članov, je organiziranih v devetih krajevnih poverjeništvih ter združuje vojne in mirnodobske invalide vseh vrst. Iz razgovora s predsednikom društva Mirkom Ščurkom smo zvedeli, da se je organizacija iz skromnih začetkov pred leti razrastla v solidno društvo, ki nudi svemu članstvu vsestransko oporo in pomoč. Njihova skrb velja posebno socialni varnosti tistih članov, ki so nepokretni; lani so obiskali 15 takih članov na njihovih domovih in raznih zavodih in jih razveselili z manjšimi darili in denarnimi vsotami. Zelo dobro imajo razvito pravno službo, ki pomaga članstvu svetovati pri urejanju statusa invalida, možnostih prekategorizacije in podobno. Razume se, da je pravna služba invalidom na voljo brezplačno. Izmed športnih panog se je najbolj razvila strelska sekcija, ki se redno udeležuje vseh tekmovanj invalidov na celjskem območju. Poleg tega prireja društvo za svoje članstvo izlete po ožji in širši domovini.

Trenutno pripravljajo v šentjurski občini razstavo, s katero bodo javnosti prikazali, s čim se invalidi ukvarjajo. Razstavili bodo najrazličnejše izdelke od rezbarij, pletenin, slik itd., vse ročno izdelano. Razstava bo od 11. do 18. aprila v Kulturnem domu v šentjurski.

V drugi polovici meseca maja bo na Slomu pri Ponikvi proslava mednarodnega dneva invalidov z bogatim kulturnim sporedom, srečolovom, strelskim tekmovanjem in prosto zabavo.

Naloge društva so izredno široke, saj želi zajeti v svoje vrste vse vrste invalidov. Pomoč širše družbe obstaja, vendar je pomanjkljiva predvsem v tem, da se premalo briga za zaposlitev invalidov. Najhuje je, če mlad invalid nima prave zaposlitve, ter se čuti manjvrednega in zato lahko zaide na stranpota.

ERNEST REONIK

BRIGADIRJI — VETERANI NA KRAJU DEJANJ

POVRATEK V MLADOST

Minuli teden so ob dnevu mladinskih brigad, proslavi 30. obletnice prve vseljugoslovanske mladinske delovne akcije Brčko—Banovići in ob svečanem začetku letošnje štafete mladosti sodelovali tudi brigadirji vseh treh izmen na progi Brčko—Banovići, oziroma vseh treh brigad iz tednjega celjskega okrožja.

Udeležbo ob 30. obletnici začetka del na progi Brčko—Banovići so nekdanjim brigadirjem omogočili njihovi delovni kolektivi, konferenca ZSMS v Celju, no, nekateri pa so morali stroške kriti sami, oziroma so jih pokrili udeleženci družno, solidarno.

Od Celja do Brčkega. Osem ur časa za ponovno spoznavanje za vse tiste, ki so skrivaj opazovali obraze, si jih zamišljali brez gub, dodajali lase na pleše ali v mislih barvali osivela lasišča. Kdo si? Te poznam? Si tisti?

Tisti, ki se pogosteje srečujejo, so bili oficirji za zvezo. Ne poznaš? Ta in ta je. Seveda, takrat je bil prekljast, namesto pleše je nosil bujne svetle kodre — do striženja na nulo.

Kot nekoč na čelu »kolone« Stane. Kot nekoč se je z administracijo ukvarjala Neva, intendant Cveto pa je v bunkerju avtobusa hranil dobrote za telesni blagor. Kajti veterani na pragu modrostnih let so že osvobodilni idealizma (?), saj smo bili vsaj tretjino težji kot pred tridesetimi leti. Ne vsi, v poprečju!

Brčko. Kdo bi ga spoznal. Nekdanja selendra, kasaba, zanikrno mestece ob Savi je bilo še ob 25 letnici nepoznavno, tokrat še toliko bolj. Zdrknemo skozi moderno Brčko in naprej nas vozi Izletnikov avtobus — do Bukvika. Bukvik je bil skoraj dva meseca drugi dom prvi brigadi, Kajuhova imehovani. Tod blizu poteka proga, ki že trideset let nenehno nosi na svojih železnih tirih bogate tovore premoga iz neizčrpnih banoviških in sanskih rudnikov.

Bukvik je nekdanji samo že zaradi ceste. Se vedno je makadam, prah in blato ob dežju. Toda hiše, le redkokje stara kočica iz lesa, komaj kaj večja kot kurnik. Veliko hiš je novih. Tudi tista, v kateri stanuje s svojo mamo, nekdanjo brigadirko, Ana Pajič, ki je letos prva nosila štafeto mladosti, ki je krenila na pot s proslave v Brčkem.

Nenadoma Karli spozna svilo nedolžnosti. Kdo ve, če se ni užtel, kajti pri vsaki

vaški hiši stoji kak koruzni silos, na kakršnega so vezani kdo ve kakšni spomini izpred tridesetih let.

Ob vrnitvi v Brčko kljub vročini nenadejan srhljiv tuš. V »glavnem štabu« prireditve nas gledajo začudeno, kje neki smo se vzeli. Če smo povabljeni, nas vprašujejo, če imamo delegatske pozivnice. Ko jim povemo, da smo si oskrbo in prenočišče sami oskrbeli, si oddahnejo in nas zasujejo z jubilejnimi značkami — po jurja. Po ogledu mesta od blizu in peš, se zberemo pri avtobusu. Ugotovimo, da imamo pogrešanca. Nekaj se jih razkropi v hajko za izgubljenecem. Zaman. Do Bjeline, kjer smo prenočevali, je en sedež v avtobusu prazen. Računamo, da se bo pogrešanec pridružil naslednji dan, ko bomo v paradi vsem na oče.

V Bjelini si priredimo brigadirski večer. Minuta molka za umrle. Kar nekaj jih je... Drago nateguje isto harmoniko kot pred tridesetimi

leti. Melodije še znamo, besedila bolj malo, pa je vse skupaj bolj la-la-la. Potem odrinejo premično steno. Skandiranje bratstvu-enotnosti in dvorani se združita v eno rajanje. Meščane Bjeline vpeljemo v skrivnost in mik »poušteranca« in če mislite da so nas oni povedli v kolo, se motite, tudi kolo so začeli brigadirji iz Celja.

Morda streljaj, morda bliže od nas v mladinskem klubu sedijo brigadirji iz Bjeline, naši nekdanji sosede na gradbišču proge. To smo si povedali naslednji dan med parado. Kratek stik. Vsem je žal, da drug za drugega nismo videli.

1. april. Dan slavlja. Kar ste lahko prebrali v dnevnikih in videli na televizorjih, ne bi ponavljali. Spet smo si izsilili svoj prostor v ešalonu veteranov, ki so burno pozdravljeni korakali mimo slavnostne tribune. Pred nami bjelinska, za nami mariborska brigada. Mariborčane reporter odkrije. Nosili so tran-

sparent, ki je zakril vso brigado. Celjanov ne opazi nihče. Tudi Tomažu Terčku smo se po »ilegalsko« izmaknili. No, delov reporter v Brčkem na menda sploh ni opazil, da je bilo tudi nekaj »zgodovinskih subjektov« iz Slovenije (nekaj sto).

Pa saj ni važno. Važno je, da smo bili skupaj, da smo na kraju naših mladostnih dejanj skočili v mislih in spominih za trideset let nazaj — v našo mladost.

Na koncu nas je le čakalo presenečenje. Opravičili so se nam in nas povabili na »brigadirski ručak«. Lepo. Povedali so nam, da je bilo tudi na akademiji dovolj prostora in sploh škoda, da nismo bili tam... Smo bili pa res zanikrni.

Pustimo očitke. Vsaka generacija misli, da se svet z njo začneja. Takšni smo bili mi nekoč. Dovolj opravka smo imeli s svojimi spomini, s svojim ponosom na brigadirske dni.

JURE KRASOVEC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

POZD TAJFUN NA PLANINI

USPEŠNO DELAJO

Pogodbena organizacija združenega dela TAJFUN na Planini pri Sevnici nam lahko služi za primer, kako se neka zakonska zamisel, kjer se srečuje zasebnik skupaj z delavci, neverjetno uspešno srečuje v praksi. In kar je še bolj razveseljivo, kaže obetavno perspektivo za nadaljnji razvoj.

Tajfun šteje danes 60 delavcev, razvil pa se je iz privatne delavnice bratov Špan, ki sta pred dvema letoma vpeljala prva v Sloveniji in tudi v Jugoslaviji nove oblike v organizacijo združenega dela. Dveletni vzpon Tajfuna je izjemnega pomena za Planino in za okolico v osrčju nerazvitega Kozjanskega. S sposobnim poslovnim vodstvom bratov Špan, ki imata izredne organizacijske sposobnosti, je uspelo tej pogodbeni organizaciji preiti v dveh letih od 22 zaposlenih na 60 delavcev in ustvariti preko dve milijardi bruto produkta in 300 mili-

jonov starih dinarjev ostanka dohodka.

Taka trdna materialna podlaga je odlična temelj za nadaljnje ambiciozne načrte, ki predvidevajo, da bodo imeli v podjetju leta 1978 kar 90 zaposlenih, 1989 pa 120 delavcev. To je izrednega pomena za te nerazvite kraje, zlasti zategadelj, ker računajo, da bodo leta 1978 dosegli preko tri milijarde bruto produkta.

Izredno pomembno je tudi povezovanje s poslovnimi partnerji v bližnji in daljni okolici, ki ga Tajfun zelo skrbno goji. Trideset odstotkov svojih artiklov prodajajo v sosednje republike, 70 odstotkov proizvodov pa ostane v Sloveniji. Najtesnejše kontakte imajo z železarno v Storah, povezovanje pa je v obojestransko korist in vzpodbudo. Gojijo celo načrte, da bo ta povezava trajnejša, da bo tudi železarna pomagala vlagati v Tajfun,

kar bi bil močan impulz za nadaljnji pospešeni razvoj te pogodbene organizacije.

Izrednega pomena je tudi skrb za probleme delavcev socialnega značaja. Veliko se vlagata tudi v izobraževanje delavcev in v njihovo rekreacijo. V Tajfumu beležijo tudi izredno nizek izpad na delovnem mestu zaradi bolezni, celo neprimerne nižji je od izpada v drugih družbenih obratih. Pri tem pa ne smemo pozabiti na dejstvo, da 50 odstotkov delavcev v Tajfumu izvira iz mešanih družin, ki so kmečko delavskega karakterja.

Primer pogodbene organizacije združenega dela na Planini je zelo obetaven in nam potrjuje, da tako obliko gospodarjenja v Sloveniji in Jugoslaviji razvijamo še bolj. Take oblike gospodarstva moramo nadaljevati v lastno korist, korist delavcev, krajevne skupnosti in tudi širše koncepcije, ki smo jo z ustavo na novo zastavili.

POLZELA:

NOVA TRGOVINA

Tovarna nogavic na Polzeli je pred dnevi odprla specializirano trgovino za nogavice. Nova prodajalna, ki je prva te vrste v Jugoslaviji, meri 180 kvadratnih metrov prodajnih površin, kolektiv pa je stala milijon osemsto tisoč din. Tako si sedaj lahko potrošnik sam izbere vrsto nogavice, barvo, velikost in kvaliteto. (Na sliki: notranost prodajalne)

T. TAVCAR

MOZIRJE:

LETOS 25 STANOVANJ

Morda tudi enega ali dva manj. Odvisno od načrta, ki bo veljal za Ljubno ob Savinji, kajti v Nazarju so že pričeli za gradnjo petnajststanovanjskega stolpca. Na Ljubnem pa računajo, da bodo letos zgradili devet oziroma deset stanovanj. Tako bodo v mozirski občini letos gradili petindvajset družbenih stanovanj in z njimi rešili probleme, ki so že dlje časa več kot pereči. To še posebej velja za Ljubno, kjer so zlasti učitelji v najtežjem položaju.

Po besedah direktorja komunalnega podjetja Alojza Bastla, bodo letos v dolini začeli tudi z gradnjo okoli tridesetih individualnih hišic. Ker pa se ta gradnja po navadi vleče nekaj let, je težko reči, koliko teh stanovanj bo vseljivih letos oziroma prihodnje leto.

MB

ŠENTJUR:

„MODA“ DOBRO DELA

Konfekcijsko podjetje Moda, ki se je samorastniško razvilo iz neznatne obrtne delavnice, zaposluje zaenkrat 170 delavk. Upravnik Ivan Salobir, ki je od ustanovitve do danes neumorni organizator podjetja, nam je povedal, da so njihovi proizvodi v glavnem lahka konfekcija. Ze daljšo dobo so njihov glavni proizvod pižame, katerih dnevna proizvodnja znaša nad 3.000 komadov. Vsled solidnosti svojih izdelkov so si pridobili sloves pri zahodnonemških partnerjih, s katerimi že dolgo časa zelo uspešno poslujejo. Blago za pižame dobivajo iz Nemčije, kamor tudi 60% izvažajo svoje proizvode. Ker imajo zelo dober posluh za modne novosti, za katere je na tržišču vedno veliko povpraševanje, izredno prožno prilagajajo svojo proizvodnjo. Sedaj na veliko izdelujejo moške »djinske« telovnike, za katere je na zahodnem trgu izredno veliko povpraševanje in bi jih lahko prodali še in še.

Delovni prostori Mode sicer niso stari, vendar niso več najbolj funkcionalni. V srednjeročnem planu podjetja načrtujejo novo delovno halo, v kateri bi bili za delavke boljši delovni pogoji. V delavski samoupravi, samoupravnih interesnih skupnostih in delegacijah občinskih zborov in krajevnih skupnostih sodeluje skoraj tretjina delavk.

Podjetje je bilo svoje dni samostojno, potem pa se je združilo s celjskim Toprom. Sedaj tečejo pospešene priprave za ustanovitev samostojne TOZD, ki bo po pričakovanjih uresničena tam do začetka julija letos.

RADEČE

MUFLON TRDNO STOJI

Ceprav ob rojstvu ni imel botra, ki bi odprl debelo denarnico, je šohlil in se postavil na lastne noge. Danes že krepke. Odločil se je za samostojno pot, za takšno, ki je doslej pri nas še ni nihče utiral. To je nova temeljna organizacija združenega dela Muflon v okviru tovarne dokumentnega in kartnega papirja v Radečah.

Muflon je danes dejstvo. Njegovo delo že rodi prve sadove. Pa tudi sicer je značilno, da navzlic močni investiciji v tem času ni zašel v težave. Tudi v tem je potrdilo pravilnosti poti!

Muflon je zrasel tudi s pomočjo švicarskega kapitala. Toda, domači delež je večji. Zdaj ima že svojo streho. Veliko proizvodno balo z lepimi delovnimi prostori, laboratoriji in vsem, kar sodi zraven. Sicer pa imajo gradbeni delavci še zdaj polne roke dela. Zraven proizvodne hale že rase skelet za bodoče skladišče in druge prostore. V novi hali je zaenkrat le en stroj. Kmalu bodo postavili še dva. In potem bo proizvodnja stekla v polnem obsegu. Sicer pa že dosedanja napoveduje hiter vzpon.

Kolektiv Muflona se je odločil za proizvodnjo specialnih papirjev. Trenutno prevladujejo samolepilni papirji. Tu pa so že samokopirni papirji in drugi izdelki. Proizvodni seznam je obširen, na vsak način pa takšen, ki zmanjšuje uvoz.

Po načrtu, ki ga uspešno

uresničujejo, bo znašala vrednost letošnje proizvodnje

KAREL POLUTNIK, direktor temeljne organizacije združenega dela Muflon: Sprva smo bili na domačem trgu skoraj neopazni. Toda zdaj je položaj povsem drugačen. Zanimanje za naše izdelke rase iz dneva v dan.

okoli 55 milijonov dinarjev. Čez tri ali štiri leta se bo

STANE KOSELJ, glavni direktor tovarne dokumentnega in kartnega papirja v Radečah: V Muflonu smo se odločili za proizvodnjo zahtevnih artiklov, vsekakor pa takšnih, ki jih pri nas nihče ne izdeluje in ki jih uvažamo.

povzpela že na okoli 200 milijonov! To bo delo kolektivov, ki bo štel okoli 120 delavcev.

Nova proizvodnja je postavljena. Njen obseg sčasoma zelo velik. Hvaleč je ugotovitev, da gre za delke, ki smo jih doslej uvažali. Kolektiv pa teži za tem, da bi se čim bolj osamosvojil tudi glede osnovnih surovin. Uvožene surovine zavzemajo zdaj 22 odstotni delež vseh materialov.

Jugoslovanski trg je izdelke Muflona sprejel z odprtimi rokami. Nič čudnega. Imači izdelki imajo vsekakor prednost pred uvoženimi. Prednost pa ima tudi kvaliteta, širina sortimana in kaj.

Tako se je komaj triletni Muflon predstavil na nedeljski tiskovni konferenci. Počel je tudi svojo moč in pravilnost, da se uveljavlja in da uresniči svojo osnovno nalogo.

M.

MOZIRJE

DOVOLJ PITNE VODE

V Mozirju je zdaj dovolj pitne vode. Gradnja vodovoda Letošč-Nazarje-Mozirje je v glavnem končana oziroma vsaj do tiste mere, da imajo zdaj vsi dovolj pitne vode, tudi stanovanjci v višjih predelih Mozirja.

Stiske, ki jih je pestila nekaj mesecev, zdaj ni več. In tudi tisto čakanje, kdaj bo priteklo nekaj kapljic vode iz pip, je že šlo skoraj v pozabo.

Dela na gradnji vodovoda so se pričela jeseni 1973. leta. Potem, ko so zgradili prvo etapo do Nazarij, se je zaradi pomanjkanja denarja zataknilo. Pa ne za dolgo. V Mozirju so uspešno rešili tudi to vprašanje in tako ob koncu marca pripeljali vodo tudi do občinskega središča.

Vsa dosedaj opravljena dela cenijo na okoli šest milijon-

nov dinarjev. Kot rečeno pa niso končana. Še jih čaka ureditev in zaščita zajetja pa nekaj vmesnih jaškov, zlasti na odseku od Nazarij do Mozirja. Za vsa ta dela bodo potrebovali še okoli 400.000 dinarjev.

Mozirjani so se oddahnili. Velika skrb je za njimi. Vode je zdaj dovolj in to ob vsakem času!

Z zgraditvijo novega vodovoda pa so zaenkrat opustili starega. Pri njem se je tudi znižal nivo talne vode. Zdaj bodo imeli besedo strokov-

njaki in povedali, kaj z njimi. Ali ga čuvati in vzdrževati za zlato razervo, ali ga povsem opustiti. Naj bo tako drugače, stari mozirski vodovod začasno počiva.

Ko so začeli graditi novi vodovod, so rekli, da bodo njim rešili problem za okoli petdeset let. Četudi je težko reči, ali te napovedi še držijo, na dani dejstvo, da bi imeli za najmanj dvajset let vodo dovolj. Morda še za dlje. Sicer pa je ob današnji rabi vode, ki neprestano raste, tudi težko dajati napovedi, za koliko časa zadostoval novi vodovod. vsak način so v mozirski občini opravili izredno pomembno delo. In ljudje, ki so občutili pomanjkanje pitne vode, eno leto dobro ceniti!

M. BOŠ

VELEBLAGOVNICA

poskrbi tudi za vaše lase.

Ob nakupu blaga v Veleblagovnici in Salonu na oddelkih: obutve, usnjene gaanterije, tekstila, konfekcije in kozmetike v vrednosti 2000 din, dobite darilni bon za 50 din za česalnico ZORA, kjer vam bodo uredili pričesko.

bo poskrbel za vaše lase.

TEHNO-MERCATOR CELJE

OGLAŠUJTE V

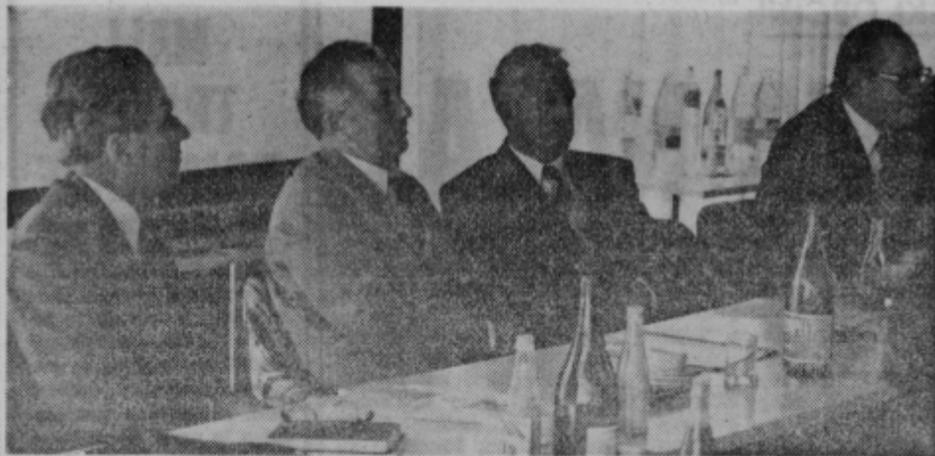
NOVI
tednik

Interesi povezujejo

Priljubljeni odbor za ustanovitev poslovne skupnosti za turizem se je lotil svojega dela z veliko odgovornostjo. Razprava je stekla. Pripravljen je tudi urnik bodočih akcij. Vse do zaključka, do prvih dni junija, ko naj bi bila tudi ustanovna skupščina poslovne skupnosti za turizem. Za celotno celjsko območje. Tako vsaj kaže, čeprav se tu in tam čujejo glasovi, da bo regijska enotnost doživela na tem področju svoj polom. Poleg celjske je na vidiku ustanovitev vsaj še ene poslovne skupnosti za turizem, ki pa se zna razširiti še na dve sosednji občini. Takšne so variante in če bodo pokazali interesi, da je tako bolje in prav, bo do takšne cepitve tudi prišlo.

Sicer pa je tudi zadnja seja članov pripravljalnega odbora za ustanovitev turistične poslovne skupnosti za celjsko območje pokazala, da naj bodo vodilo za formiranje takšne skupnosti (ene ali več) predvsem interesi, ne pa ugotovitev, da bo do takšnega povezovanja prišlo tudi v drugih regijah. Ne gre zdat za to, da moramo dobiti takšno skupnost zategadelj, ker jo bodo ustanavljali tudi drugod. Interesi naj bodo tisti, ki naj povezujejo in vodijo do boljših uspehov na celotnem turističnem in gostinskem področju. Razcepljenost in razdrobljenost je tu preveč očita. To pa je škoda, ki jo ugotavljamo vsak dan. In nič več. Če bodo vidiki dela in vloge teh skupnosti dovolj poudarjeni, potem se tudi naravna zdravilišča ne bodo ustavljala ob dilemi, ali se naj včlanijo v to skupnost ali ne, ali naj ostanejo samo pri napovedani republiški poslovni skupnosti za naravna zdravilišča in ali naj se povezujejo tudi v zdravstveno skupnost. Najbrž bodo prav storili tisti, ki se bodo včlanili v vse tri skupnosti. Seveda pa bi pri tem morali zgotoviti, da ne bo prišlo do dvo ali celo do večkratnosti. Za delitev dela in nalog bi se morali dogovoriti že prej. Takšna delitev bo lahko tudi zagotovila učinkovitost dela vseh skupnosti. V medsebojni povezavi bodo tudi rezultati dela drugačni, na vsak način pa takšni, kot si jih vsi želimo. V tem primeru tudi ne bo važno, koliko skupnosti za turizem bo delalo na širšem celjskem območju, čeprav menimo, da bi bila ena dovolj in da bi lahko v marsičem pripomogla k sprejemanju enotnih programov, k trdnemu sodelovanju in ne nazadnje k nadaljnjim integracijam gostinskih in turističnih kolektivov. Enotna poslovna skupnost za turizem na širšem celjskem območju pa bo uspela le tedaj, če bo odprla in podprla pot reševanja problemov vseh, če bo zagotovila jasnejše perspektive razvoja turizma in gostinstva na celotnem območju in če bo povedala na glas, da v razdrobljenosti ne moremo iskati lepšega jutrišnjega dne. Toda, takšna stališča bo treba potrditi in dokazati! Ne z gesli, temveč z dejstvi!

M. BOZIC

ROGAŠKA SLATINA

LETOS DONAT Mg

Ni naključje, če je dobila tiskovna konferenca v zdravilišču Rogaska Slatina, v petek, 2. aprila, jugoslovansko obeležje. Ni naključje zato, ker je beseda o najnovejših raziskavah zdravilne mineralne vode Donat, o njenem vplivu na človeški organizem in podobno prihajala iz ust najuglednejših strokovnjakov. Poleg glavnega direktorja zdravilišča, Lojzeta Libnika, so na tiskovni konferenci sodelovali magister Vojko Ozim iz Maribora, šef zdravnik zdravilišča prof. dr. Heribert Zaveršnik in direktor oddelka za biofiziko mednarodnega centra za biološke raziskave v Ženevi dr. Radovan Žunič. Čeprav raziskovalna dela še niso končana, že sedanje ugo-

ovitve potrjujejo, da so zadržna dela, zlasti pa tri nove in globoke vrtime, odkrile velike količine mineralne vode tipa Donat, ki pa je spriči množine raztopljenih mineralnih snovi drugačna od znane vode Donat oziroma je veliko močnejša od te, ki jo poznamo. In še več. Take vode ni nikjer v Jugoslaviji niti v Evropi. Ima namreč v litru nad 10 gramov suhega preostanka. Po sestavinah prevladujejo ioni magnezija, natrija, hidrogenkarbonata in sulfata. Poleg tega ima velike množine raztopljenega CO₂ plina. Posebnost nove vode; je slatina oziroma po okusu grenčica; so zlasti velike količine magnezijevih in drugih ionov. Zato ima tudi posebne

belneomedicinske in fiziološke lastnosti. Te vode ni moč primerjati ali istovetiti z znanimi zdravilnimi ali namiznimi mineralnimi vodami. In da jo bodo tudi na zunaj primerno označili, bo na trgu dobila ime »DONAT Mg«.

Vse tri globoke vrtime v vrtinariji v Rogški Slatini, zatem v Podplatu ter v Kostivnici dajejo že zdaj več kot 450.000 litrov vode na dan. Kot rečeno, raziskovalna dela še tečejo. Zato je težko reči, kdaj bo prišla nova zdravilna mineralna voda »DONAT Mg« na trg. Na vsak način pa že letos! Na sliki Vojko Ozim, Lojze Libnik, Heribert Zaveršnik in Radovan Žunič, od leve proti desni.

VISOKA KVALITETA

Tradicionalne gostinsko-turistične prireditve so za nami. Bile so desete, jubilejne. Sicer pa so znova povedale, da so med redkimi, ki so ohranile svojo tradicionalnost. To zlasti po zaslugi prizadevanosti gostinskih in turističnih delavcev. Sicer pa so tudi tokrat zagotovile, da bodo živele še naprej. Kot vse dosedanje so bile tudi letošnje dobro spričevalo sposobnosti, strokovnosti, iznajdljivosti gostinskih delavcev. Izpit je uspel. Ocena je vsekakor visoka, da ne rečemo odlična. Zato je prava škoda, da niso imele več obiskovalcev. Pozornost so si zaslužile, saj je bilo kaj videti. Dosti novega in dosti lepega. V kulturniki, pri pogrinjkih in pripravi cvetličnih aranžmajev smo videli zelo veliko. Prave umetnije. Tokrat pa se je izkazala tudi poslovna skupnost za vinogradništvo, saj je pripravila razstavo vin oziroma pijač, ki je glede na rajnsko razvrstitev pridobila na preglednosti. Zaščitni znak slovenskih vin je prišel do veljave.

Ob kvalitetnih razstavah je bilo tudi delo strokovne komisije zahtevno. Ocenjevanje razstavljenih izdelkov je bilo zahtevno delo. In tako se je zbirala odlična za podelitev osmih zlatih, desetih srebrnih in sedemdesetih bronastih plaket.

Pri kulturnih izdelkih sta najvišji priznanji dobila kolodvorska restavracija ter gostinska šola, med slaščičarskimi izdelki TOZD Na-na celjskega gostinskega podjetja. Pri pogrinjkih se je komisija odločila za tri zlate plakete: hotel Evropa, Na-na in Majolka. Zlato priznanje za cvetlični aranžman je dobilo celjsko vinarstvo, za publikacije pa TOZD Majolka gostinskega podjetja.

ŽALEC

KMALU NAKUPI V NAMI

Trgovina in gostinstvo sta najslabše razviti panogi v žalski občini, saj predstavljata le 3 odstotke od celotnega družbenega proizvoda občine. Zato ni naključje, da so ti dve področji uvrstili kot prioritetni v prihodnjem razvoju žalskega gospodarstva, kajti trgovina in gostinstvo sta sestavni del človekovega življenjskega okolja.

Pred kratkim pa so v Žalcu zakoličili prostor, kjer bodo že v tem letu zgradili novo blagovno hišo — NAMO. O tej in o nekaterih drugih novogradnjah nam je nekaj več povedal predsednik Izvršnega sveta občine JOŽE JAN.

»V občini smo pred nedavnim sprejeli srednjeročni plan razvoja trgovine in gostinstva, ki zajema obdobje petih let, in sicer do leta 1980. S tem planom rešujemo ključne probleme trgovine in gostinstva v Žalcu, kakor tudi v nekaterih drugih središčih Spodnje Savinjske doline; predvsem v Šempetru, Preboldu in na Polzeli. Prav tako pa predvidevamo tudi sanacijo nekaterih trgovskih lokalov v obrobni predelih naše občine. Zamišljamo si, da bomo realizacijo tega programa omogočili preko dodatnega združevanja sredstev združenega dela, ki bo v petih letih zbralo okrog 5 milijard starih dinarjev. Ta sredstva pa bomo še oplemenitili z ustreznimi bančnimi sredstvi in s sredstvi nosilcev posameznih investicij.

Izvršni svet naše občine je že sprejel konstrukcijo razdelitve teh sredstev in prioriteto izgradnje, kar mora potrditi še skupščina občinskega sklada skupnih rezerv. Prva faza tega srednjeročnega programa se že odvija, saj smo že v letu 1975 pričeli z izgradnjo hotela v Preboldu in osrednje tržnice v Žalcu. Medtem, ko bo tržnica predana svojemu namenu 1. maja letos, bo hotel v Preboldu izgotovljen v mesecu juliju.

Za leto 1976 smo programirali začetek gradnje blagovne hiše, ali bolje rečeno, centralnega potrošniškega centra v novem mestnem jedru v Žalcu. Z veseljem ugotavljamo, da smo rok začetka gradnje tega centra celo prehiteli. S tem pa se odpira realna možnost, da bo objekt predan namenu še oktobra letos.

Blagovnica bo veljala z opero in zunanjo ureditvijo blizu 4 milijarde starih dinarjev.

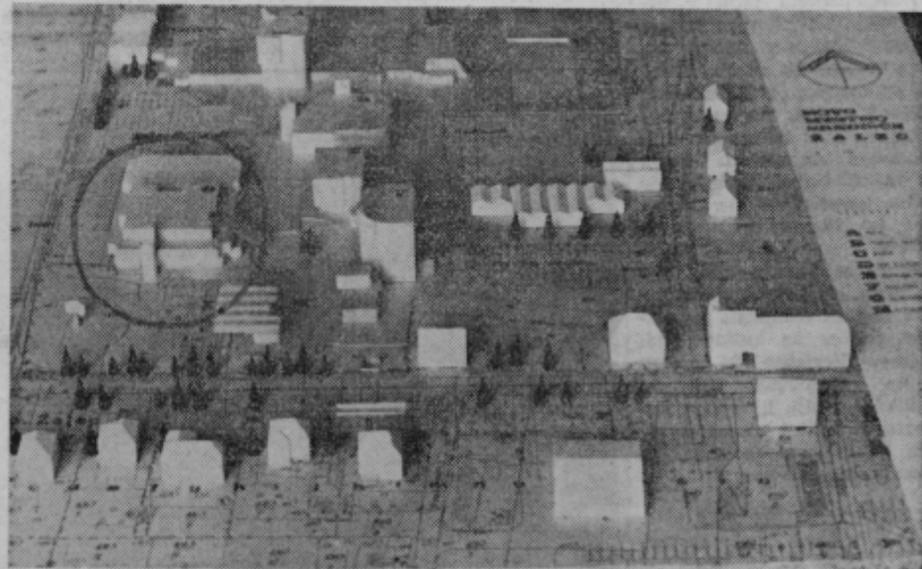
Imela bo 3500 kv. metrov prodajnih površin. Čez leto dni pa mora doseči blizu 10 milijard starih dinarjev.

prometa letno. To pa obeta tudi občinskemu proračunu znatno višja sredstva, seveda preko zbranega prometnega davka. Blagovnico gradi žalski TOZD Ingrad.

V tem mesecu je predviden še začetek izgradnje sodobne avtobusne postaje, ki bo imela tudi turistični urad, bife in še nekatere druge prostore. S tem bomo rešili izredno pereč problem občanov, ki danes čakajo v Žalcu na neutrejenih postajališčih.

M. P.

LETOS PREBERI TUDI KAKŠNO CANKARJEVO KNJIGO, TOVARIŠ!

Maketa novega mestnega središča v Žalcu. Črka »G« označuje blagovnico Namovo.

JUGOSLOVENSKI AEROTRANSPORT

OD APRILA Z

V REDNEM
PROMETU

DVAKRAT
TEDENSKO

JUGOSLAVIJA
AMERIKA

Informacije: JAT - Poslovalnica,
Ljubljana, Miklošičeva 34

Tel. 314-340, 314-341
ali najbližja potovalna agencija.

ŠTIPENDIJE V CELJSKI OBČINI

ŽIVETI ZA NAZAJ

Ze v začetku lanskega leta so v celjski regiji podpisali samoupravni sporazum o štipendiranju učencev in študentov, ki naj bi ga strokovno, enotno in ekonomično izvajali. Zato so se nekatere občinske skupščine odločile prepustiti finančno-administrativna dela skupnosti za zaposlovanje. Seveda omogoča sodelovanje pri štipendiranju službi za zaposlovanje aktivnejši odnos do kadrovske politike, poleg tega pa odpira večje možnosti, da usmerja mladino v tiste poklice, za katere je družba najbolj zainteresirana.

Do začetka letošnjega leta so se sredstva za štipendije v redu prelivala, štipendisti so jih prejeli vsak mesec. Z januarjem pa so se pričele težave. Predvsem štipendisti iz celjske regije so denar prejeli za zamudo, nekateri pa sploh ne, ker ga ni bilo. Mnogi celjski štipendisti, predvsem študentje, ki so potrebni pomoči, so prejeli zadnjo štipendijo sredi februarja. Od takrat do danes še niso videli »razveseljivih

papirjev«. In zakaj? Prvič zato, ker bodo štipendije zvišali, in drugič, ker ni denarja. Poročila o višini sredstev predloži vsak mesec skupnost za zaposlovanje najprej Republiški komisiji v Ljubljani, ta daje naloge SDK, in šele nato se lahko dvignejo sredstva za izplačevanje štipendij. Proces je sicer učinkovit, toda preveč dolgotrajen.

Nihče si namreč ne more predstavljati (in tudi noče), kaj pomeni biti brez denarja, brez sredstev za preživljanje. Kako naj živi npr. študent, izven svojega domačega kraja brez štipendije, ki mu je mogoče edini vir sredstev? Študentski domovi niso tako poceni (da ne govorimo o cenah privatnih sob), toda če nimaš niti sredstev za preživljanje, vsaj za hrano vsak dan, kako naj še plačuješ najemnino? Lahko se tudi zgodi, da ti sobo odpovedo. Kako se bo študent zagovarjal? Se bo mogoče namesto njega štipenditor? Pomislite malo, kako bi bilo, če bi delavcem, za mesec,

dva, odvzeli plače z izgovorom: »Nimamo denarja!« Kako bi živeli, plačali stanovanje, kaj jedli?

Ni malo štipendistov pri skupnosti za zaposlovanje Celje, tako dijakov kot študentov. In ni malo študentov na višjih in visokih šolah, bodisi v Celju, Mariboru ali Ljubljani. Zadnji mesec na svojih sestankih veliko govorijo o tem, in vsi se v en glas vprašujejo: »Kako živeti? Odkod dobiti sredstva za preživljanje?«

S tem vprašanjem sem odšla tudi na skupnost za zaposlovanje Celje in izvedela, da štipendije verjetno bodo, povišane, mogoče že ta teden, toda samo za celjske štipendiste (opozarjam, da samo za tiste, ki so predložili vsa potrebna potrdila, ki so jih rabili za ponovno preverjanje prošnje, za povišico).

Kdaj bodo ostali dobili, še ne vedo. Se pravi, znajti se bo treba po svojih najboljših možnostih. Pa srečno!

V imenu kluba celjskih študentov-štipendistov
Darja GLANČNIK

DROBNE IZ ŠOŠTANJA

PRITOŽNO KNJIGO

OBRNJENA PLOŠČA

● Nekateri Šoštanjčani se pritožujejo, da velenjski občinski funkcionarji predredko zaidejo mednje. Slednja pritožba gre tudi na rovaš proslave mednarodnega dneva invalidov, kjer, pravijo tako, spet ni bilo nikogar. Občinski funkcionarji pa vedo, tako je med štirimi očmi povedati, da kadar pridejo med krajanje so tarča v katero vsi samo streljajo. To pa seveda ni potrebno, pa tudi po tej poti perečih problemov ne bodo rešili. In zaradi njih naj bi Velenjčani hodili v Šoštanj. Moško je treba sestiti skupaj in se pogovoriti.

● Teden dni po slednjem dogodku se je pravilo preudarnosti in razumnosti pokazalo za koristno. Sedli so skupaj predstavniki šoštanskega gospodarstva in vrh velenjske občinske skupščine ter dogovorili akcijo za ureditev okolja kulturnega in zdravstvenega doma. Ureditvena dela bodo veljala milijon in tristopetdeset tisoč dinarjev, krajanji pa bodo s prostovoljnim delom še dodatno prispevali k ureditvi mesta.

NEKAJ ZE ZDAJ

● Spomenik Karlu Destovniku-Kajuhu stoji v neposredni bližini gostinskega podjetja Kajuhov dom in novega kulturnega doma. Lučaj od spomenika je mesnica in bivša klavnica. Na vmesnem prostoru med tednom tu najde svojo »čakalnico« živina za zakol. Nekaj bo najbrže treba ukreniti še prej, preden bo okolje urejeno po načrtu.

● Za začetek bi bilo morda prav, da kaj ukreneta komunalna in sanitarna inspekcija, dokler še kulturne nimamo. Verjetno bi živino lahko odkupovali tudi na kakšni kmetiji, kjer ni v neposredni bližini ali na dvorišču kakšnega spomenika pomembnemu možu.

POTREBA IN IDILIKA

● Slandrova pot je nekaj veljala za urejeno pot v sosednjo Lokovico. Vije se

v hrib ob hudourniku, zato se je včasih imenovala kar Strma pot. Zdaj je ta pot slaba, lahko tudi nevarno prehodna, ker ni vzdrževana. V Lokovico pelje urejeno cestišče, resda sicer nekaj metrov dalje kot prejšnja peš pot. Redkim posameznikom je hudo žal za potjo in si želijo vnovično ureditve. Ureditev te poti pa bi, zaradi plazov in hudournika veljala več kot milijon dinarjev.

● Saj idilika ne bi bila tako slaba, če bi bila poceni. Toda samo idilika (za milijon dinarjev) je le draga, dokler je še premalo denarja za druge bolj potrebne reči. In očitno je, da denarja primanjkuje, problemov pa tudi ne manjka.

NE LE Z NEBA

● Med tem ko nekateri čakajo na ureditev Slandrove poti se je po mestnih ulicah in trgih čez zimo nabrala kar debela plast prahu, saj in standardnih odpadkov iz polivinila, papirčkov pa še česa drugega v kar podjetja embalarajo svoje proizvode. Kaže, da se bo treba prej lotiti urejanja »pri tleh« kot pa siliti v oblake od koder Šoštanj itak že dobiva dovolj vlage iz elektrarniških hladilnikov in saj iz dimnikov. Pa še navaditi se bo

treba, da ni povsod prostora za odlaganje smeti.

● Tega se zavedajo tudi odgovorni, ki so za teden pred 27. aprilom napovedali spopad z nečistočo. Delovna kolektiva tovarne usnja in elektrarne sta prevzela nase obveznost, da bodo njihovi gasilci z vodnimi curki sprali vse mestne ulice in trge. Šoštanjčani pa bodo s prostovoljnim delom sodelovali. Prav bi bilo, če bi kaj duha očističevalne akcije ostalo tudi še za kasneje.

PRIPIS

Ko so mi nekateri opazovali teh razmer ponujali »pritožno knjigo«, nenapisano, posneto na trak si nisem mogel kaj, da ne bi »poslušal« tudi odgovore. Vselej mora biti tako, da slišimo stvar do konca.

Hudomušnji zapis pa naj bi spodbudil razmišljanja, da z neba ne pade ničesar, razen padavin, saj in tega, kar sami odvržemo. Delo, dobra volja (in zlasti pripravljenost za družbeno akcijo) pa je v nas samih. Pa še nekaj: Ne zanašajmo se preveč na družbena (proračunska ali izvenbilančna) sredstva, kajti njih je toliko, kolikor jih ustvarimo, ustvarjamo pa jih manj kot so naše zahteve in potrebe.

Pa brez zamere, vaš rojak
BOJAN VOLK

MALI TRAVEN POJASNUJE

Kot je pravilno ugotovil naš sodelavec Viktor Koje iz Soštanja, so bile prvoaprilske potegavščine »vse kar je napisal in fotografiral M. Traven«. V uredništvu smo se za tak podpis sestavkov odločili zato, da kakšna potegavščina le ne bi imela »hujših« posledic. In zdaj ni smo več prepričani, da ni bilo hujših posledic. Vsaj dve potegavščini sta močno odjeknili. Drugim so se ljudje nasmejali. Ne vemo pa še, ali jih bodo zdaj nekateri resno vzeli. Včasih bi to bilo kar prav, kot recimo tisto o integraciji osnovnih šol. Ali pa bo Sentjur res filmsko mesto, pa še zdaj ni docela jasno, kajti tiskarski škrat nam je zagodel in te vesti ni podpisal, tako da ne vemo, če vest le ni resnična.

Bodi kakor bodi, opravičujem se vsem, ki so kakorkoli »nasedli«. Se posebej pa moram pojasniti dve norčavi novici. Prva je bila iz Slovenskih Konjic o akciji občanov za ureditev in olepšanje mestnega parka. Menda je naključje hotelo, morda pa tudi moja nepoučenost, da se je zgodilo to, česar smo se »najbolj bal«. Namreč, da bo nekdo našo potegavščino vzel sila resno in se po njej ravnal. Kaj so delali Konjčanji v soboto dopoldne, ko smo prvoaprilsko napovedali, boste prebrali posebej.

Se huje pa so nas presenetili Smarčani. Ti so vendar od nekdanj veljali za hudomušneže in veseljak, ki so se med seboj kar naprej »potegovali«. Tokrat pa smo jim za godli od zunaj. Izmisliš in zapisali smo v sestavku Za nov kulturni dom najbolj neverjetne reči. Tudi tako, da okoli načrta manjkajo le še malenkosti, ker stvar ni tako preprosta, saj bo »kulturni dom velika stavba, največ prostora bo v njej zavzela prireditvena dvorana, delana po vzoru velenjske in celjske«. Odgovorni v Smarču tega »poročila« niso prvi mah spoznali za prvoaprilsko šalo, sede so mu nasedli! Dobra je ta!

Čret ob železniškem tiru. Zagorel je star katran. Tudi zaradi neprevidnosti.

Foto: M. Seničar

RABA PEČATA

KJER SE DA

Nič ni tako sveto kot pečat. Brez njega kakor da pri nas ne gre. Pečat je najbolj iskran dokaz nečesa. In rabi jo ga povsod. Za odobritev kredita, za otroške dodatke, z njim dokazujemo rojstvo, resno opominjamo na nepopravnane obveznosti — skratka, brez njega praktično ne moremo živeti. Kako tudi sicer, saj ga pritiskamo celo na bone za topli obrok po sindikalni listi.

Pa medna pri njegovi zvečičavnosti le pretiravamo. Veljalo bi se vprašati, kdaj je njegova uporaba na mestu, resnično potrebna. Zdaj pretiravamo že tako daleč, da odgovorni nosijo pečate kar s seboj, da so jim vselej pri roki. Tudi takrat ko romajo na občino ali v republiko podpisovati družbene dogovore in samoupravne sporazume.

V svetu so pri rabi pečatov

dosti bolj razumni kot pri nas. Predvsem podpis peča oblašene osebe nekaj velja in ne pečat. Pri nas pa v navadi nasprotno. Glavni je, da je dokument opremljen s pečatom, podpis niti liko pomemben. Niti ne poverjamo, če so akti in dokumenti podpisani od pooblašene osebe.

Izjema so morda le bančni zavodi, kjer dajo na podpis več kot na pečat. Seveda pa imajo tu opravka le z denarjem!

Zato pa bolj spoštujemo pečate in pritiskamo jih kje so potrebni in kjer niso. In nosimo jih povsod kamor bi dimito uradno. Morda jih bomo jutri nosili še na dopust, da bi potrdili resničnost našega bivanja v dopustniškem kraju, kajti, to bo temelj za koriščenje regresnega dopusta.

Razmislimo malo!

KJE TIČI ZNANJE?

Vsak dan na sestankih ZSMS slišimo, kako pomembno je stalno idejnopolitično izobraževanje in usposabljanje mladine. Beremo poročila, koliko seminarjev je bilo organiziranih. Da je bila udeležba vprašljiva, včasih pa tudi zadovoljiva, da so seznanili o tem in onem in da bo pridobljeno znanje koristilo mladini pri njihovem delu, tam, kjer delajo in živijo.

Premalokrat pa se vprašamo, kako pridobljeno znanje udeleženci različnih izobraževalnih oblik, ki stanejo tudi precej denarja, koristno uporabljajo in v praksi uveljavljajo.

Priznati moramo, da ni kontrole med mladimi aktivisti, obogatimi z znanjem, kje, kako, kaj in koliko delajo. Ničesar ne ukrenemo tudi proti tistim, ki so na seminarju bili prisotni le z enim ušesom, samo da je prijetno minil dan z opravljenim izostankom iz šole ali TOZD. Zal se to dogaja predvsem zaradi tega, ker pač hočemo zagotoviti udeležbo, sicer bo seminar »neuspešen«.

Pri Občinski konferenci ZSMS Celje v zadnjem ob-

dobju namenjajo idejnopolitičnemu usposabljanju velik pozornosti. Njihovo delo je predvsem usmerjeno v osnovne organizacije, kajti tam je izobraževanje najbolj potrebno.

Glede na rezultate v praksi pa bi veljalo razmisлити prav o prej navedenih pomanjkljivostih pri organiziranju raznih izobraževalnih oblik. Saj nam rezultati udeležbe zadnjih seminarjev kažejo, da je bila udeležba vprašljiva. Seminarja pred dnevi na Dobrni se je od 20 povabljenih udeležilo le 3 mladincev iz TOZD. Pa nismo samo to, tudi premiki pri delu ZMS na šolah in TOZD še niso vidni.

Nedvomno je za takšno stanje več razlogov. Verjetno bo potrebno v prihodnj več pozornosti nameniti tudi kvalitetni pripravi seminarjev, strukturi vabljenih, kot tudi izvajanja dogovorjenih nalog in več neposrednih razgovorov in obiskov na šolah ter TOZD. In nenazadnje, tudi v šolah in TOZD bo potrebno več pozornosti nameniti vprašanju, koga in kako pošiljamo na seminarje.

VIKI KRAJN

Izobraževanje mladih vojakov

Organizacija zveze komunistov v celjski garniziji je pred dnevi začela s seminarjem za mlade fantje, ki služijo vojaški rok v Celju in ki so že člani ZKJ oz. želijo to postati. Seminar bo trajal do 15. junija, zajema pa enajst različnih tem, ki jih bodo vojakom posredovali družbeno-politični delavci Celje in vojaške starešine. Ob otvoritvi seminarja, katerega namen je dati večjo izobrazbo na tem področju mladim vojakom, je spregovoril sekretar osnovne organizacije ZKJ v celjski garniziji Sreten Džešnič in zaželel vsem 150-tim udeležencem, da bi v teh seminarjskih dneh pridobili čimveč znanja ter ga kasneje seveda tudi koristno uporabili tako v vojski, kot tudi kasneje v civilistu. Zanimiv je po-

tek, kako bodo vojaški študirali posamezne teme. Najprej bodo vsak četrtek skupaj predelali eno temo v dveh urah, nato pa bodo individualno te materiale obnavljali in dopolnjevali z branjem ustreznih literature. Vsak terek pa se bodo dobili zato, da bodo s predavateljem diskutirali o vsem tistem, kar jim je v določeni temi nejasno.

Program so že predelale tudi vojaške starešine. Vsi udeleženci bodo ob zaključku dobili posebno priznanje »Kurs marksističnega obrazovanja mladih komunistov u JNA«. Ta seminar je nov dokaz, kako tudi v obeh celjskih vojašnicah skrbijo, da bi bili usposobljeni ne samo v vojaških disciplinah, temveč tudi na idejno-političnem področju. tv

V spomin na Ivanko Uranjek

Večkrat sem slišala o hrabri skojevki Ivanki Uranjek iz Griž, ki je končala svojo življenjsko pot 30. julija 1941. leta v Krškem, stara komaj dvajset let. Po naključju sem na Osankarici spoznala Ivankino sestro Marijo, ki ji je v Pohorskem bataljonu padla še ena sestra, Pepca Urisek-Zmija z možem.

In tako je Marija pripovedovala, kako je zvedela za sestrično smrt:

»Kot trgovska pomočnica sem tedaj delala v Mariboru, Ivanka pa je bila na učiteljsku. Stanovala je pri meni v sobici 2 x 4 metre, ki sva si jo delili s kuharico. Spali sva skupaj v isti postelji. Ivanka se je dobro zavedala, da je ena plača premalo za obe. Zato mi je velikokrat pomagala pri delu, zlasti ob nedeljah. Ves ta čas pa sva iskali zanjo sobo, v kateri bi se lahko tudi ona učila. Nazadnje jo je dobila pri profesorju Oniču, ki je bil doma iz Gotovelj.

Ko je nemški okupator zasedel naše kraje, so zaprli šole v Mariboru, Ivanka pa se je napotila v Ljubljano, odkoder mi je sporočila, da je šolanje uspešno končala in da se bo podala k neki prijateljici, ker je boljše, da ne pride domov.

Potem sem Ivanko še enkrat videla. Tedaj, ko sem ostala brez službe in ko mi je skupaj z bratom in drugo sestro pomagala seliti. Toda, zvečer se ni vračala z nami. Šla je svojo pot. Kam?

Ko je bila še v Mariboru, je Ivanka tu in tam uredila pričeško tudi kakšni svoji ali moji prijateljici. Tako tudi Emici Oblakovi iz Griž, ki je že nekaj let živela v Mariboru. In tako mi je Oblakova neke dan omenila, da so v mariborski tiskarni natisnili veliko rdečih plakatov na katerih piše, da so Nemci ustrelili deset mladih komunistov, med njimi tudi učiteljico Johano Uranjek iz Griž.

Se isti dan sem na koroški cesti in na Glavnem trgu videla te plakate in pred njimi veliko ljudi. Zri nila sem se bliže in tedaj sem na njem zagledala napisano: Johana Uranjek.

»Ivanka, kje si?« sem zaklicala in se zgrudila. To je slišal in videl tudi nek gestapovec in že naslednji dan so me zaprli. V zaporu sem bila sedem tednov in ker o Ivanki nisem vedela ničesar povedati, so me izpustili, a imeli so me pod stalnim nadzorstvom.

Da so te talce in med njimi tudi Ivanko pokopali v domači zemlji, smo zvedeli šele po vojni. Iz Krškega je namreč prišlo na občino Griže pismo, v katerem so poizvedovali, če ima Ivanka še kakšne svojce. In tako sva se z bratom odpravila v Krško, kjer nama je Rafko Magdič povedal in pokazal skico, kjer so pokpane žrtve tistega streljanja in tudi Ivanka.

Za skupni grob je vedel le logar Geč iz Zupelevca, ki je na rednem obhodu opazil skupno okupatorjevih pomagačev, kako so teptali zemljo. Zaslutil je, kaj se je zgodilo in čemu počenjajo vse to. Zato se je že naslednji dan vrnil na ta prostor in zasadil na grobu štiri smrečice. O vsem tem je molčal. Vse do svobode, ko je odšel v Krško in povedal.

In tako je bil 28. novembra 1945. leta izkop po smrtih ostankov ustreljenih talcev in pokopanih v Dobravi pri Brežicah. Dva dni za tem je bil nov pogreb, posem drugačen od prvega, se je spominjala Marija, Ivankina sestra.

Včeraj bi Ivanka Uranjek praznovala svoj 55. življenjski jubilej. Toda, njeno mlado življenje je v borbi za svobodo ugasnilo dosti prej, staro komaj dvajset let.

JOZICA CESAR

KOZJANSKI DOMOVI ZDRAVJA

PREPOČASNA GRADNJA

Mimo dejstva, da se zdravstvene postaje v Podčetrtku, Kozjem, Planini in prizidka v Smarju, ki jih je prizadel potres, grade prepočasno, ne moremo iti. Na vprašanje, kje so vzroki za takšno stanje, nam je skušal odgovoriti direktor regionalnega zdravstvenega doma Celje, doktor Joško Majhen.

Kako napreduje gradnja zdravstvenih postaj na Kozjanskem? Niso morda ti objekti predimenzionirani in zato tudi zastoj?

»Na zadnji seji republiške zdravstvene skupnosti se je razpravljalo o pomoči za odpravo potresa na zdravstvenih objektih Kozjanskega. Delegati so sprejeli sklep, da se zgradijo nove zdravstvene postaje. To je bilo jeseni 1974. Mi smo imeli pred tem že idejne osnutke za zdravstveni postaji v Planini in Podčetrtku. Nadaljnje delo smo po prvotnem projektu odpovedali, ker je na pobudo republiške zdravstvene skupnosti prevzel projektivo Medicogenengering, ki je specializiran za gradnjo zdravstvenih objektov.

Ze januarja 1965 nam je

solidarnostni sklad republiške skupnosti nakazal prvo vsoto 8.230.000 dinarjev, s katerimi smo začeli gradnjo vseh objektov. To je bilo polati.

S kakšnimi sredstvi ste torej razpolagali?

»Leta 1974 smo torej dobili 8.230.000 dinarjev, v naslednjem letu pa smo napravili prošnjo z vso potrebno dokumentacijo, vendar denarja iz solidarnostnega sklada nismo dobili, ker regionalna zdravstvena skupnost ni mogla zagotoviti lastne participacije.

V tem času vsi programi predvidevajo usposobitev osnovnega zdravstva, zato pričakujemo, da bomo v letošnjem letu uspešni pridobiti ustrezno regijsko participacijo in s tem tudi dodatna potrebna sredstva iz republiškega solidarnostnega sklada.

Zdravstvena postaja v Kozjem v primerjavi z drugimi postajami na Kozjanskem kasni z gradnjo. Prebivalci Kozjega so nezadovoljni in naslavljajo peticije na različne republiške in občinske organizacije. Zakaj tak zastoj?

»Prebivalci Kozjega so za-

htevali spremembo lokacije. To je potegnili za sabo dodatno projektiranje, ki je spremenilo prvotni tipski načrt kot je v Podčetrtku in Planini. V Kozjem je torej spremenjen. Sprememba lokacije je zahtevala dodatna dela pri temeljenju in drenaži, nadalje, prestavitve daljnovoda, pa tudi sama stavba je nekoliko drugačna zaradi opisanih prilagoditev.

V Kozjem je predvidena tudi lekarniška postaja, v vsaki zdravstveni postaji pa je predvideno tudi po eno tri-sobno stanovanje za zdravniška in ena garsonjera za medicinsko sestro. Financiranje ambulantnega dela so prevzele zdravstvene skupnosti, financiranje stanovanj pa stanovanjske skupnosti. Na splošno pa se v ambulantnih zdravstvenih objektih ne gradi stanovanj. Na Kozjanskem pa smo se namerno odločili, da vključimo stanovanja, ker na ta način upamo, da bomo dobili potrebne zdravniške in medicinske sestre. Upamo!

Kdaj bodo domovi zdravja na Kozjanskem pod streho in ali obstaja glede na potrebe kakšen prioriteten red?

»Regionalna zdravstvena skupnost je kot izvajalec del dolžna, da realizira sklepe iz leta 1974, ki predvidevajo izgradnjo teh postaj in prizidka v Smarju. Uspelo nam je zagotoviti dokaj reden dotok sredstev in je zaostajanje all prehitvevanje pomembnega objekta za štirinajst ali mesec dni nastalo iz tehničnih razlogov. Tako je nastala zamuda v Kozjem ker so projekti zaradi dodatnih zahtevkov kasnili. V zimskem času so bile možnosti za delo ugodne in v Podčetrtku je postaja v gradnji najdelj. Sledi ji zdravstvena postaja na Planini, prizidek v Smarju pa je zgrajen do tretje faze. Dela na njem pa so začasno ustavljena. Ostaja Kozje. Tehnično bi lahko slavili otvoritev zdravstvenih postaj v Podčetrtku in Planini konec septembra in v Kozjem do konca letošnjega leta. Ravno tako prizidek v Smarju. Reden dotok sredstev pa bo odločal o rokih, ki smo jih dokaj optimistično zastavili na začetku.«

ZDENKA STOPAR

SLOVENSKE KONJICE

DELOVNA AKCIJA V PARKU

Bilo je pred dobrim tednom dni, ko smo se v redakciji domenili, da bomo v prvoaprilsko številko tednika natrosili tudi nekaj šal iz različnih občin. In ko sem takole razmišljala, kaj naj napišem, sem se nenadoma spomnila na konjiški park. Zapuščeni, neurejeni, sem razmišljala, in le zakaj si ne bi kot potegavščino ob 1. aprilu izmisli delovno akcijo, ki jo v parku organizira krajevna skupnost, in ki bo v soboto, 3. aprila. Rečeno — storjeno!

Članek je bil objavljen v zadnji, prvoaprilski številki Novega tednika. Ze naslednji dan pa je v redakcijo telefoniral tovariš iz Slovenskih Konjic. Veste, je dejal, resda je bil tisti članek o delovni akciji v Konjicah mišljen kot prvoaprilska šala, a naključje hoče, da smo se taborniki iz Konjic res domenili, da bomo imeli v sredo, 3. aprila delovno akcijo. Očistili bomo mesto raznih odpadkov in se lotili tudi našega parka. Tako je dejal tovariš iz Konjic in še pripomnil, da bi bilo zelo lepo, če bi si novinar, ki je napisal prvoaprilsko šalo, tudi ogledal delovno akcijo. In kaj mi je preostalo drugega, kot da sem si v soboto oprtala fotoaparata, vzela beležko in odšla v Slovenske Konjice med tabornike, ki so ob 9. uri zjutraj, ko sem prišla mednje, že pridno odnašali iz zelenih površin velike zaboje najrazličnejših odpadkov. Takole je nastal tudi tale razgovor z njo. mi, ki je pravzaprav posledica prvoaprilskega naključja, vsebinsko pa ni prav nič

več prvoaprilski. Nanaša pa se izključno na delovno akcijo konjiških tabornikov ter na pomen, ki jo ima takšna akcija za vzgojo mladega človeka.

Heda Vidmar — Zarja: »Taborniki smo se za tole delovno akcijo odločili zato, ker so Konjice precej zane-marjene, saj ni nobene službe, ki bi stalno skrbela za čistočo mesta. Po drugi strani pa smo akcijo organizirali tudi zato, ker smo taborniki ljubitelji narave in stremimo k temu, da bi narava ostala čista in ohranjena. Ze v program dela našega oddela smo zapisali, da bomo vsaj dvakrat letno organizirali takšne očistevalne akcije. Tako smo prvo akcijo organizirali danes, drugo pa načrtujemo v jesenskih mesecih, v njej pa naj bi poleg tabornikov sodelovali tudi mladinci in občani Slovenskih Konjic.«

Lidija Kokot — Maca: »Mislim, da je ta delovna akcija tabornikov zelo koristna, saj bo opravljena dala lepši videz Konjicam. Pa tudi občani bodo videli, da taborniki res nekaj delamo, saj se nas je tu zbralo preko 160. Namen taborniške organizacije je tudi ta, da pomaga ohranjati naravo lepo in čisto, zato je naša dolžnost, da organiziramo takšno akcijo.«

Iztok Razperger — Brzi: »Zelo lepo mi je, ko takole dekam, saj vem, da bo potem okolica bolj čista. Po pravici moram povedati, da sem včasih tudi sam odvrigel kak-

papir ali vrečko kar na cesti, sedaj pa to nič več ne delam. Pa saj je naša glavna naloga, da skrbimo za naravo in jo imamo radi, zato jo moramo ohranjati čisto. Mislim, da ne bo nobeden od nas po tej akciji odmetaval odpadke kar na zelenico ali v parku.«

Zoran Kladnik — Ponirek: »Pa saj ne moremo kar na-

prej živeti v takem okolju in prepuščati drugim generacijam takšno umazano okolje. Zato moramo vztrajati, da se vsi naučijo počistiti za seboj. Saj je tudi lepše, če živim v takem čistem okolju, kot da se ti vsakih deset metrov zasveti kak papirček!«

DAMJANA STAMEJČIČ

belilo za
strojno in ročno
pranje

perborat
special

belinka
tovarna kemičnih izdelkov

NAŠA BESEDA 76

PRVIČ V PREBOLDU

Prebold je bil gostitelj prve Naše besede v žalski občini. To razveseljivo dejstvo potrjuje voljo in delovni elan mladih, ki so se odločili, kot njihovi vrstniki pred osmimi leti v Celju, da pripravijo to manifestacijo, to gledališko, kulturno gibanje mladih v šolah in krajevnih skupnostih. Zato bi bile morda odveč besede o uspehih in neuspehih. Saj končno, Naša beseda ni tekmovanje. Je srečanje vseh tistih, ki so hoteli pokazati na gledališkem odru, kaj so se naučili in kako so se hoteli naučiti spoštovati slovensko besedo, posredovati občinstvu del bogate domače in tuje zakladnice.

Naj uvodoma zapišem, da si zaslužijo vsa pohvala mladi in prizadevni organizatorji v žalski občini, tako občinska konferenca ZSMS Zalec, kot mladi v Preboldu, ki so se potrudili, da je prva Naša beseda v domači občini uspela kljub prvencu in pomanjkanju prepotrebnih izkušenj. Pri organizaciji je sodelovala tudi občinska ZKPOS.

Ni namen mojega pisanja obravnavati vsako skupino posebej. To je že naredila posebna komisija, ki jo je imenovala področno združenje gledaliških skupin. Rad bi samo opozoril na nekaj bistvenih dejavnikov, ki so vplivali na izvedbo in izven Naše besede 76 v žalski občini.

Dobro je, da so se mladi odločili za ta korak. Dobro zaradi tega, ker je letošnja prireditelj pomenila v bistvu nek pregled vseh tistih sil, ki se lahko in ki se morejo ukvarjati z negovanjem slovenske besede. To se seveda najbolje odraža na gledališkem odru. Ta pregled pa je pokazal nekaj značilnih slik in sličic. Pokazal je, da imajo mladi veliko volje do dela. Da se marsikatera skupina ni slepo vdala v usodo, da pač mora nastopiti na Naši besedi, ampak so se smotrno lotili dela. Najprej pri izboru besedila, pri postavitvi in sploh pri celi podobi predstave.

Toda tega, takšnih primerov je bilo bolj malo. Vse preveč je bilo klasičnega pojmovanja okoli predstavitev in možnosti interpretacije kakšnega teksta. Bil so celo primeri, ko smo videli na odru nemogoče uprizoritve, predvsem zaradi slabega besedila, ki poneumlja, ki ni mesta na gledališkem odru, najmanj pa na amaterskem, alj pod imenom Naša beseda.

Po končani prireditvi minulo nedeljo je bil tudi sproščen in prijeten pogovor z

režiserji ali mentorji posameznih skupin.

Beseda je tekla sproščeno in kritično, zaradi tega tudi zelo pošteno in ustvarjalno. Zato je toliko bolj nerazumljivo dejanje nekega predstavnika žalske ZKPOS, ki je v nekem kraju pred igralci dejal, da naj se nikar preveč ne ozirajo na mnenje žirije, češ, saj je tako kot je, tudi dobro.

To dejstvo osvetljuje namreč širšo problematiko, ki se v žalski občini kaže na področju dramskega dela. Naša beseda je bila letos najnuj tudi rezultat dela ali nedela kulturne skupnosti in občinskega sveta ZKPOS na tem področju. Predstavnikov slednjih ni bilo tudi na razgovoru v Preboldu ob zaključku prireditve. Ni bilo tudi predstavnikov domačega kraja, čeprav so vsi vabljeni dobili brezplačne vstopnice za ves teden. Bili sta samo dve izjemi.

V tem mojem pisanju namenoma ne navajam konkretnih imen, ker nočem, da bi stvar dobila nepotrebne, predvsem škodljive razsežnosti, ki niso v prid sicer številnim poštenim prizadevanjem mladih. Rad bi samo poudaril še enkrat, da bodo morali odgovorni dejavniki v občini spreminiti svoje gledanje na dramsko dejavnost mladih v občini, posebej še takrat, kadar gre za Našo besedo, ki je izredno dragoceno gibanje z dolgoročnimi posledicami. Organizatorji so kljub majhnim napakam (povsem upravičnim, ker so šele začeli orati ledino) povsem opravičili pričakovanja in zaupanje, nastopajoči so vložili potreben trud, da bi se ne dalo narediti več, saj je bila prva prireditev odlična šola za naslednje leto, tiste pa, ki jo bodo izvedli, naj usmerja v boljše iskanje ustrežnejših besedil, v iskanje lastne ustvarjalnosti, v resnično življenje mladih na gledališkem odru. DRAGO MEDVED

Zanimivosti iz narodopisne zbirke

Na razstavi, ki bo v Likovnem salonu v Celju odprta javnosti danes, dne 8. aprila 1976 ob 18. uri, bomo predstavili nekaj zanimivosti iz zbirke Etnološkega oddelka Pokrajinskega muzeja v Celju. Razstava obsega predmete, ki jih Etnološki oddelk celjskega muzeja hrani v Zbirki iz celjskega območja. Poleg zbirke iz celjskega območja hrani muzej še dve izvenevropski zbirki, to sta: Izvenevropska zbirka Alme Karlin in Azijska zbirka, ki vsebujeta predmete iz Azije, Oceanije in Srednje Amerike.

Zbirka iz celjskega območja je nastala kot plod

prizadevnega zbiranja predmetov predvsem po drugi svetovni vojni. Material, ki so ga zbrale skupine na terenu, je bil predstavljen javnosti že večkrat in sicer na stalni razstavi v muzeju (1957 do 1962) in na občasnih razstavah v Celju, pa tudi v drugih krajih.

Razstava predstavlja izbor zanimivosti Zbirke iz celjskega območja. Vanjo bi lahko vključili še precej predmetov, vendar nam širšega izbora prostor ne dovoljuje. Sestavljena je iz predmetov materialne in duhovne kulture ljudi, ki so živeli na področju med Alpami, Pohorjem in Sotlo. Iz ma-

terialne kulture razstavljamo predmete notranje opreme, kot sta naprimer skrinji in svetila. Izdelki lončarske obrti, ki je bila nekoč na celjskem območju zelo dobro razvita, so predstavljeni z različnimi predmeti, kot sta naprimer kotel za kuhanje žganja, posoda v obliki brenje in drugi. Poleg lončenih posod za shranjevanje in točenje pijač ter za shranjevanje drugih tekočin, je razstavljenih tudi nekaj lesenih »bariglic«, ki imajo podobno funkcijo kot danes čutare.

Ljudska umetnost je zastopana s panjskimi končnicami, med katerimi je nekaj takih, ki še niso bi-

le uporabljene, kljub temu pa izvirajo iz 2/3 19. stoletja. Poleg panjskih končnic obsega razstava tudi slike na steklo in ljudsko plastiko.

Ob otvoritvi razstave bo sodeloval tudi tovariš Cakš Jože z recitacijami slovenskih ljudskih pesmi. V okviru razstave smo v četrtek, dne 15. IV. 1976 ob 18. uri pripravili predavanje z barvnimi diapozitivi »Človek in narodopisno zanimiv prostor Savinjske doline«, ki bo v Likovnem salonu v Celju. Predavala bo tovarišica Moškon Milena. Razstava bo odprta do petka, dne 16. IV. 1976.

VLADIMIR SLIBAR

Celjska baletna šola Isadora Duncan lepo napreduje. Zdaj je vanjo vpisanih že čez dvesto učencev, od tega samo iz Laškega preko 70. Danes bo baletni ansambel te šole pokazal na modni reviji Tehnomerceptorja svoje znanje. Šola pa se srečuje že s prvimi in ne majhnimi problemi. Težave so s prostori, denarjem in samo registracijo šole, ki trenutno ni od nikogar. Nekaj mladih strokovnjakov, ki so bili prej pogodbeno vezani na Mons greek balet iz Zagreba poučuje v Celju balet, status šole pa ni rešen. Verjetno bo treba zastaviti ob tem problemu širšo družbeno besedo, saj navezadnje je zanimanje za to dejavnost veliko in bi nam ne smelo biti vseeno, kaj bo z zametki baletne šole v prihodnje. Na sliki: z vaje klasičnega baleta. Foto: D. MEDVED

JANKO NAPOTNIK — miličnik, predsednik OO ZSMS Prebold in član predsedstva OK ZSMS Zalec »Naša beseda je bila letos prvičkrat organizirana tudi v naši občini, prav zaradi tega smo se pri izvedbi srečevali z najrazličnejšimi težavami. Pomanjkanje izkušenj in pa organizacijska izvedba, ki je pravzaprav slonela večidel le na ramenih enega človeka, je v marsičem povzročala težave. Na to pa je vplivala tudi časovna stiska in pa nerazumevanje krajevnih družbenih dejavnikov, saj niso pokazali razumevanja niti za ogled dejavnosti mladih kulturnikov, kaj šele, da bi od njih lahko pričakovali vsaj bodrih besed, če že ne kaj drugega. Kljub

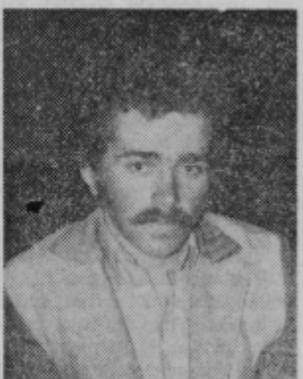
temu, da kvaliteta naše besede ni bila na pričakovani ravni, je vendarle izrednega pomena za nadaljnji razvoj kulturne dejavnosti med mladimi v žalski občini.

JOZICA OCVIRK — administrativni tehnik, predsednik iniciativnega odbora NASE BESEDE 76: »Sama že precej časa aktivno delujem v igralski skupini »Svoboda« Prebold in pa v amaterskem gledališču Zarja iz Trnovelj. Ze od vsega začetka, ko smo zvedeli, da bo naša beseda tudi v žalski občini, smo se odločili tudi preboldski mladinci, da v njej sodelujemo in pripravili smo recital »MATI«, ki ga je komisija ocenila kot zelo dobrega.

TO PA JE SE posebno vzpodbudno za nas, saj nam pri režiji ni nihče pomagal in smo vse izpeljali izključno sami.

ROZIKA KOBALE — SLAVISTKA na OS Prebold, vodja skupine OS Prebold: »Skupina, ki ste jo imeli priložnost videti v recitalu »LJUBIM TE, ZEMLJA MOJA«, je skupina, ki večinoma deluje na vseh šolskih praznikih in drugih kulturnih prireditvah. Tako ni slučaj, da smo se odločili za sodelovanje tudi na naši besedi. Res pa je tudi, da smo se srečevali s težavami, ki so bile predvsem bolezenskega značaja, saj smo le dan pred tem nastopom uspeli,

da smo imeli skupno vajo. Sicer pa lahko rečem, da na osnovnih šolah obstaja problem, ki se ga pravzaprav ne da odpraviti, to pa je predvsem odhajanje učencev, ki so komaj dobro prišli v tisto obdobje, ko bi lahko dosegali večje kvalitete svoje ustvarjalnosti.

JOZE PAJK — gostinski tehnik, igralec v Prevaranem rogonosu: »Ta skupina, v kateri sem igral vlogu sluga, je še zelo mlada, saj je bila ustanovljena šele pred dobrim letom. Osebo sem zelo navdušen nad to obliko kulturne dejavnosti in mi pomeni nepogrešljivo zadovoljstvo. Pri sami izvedbi igre »Prevarani rogonos« smo se srečevali s prene-

katerimi težavami, ki so se odražale tudi pri naši izvedbi, ki ni bila takšna, kot smo si želeli.

ANICA HRIBAR — dijakinja, recital MATI in samostojna recitalija: »Sama že vseskozi aktivno sodelujem pri najrazličnejših recitalih, recitacijah in igralskih vlogah. Prej sem delovala v okviru OS Slavko Slander, zdaj pa sem vključena v amatersko gledališko skupino »Svoboda« Prebold. V program naše besede sem vskočila tudi naknadno in sem imela poleg recitala »MATI« še samostojno recitalijo

DARKO NARAGLAV

GRIŽE: 30 LET PETJA

Začelo se je takoj po osvoboditvi. Tedaj še nekaj žensk in deklet, ki so prepevale slovenske pesmi. Iz svojih vrst so izbrale pevovodjo, danes še vedno aktivno pevko Justo Holobar. Tako je v Grižah nastal ženski pevski zbor, ki je edini ženski zbor v Savinjski dolini in sodi med boljše v Sloveniji.

Pozneje so zbor vodili še: Jakob Roter, ki slavi letos 91. življenjski jubilej, Franjo Rizmal, Drago Predan, Avgust Cerar, od 1957. leta pa Ivan Gostecnik.

Zbor je eden redkih, ki ima dovolj pevke. Kar 44 jih je. Zena in deklet, ki prihajajo na vaje tudi iz več kot deset kilometrov oddaljenih krajev. Več kot polovica jih ima Gallusove znake.

Marija Gorišek dela pri zboru od njegove ustanovitve: »V Grižah imamo zadnja leta zelo velik prireditev in smo vedno z veseljem sprejele sodelovanje, čeprav je na dlani, da takšni nastopi za ženo niso noben luksuz. Večkrat je zelo naporno, še zlasti, kadar se nastopi vrstijo drug za drugim. Naše pevke so po večini gospodinje in kmečke delavke. Vendar smo vesele občinskih in medobčinskih revij, na katerih lahko primerjamo svoje znanje in kvaliteto. Tako se že zdaj pripravljamo na medobčinsko revijo v Rogoški Slatini.

Največja prireditev v letošnjem letu pa bo kresovanje. Tokrat bomo počastili 50-letnico griske Svobode in 30-letnico našega zboraa. EDI MASNEC

V prihodnji številki bomo objavili izveščke iz pisem udeleženk našega izleta »100 kmečkih žena na morje«.

DELEGATI OBČINSKE SKUPŠČINE

ALI SPET POSTAJAJO ODBORNIKI

Ko govorimo o uresničevanju delegatskega sistema ter v zvezi s tem o delu delegacij, se večkrat ustavimo ob vprašanju, kdo so pravzaprav delegati, ki nas zastopajo v skupščinah. So to ljudje, ki odgovorno in celovito zastopajo naše interese in stališča v skupščinah, ali pa so to delegati, ki zagovarjajo v glavnem le svoje interese in odločajo le v svojem imenu? To vprašanje se nam poraja tudi ob tem, ko na sejah skupščin pogosto srečamo delegate, ki se znova in znova pojavljajo na njihovih zasedanjih.

O vprašanju, ali postajajo nekateri delegati res odborniki v pravem pomenu besede, smo se pogovarjali z Borisom Rosino, tajnikom občinske skupščine v Celju. V pogovoru smo se omejili le na delegate občinske skupščine, medtem ko bomo o istem vprašanju, ki pa se bo nanašalo na delegate splošnih delegacij, spregovorili kdaj drugič.

NT: Ali res postajajo nekateri delegati, ki se pojavljajo v občinski skupščini, odborniki?

Boris Rosina: Z izvolitvijo delegacij smo zagotovili občinski skupščini široko bazo, ki jo tvorijo delovni ljudje in občani. Tako smo pravzaprav onemogočili oživiljanje odborniškega sistema v skupščini. Seveda pa je resnica, da se v skupščini večkrat pojavljajo eni in isti delegati, kar marsikoga navaja na misel o oživiljanju odborništvaja. Ta pojav pa moramo jemati s precejšnjo rezervjo, saj se ponavljajoči ali stalni delegati pojavljajo le v zboru krajevnih skupnosti, medtem ko v zboru združenega dela dosledno uveljavljajo fleksibilni mandat delegatov.

NT: Zakaj pa velja ravno za zbor krajevnih skupnosti takšna ugotovitev?

Boris Rosina: Zbor krajevnih skupnosti je po svojem obsegu dela izredno širok. Ker pa krajevne skupnosti še niso zaživele tako, kot jim nalaga ustava, se tudi njihov obseg dela skladno s tem krči na komunalne, socialne, stanovanjske probleme ter vprašanja otroškega varstva.

Kljub temu pa je problematika, ki bi jo moral delegat poznati, izredno široka. Tako se dogaja, da prihaja v delegacijah krajevnih skupnosti, ki so sicer kvalitetno sestavljene, do določene diferenciacije delegatov. Na eni strani so tisti, ki so vključeni tudi v druge organe v krajevni skupnosti in so zato dobro informirani o vseh problemih kraja, na drugi strani pa so delegati, ki so o problematiki krajevnih skupnosti le površno seznanjeni. Tako se objektivno pogojeno pojavljajo v skupščini predvsem tisti delegati, ki so dobro informirani o problematiki krajevnih skupnosti. To pa pomeni, da se pogosto pojavljajo eni in isti delegati, ki pa zastopajo interese krajevnih skupnosti in ne svoje lastne interese, kar je bilo nekje značilno za odbornike.

NT: Ob tem pa se srečamo še z enim vprašanjem. Namreč, kako zagotoviti v skupščini prisotnost tistih delegatov, ki se na obravnavano gradivo najbolj spoznajo in ob tem uveljavljati še načelo fleksibilnega mandata delegatov?

Boris Rosina: Ustavno načelo jasno pravi, naj prihaja

v skupščino delegat, ki obravnavano materijo najbolj pozna in ki bo kvalitetno zastopal interese delovnih ljudi in občanov. Žal opažamo, da to načelo ne uveljavljajo povsod. Zagotavljanje fleksibilnega mandata marsikje poteka po poenostavljenem abecednem redu in delegati tako marsikje vedo kar vnaprej, kdaj bodo prisostvovali seji. Takšen način seveda hromi delo skupščine. Menim, da bomo veliko več lahko storili tedaj, ko bomo delegatom posredovali še bolj kvalitetne informacije o delu skupščinskih organov, družbenopolitičnih organizacij in krajevnih skupnosti ter tako res uresničili načelo, da bodo delegati prihajali v skupščino oboroženi z vrsto kvalitetnih informacij, tako pomembnih za njihovo odločanje.

NT: Kaj pa bi morali poleg kvalitetnih informacij še zagotoviti delegatom, da bi njihovo delo potekalo boljše kot doslej?

Boris Rosina: Sklop vprašanj, ki bi morala biti v celoti rešena, da bi delegatske skupščine res dobile svojo ustavno vlogo, je izredno širok. Kljub temu pa je nekaj nalog, ki jih opredeljujemo kot prioritete. Ena je gotovo tudi informiranje, o kateri sem že govoril. Zatem je tu družbenopolitično izobraževanje delegatov. V Celju smo na tem področju že precej storili, saj je bilo doslej vključenih v stalno šolo delegatov preko 600 delegatov iz naše občine. Nadalje moram omeniti naloge, ki jih bo treba rešiti v samih delegacijah. Dosledno bo potrebno izvajati odgovornost delegatov, zagotoviti ustrezen odnos strokovnih služb do delegacij v tozidih ter popraviti nekatere stvari v samem delu skupščinskih organov. Tu mislim predvsem na tiste

stvari, ki zadevajo informiranje delegatov. Nenazadnje pa bo potrebno zagotoviti, da bodo v sam proces snovanja predlogov za sejo skupščine pritegnjeni delovni ljudje in občani. Danes, žal, še ni tako. V največ primerih se pojavlja kot predlagalec nekega

gradiva izvršni svet, tako da se delegati soočijo z gradivom šele tedaj, ko ga prejmejo skupaj z vabilom za sejo skupščine. Tej nalogi bomo morali nedvomno posvetiti še veliko pozornosti.

DAMJANA STAMEJČIČ

APRILSKA ZBIRALNA AKCIJA

Akciji čiščenja okolja se je pridružila v tem mesecu tudi zbiralna akcija zbiranja starega papirja. Uprava javne varnosti je po Celju razporedila kontejnerje, kamor bomo metali star papir in druge odpadke.

Občane prosimo, da zadržijo odpadni papir in ga po razpisanih datumih v posameznih krajevnih skupnostih postavijo pred vhodna vrata ali na ulico do desete ure dopoldne.

Zbiralna akcija odpadnega papirja bo potekala v Celju od 12. do 16. aprila in sicer v naslednjih krajevnih skupnostih:

v ponedeljek, 12. 4. 1976 bo potekala akcija na območju krajevnih skupnosti Center,

v torek, 13. 4. v krajevni skupnosti Štore, Ostrožno, Aljažev hrib,

v sredo, 14. aprila v krajevni skupnosti Karel Destovnik Kajuh, Savinja in Slavka Šlandra,

v četrtek, 15. 4. v krajevni skupnosti Poilule, Nova vas in Dolgo polje,

v petek, 16. 4. v krajevni skupnosti Vojnik in Gaberje.

Občinski odbor Rdečega križa v Celju bo s podjetjem Dinos poskrbel za takojšen odvoz darovanega papirja.

Z. S.

OB 30-LETNICI „MLADINSKE PROGE“ BRČKO-BANOVIČI

(4)

NA VRHU „TOP“ LESTVICE

Od 1. maja 1946 dalje je bilo vzdolž 72 kilometrov dolge trase od Brčkega do Banovičev okoli 24.000 mladih brigadirjev-akcijašev. Do konca leta se je na progi zvrstilo okoli 70.000 mladih iz vseh krajev Jugoslavije. To je bila velika, zvezna, vsedržavna akcija, ki ji je bila posvečena vsa pozornost. Prekoračevanje norm je postalo nekaj samo po sebi razumljivega in s proge je duh udarništva zavel po vsej državi. Udarniki so vznikali v rudnikih, na gradbiščih... Brčko-Banoviči je bila akcija, ki je bila odmevna. Rekli bi, da je mimo vseh dogodkov tistega leta bila na vrhu tedanje lestvice aktualnih družbenih dogodkov.

Oni dan smo bili v Brčkem na proslavi 30. obletnice prve mladinske delovne akcije. Povedano je bilo, da ni bila to prva akcija, da ni niti bila prva železniška proga, ki jo je gradila mladina po vojni. Zakaj potlej tolikšen podarek na mladinski progi Brčko-Banoviči. Najbrž zato, ker je bila to prva zvezna akcija, ki je na eno delovišče zbrala mladino vse države, da je bila akcija krepka po svojem ekonomskem vidiku, da je bila tu zbrana velika množica in da je z brigadami živela vsa država.

V tistih časih, ko je bila nedotakljivost Jugoslavije nenehno ogrožena, je kovanje bratstva in enotnosti na znotraj bilo gotovo najvažnejša naloga. V času, ko je bilo treba zbrati zagonske sile za kasnejšo socialistično izgradnjo, je bilo prostovoljno delo, je bilo neplačano ali komaj plačano delo tisto, kar je za Jugoslavijo pomenilo »začetni kapital«.

In z udarniškim delom se je začel mit ustvarjalnost, mit dela, mit storil-

nosti čez meje osebnih potreb.

In tako se je zgodilo, da so literarni časopisi in revije po vsej državi začele objavljati novo, delovno, navdušujočo poezijo. Nastajale so črtice, povesti, novele, celo romani. Ni bilo filmskega tednika brez prizorov z mladinskih akcij. Na likovnih razstavah so prevladovali listi iz skicirki, ki so jih umetniki porisali nekje med Brčkim in Banoviči. Napete mišice, telesa v najrazličnejših položajih. Saj je tudi bila paša za umetnike vsa ta množica rjavih mladink in mladincev. Iz krokijev, ki so nastali ob trasi, bi lahko sestavili dolg animirani film in če bi ne bilo mladinske proge, bi Bosna in njeni takratni motivi nikoli ne bili v tolikšni množini ujeti na risalne liste, na platna.

In nastajale so pesmi, skladbe, popevke. Pesem je bila še najbolj množičen izraz, kot je bila pesem hrbenica morale med NOB.

Na primer spet Kajuhova brigada, prva na progi.

Cez noč se je rodila brigadna pesem po znanem napevu »mi Celjani, to smo vam tiči«... Melodija je čez noč dobila novo besedilo: *Smo Celje mesto zapustili in v daljnji kraj se napotili,*

Tam v Brčki naši je simbol graditi progo, kot komsomol...

No, komsomolcev ta pesem, pa tudi pozivi mladi ni vsega sveta, na progo ni privabila. Od povsod so prišli mladi, tako iz zapada, kot iz socialističnih, takrat ljudskodemokratičnih dežel, le iz Sovjetske zveze ni bilo nikogar. Ali je bil izgovor, sami imamo porušeno domovino, zadosten razlog?

No, vrnimo se k pesmi. Če je imela brigada svojo pesem, so jo hitro imele tudi čete.

Revirci so po napevu »Druže Tito, ljubičice belae, prepevali svojo: *Druga četa iz črnih je revirjev...*

Prostovoljno smo se mi odzvali, tja v Brčko smo se odpeljali,

da zgradimo »omladinsko progo...«

Seveda so svojo peli tudi v prvi četi, pa v tretji in v četrti. Konjiškošmarska si je izposodila melodijo znane medvojnje angleške (ali kanadske)

»It's a long way... Besedilo pa je bilo:

Daleč zdaj so domači kraji daleč, daleč smo mi.

Daleč zdaj smo v Bosni ravni,

sami mladi udarniki. Progo novo, zdaj vsi gradimo

za obnovo zemlje vse, ker Tita ljubimo in zemljo našo,

da naše nosi ime...

Da naše nosi ime. Proga je bila resnično delo mladih.

di rok. Na vsej 72 kilometrov dolgi trasi je bilo le 14 kompresorjev, 21 mešalcev betona, 13 drobilcev kamenja, 22 buldozerjev. S takšno »mehanizacijo« je bilo predrtih čez 500 metrov tunelov, zgrajenih 22 mostov, vgrajenih milijon in 300.000 kubikov zemlje ter 134.000 kubikov kamenja.

Vse to praktično z goli mi rokami, 22 dni pred rokom in šestkrat hitreje, kot so računali projektanti pred vojno.

Piše Jure Krašovec

Pred 30. leti. Skupina Kajuhovcev pred koruznim silosom, »vila nedolžnosti« imenovanim. V sredini (v belih kratkih hlačah) komandant brigade Stane Berglez.

P ISMA

Objavljamo le pisma s polnim naslovom avtorja. Za vse navedbe v pisnih odgovorjajo izključno pisci.

DVORANA V VOJNIKU

LEPO IN PRAV JE, da so tudi drugi začutili problem dvorane v Vojniku, kajti tukajšnji kulturniki smo bili doslej uglas vpljočega v puščavi. Želeli bi imeti kulturno urejeno dvorano, kar smo dokazali pred leti, ko smo pobirali samoprispevek. Za sedanjost ureditev dvorane, ki naj bi služila za delovanje vseh sekcij, pa potrebujemo milijonska sredstva, ki jih z dobro voljo ni moč doseči. Da ne bi kdo mislil, da držijo Vojničani roke križem, vas želimo seznaniti z naslednjimi podatki. Delegat kulturne skupnosti je prikazal probleme na seji, vendar skupnost nima denarja za vzdrževanje domov. Krajevna skupnost zbira sredstva za mrliško vežo, ki je v Vojniku prav tako potrebna. Dvorana ostaja nedograjena, kljub temu da ima Vojnik stalno gledališko publiko in želi sprejeti dobra dramska dela. V doseganji pogojih je nemogoča vsaka dramska dejavnost društva, še manj pa moremo sprejeti gostovanja. Organizatorjem zadnje predstave so bile razmere dovolj dobro poznane, zato se ne morejo pritoževati nad Vojničani.

»PD FRANCE
PRIŠERENČ
VOJNIK

OSTAL BOM NAROČNIK

Tovariš urednik! Ko sem v zadnji številki Novega tednika prebral med drugim tudi vest, da se bo oziroma da se je NT s prvim aprilom 1976 podražil, nisem bil preveč razočaran. Seveda bi bil bolj zadovoljen, ko bi bila to prvoaprilska šala. Pa je žal — resnica. Resnica edina, ki jo je treba ob prvem aprilu vzeti za resno.

Saj to ni nič novega. Niste edini, ki ste se odločili za takšen sklep. To je še edino, kar v današnjih modernih časih raste. Ne škoduje nobena suša, nobena povodenj, nobena toča ne pobiže in noben potres ne uniči. To

so cene, ki nemoteno rastejo.

Sicer pa ste vi še edini, ki s ceno za NT ne pretiravate, kajti naše plitke žepe čakajo še druga hujša razočaranja, ko se bo ta plevel — cene, razbohotil še na druge artikole. Lepega vremena za to je zadnji čas dovolj.

No, vaš naročnik bom navzlic temu ostal še naprej, ker mi je list všeč in ga priporočam tudi drugim.

Če boste ta zapis objavili, ne pozabite mi odgovoriti tudi na moj zadnji prispevek, v katerem sem vas vprašal, zakaj je tako pomešan vrstni red v zaporednih številkah nadaljevanja povesti »Hči grofa Blagaja«.

Za odgovor se priporočam

ANTON ARH,
Sentjur, stolpič II

PRIPIS UREDNISTVA: Hvala za prvo in drugo pismo. Hvala tudi za razumevanje, ki ga imate do podražitve našega tednika. Moramo reči, da v tej podražitvi v resnici nismo pretiravali, ker se tudi zavedamo, kaj bi bilo, če bi se odločili za »daljši« korak. In zdaj glede prvega vprašanja. Edini pošten odgovor na vašo ugotovitev, da so zaporedne številke pri romanu v nadaljevanjih zamešane, je v delu tiskarskega škrata. Verjemite, da nam ni ljubo, ko tudi sami ugotavljamo te napake. Toda, tiskarskemu škratu ne bo nihče in nikoli preprečil njegove dejavnosti. Pride takrat, ko ga človek najmanj pričakuje. Tudi tedaj, ko je pri delu naglica in podobno. Prepričani smo, da ste navzlic temu uredili pravilno zaporedje podlistka. Prosimo vas, da nam to napako oprostite, v uredništvu pa se bomo zavzeli, da bo imel tiskarski škrat čim manj ali nič dela.

ŠTORE: KAJ ZA VARNOST PEŠCEV

Smrt dveh Radičev, ki sta nedavno tega bila novi dve žrtvi prometa skozi Store, me je zavezala, da glasno povem svoje mnenje in kritiko vseh krajanov Štor, ki nemočno opazujejo prometno zmedo in z njo skoraj iz dneva v dan naraščajoče število prometnih nesreč.

Cesta skozi Štore je postala vsled cest proti Rogoški Slatini, Kozjanskem in Hrvaški, ki so že skoraj v celoti asfaltirane, prava magistrala. Zlasti ob petkih, sobotah in nedeljah se vlečejo skozi Štore neprekinjene kolone avtomobilov. Prava zmeda v Štorah pa nastane ob času izmene v Železarni, ko je avtobusna postaja dosledno zatrpna z avtobusi. Take komunikacije že same po sebi, pa čeprav bi bile

najbolj sodobne, ne bi mogle več zagotavljati popolne varnosti. Naselje Štor je skoraj vse na severni strani ceste, obe trgovini, zobna in splošna ambulanta, uprava železarne, sama železarna in naselje Lipa s šolo pa je na južni strani ceste. Kakršenkoli popravek že ima človek v starih Štorah, skoraj vedno mora čez cesto. Starši pošiljajo otroke v trgovino, otroci morajo v šolo in vsi mi moramo čez cesto po večkrat na dan. Toda vsak korak čez to cesto je lahko že usoden. Zakaj to ni več cesta, to je trak črnega asfalta in nič drugega.

Dosledno sem si jo ogledal. Iz smeri Sentjurja je na začetku naselja prometni znak, da je ustavljanje prepovedano, kmalu za njim pa znak, da so na cesti kotanje. Iz smeri Celja je prometni znak za spolzko cesto, na odcepu proti ambulanti ali železarni pa znak, da je ustavljanje prepovedano. To je tudi vse. Nikjer nobenega znaka, ki bi varoval pešce, nikjer nobene omejitve hitrosti, zgolj sami znaki za varnost voznikov. Cesto bi skozi vse naselje morala deliti neprekinjena bela črta, prehodi za pešce pa označeni z zebkami in tablami, ki bi opozarjali voznike na te prehode, če že o kakem semaforju za pešce ni mogoče govoriti. Toda le-ta je edino zagotovilo varnosti prometa v Štorah. Prepričan sem, da bi krajan rade volje prispevali tudi kak dinar, saj so doslej že pokazali čut za solidarnost in pa tudi gotovo je, da jim je varnost zlasti njihovih otrok primarna. Saj že ob dosledno označenih komunikacijah ob takem prometu nesreč ni mogoče v celoti odpraviti.

Organj prometne milice ob tako naraščajočem prometu tudi niso na boljšem. Preveč je takih kritičnih točk, da bi zmogli vse delo. Toda z malo dobre volje bi tudi večkrat lahko prišli v Štore in odvzeli vozniška dovoljenja voznikom, ki vozijo skozi naselje tudi čez 100 km na uro pa prehitvajo in izsiljujejo prednost, kjer se le da. Ko je nesreča tu, je kriv avtobus, ki je stal na cesti pa neoznačena cesta ali pomanjkljivi prometni znaki in nediscipliniranost pešcev.

Oba Radiča, sedemdesetletnika, sta šla trezna čez cesto, pod roko, da bi bilo bolj varno. Cesto sta prečkala na prehodu za pešce ali pa tudi ne, ker le-ta ni bil označen. Gotovo je le-to, da ju na črnem asfalu težko poškodovana ni bilo mogoče ločiti od umazane mase cestišča in da sem slišal dva, ki sta rekla: »Naj gre k vragu avtomobil. Nikoli več ga ne bom vozil!«
VINKO PEVCIN

V soboto, 10. aprila, ob 20. uri nastopila v Slovenskem ljudskem gledališču folklorna skupina »Zikica Jovanović-Spanac« iz Beograda. Nastop je organizirala turna komisija pri OK ZSMS Celje.

Omenjena folklorna skupina deluje v okviru društva, ki je bilo ustanovljeno pred 20 leti. Umetniški vodja orkestra je Velimir Cvetković, koreograf pa Bra Marković.

Gostovali so že skoraj v vseh evropskih državah, njihov program pa obsega klorno predstavitev vseh jugoslovanskih narodov. V soboto bo nastopil tudi folklor ansambel KUD »Student« iz Maribora.

PO KUHNJAH BO DISALA — V kuhinji Osnovne šole v Sempetru je bil minulo sobota zaključen začetni kuharski tečaj, ki ga je obiskovalo 18 mladih deklet in žena. Vodila je priznana kuharica Alojzija Sepec iz Zalca. Tudi ta tečaj je pripravila Delavska univ. iz Zalca. Na sliki: tečajnice iz Sempetra. Na Polzeli pa se bo 12. t. m. pričel začetni nadaljevalni tečaj šivanja.
Foto: T. TAVČIČ

Velikega zbora brigadirjev vseh generacij v Brčkem so se udeležili tudi mladi delavke iz Cetinja, Banjaluke, Beograda, Svetozareva, Niša, Zagreba, Maribora, Kof in Velenja, ki so sestavljali brigado »Bratstvo in enotnost« elektro in elektronske struje Jugoslavije. Ta brigada, ki jo je organizirala tovarniška konferenca ZSMS TGO lenje, je v okviru zvezne mladinske delovne akcije »Kozjansko« pomagala graditi črta Gracnica—Ledenšiča. Za izredne rezultate dosežene na tej akciji je brigada prejela Brčkem plaketo »Veljka Vlahovića«.

Na sliki: Mladi iz brigade »Bratstvo in enotnost« ponosno korakajo mimo slavne tribune.
FOTO: STANE VAVČIČ

VELEBLAGOVNICA poskrbi tudi za vaše lase.

Ob nakupu blaga v Veleblagovnici in Salonu na oddelkih obutve, usnjene galanterije, tekstila, konfekcije in kozmetike v vrednosti 2000 din, dobite darilni bon za 50 din za česalnico ZORA, kjer vam bo uredili pričesko.

 bo poskrbel za vaše lase.

TEHNO-MERCATOR CELJE

NAŠ KRAJ

• ŽALEC: MLADI SKLADATELJI

Ob koncu tedna so se žalskemu občinstvu prvič predstavili mladi skladatelji, sicer gojenci žalske glasbene šole. Takrat so sodelovali učenci stari od deset do petnajst let iz oddelkov za klavir, harmoniko in flavto.

Enajst mladih skladateljev je prijetno presenetilo navdušeno občinstvo. Največ mojstrske ustvarjalnosti pa je pokazal 14-letni pianist Georg Kranjc, ki je svoji skladbi »Sončni zaton« in »Nutraji dež« res izredno izpeljal.

Učenci glasbene šole so ob tej priložnosti izdali tudi svoje glasilo »Mladi skladatelj«.

EDI MASNEC

• ŠEMPETER: PRIJETNO POPOLDNE

Več kot 800 gledalcev si je v nedeljskem popoldnevu na dveh predstavah ogledalo izbrani program učencev osnovne šole Šempeter »Veseli tobogani«. To ni bil tobogan, ki ga pripravljajo RTV Ljubljana, marveč spored, ki so ga pripravili učenci sami in z njim posegli na področje glasbe, plesa, literature, humorja itd. Nekateri pesmi so učenci napisali sami.

Glasbeno je učence spremljal ansambel Borisa Terglava, oddajo pa je vodil Toni Rehar. Ves čisti dohodek pa so učenci namenili za ureditev šolskega okolja.

EDI MASNEC

• LEPA NJIVA: USPELA »POGODBA«

Zadnje nedeljo v marcu so mladinci Lepi njive nad Mozirjem uprizarili veseligr »Pogodba«. Gledalcev je bilo veliko preveč za malo dvorano. Veliko število občanov, ki si je želelo ogledati pa tudi tistih, ki je zaradi prostorske stiske niso mogli, kaže na izredno zanimanje ljudi na tem koncu za kulturno izživljanje. Kako pohvalno je to spriči oddaljenosti posameznih domačin do šole na Lepi njivi! Zato bi kazalo vsestransko podpreti in omogočiti delovnim ljudem teh predelov najosnovnejše pogoje za kulturna doživetja.

Krajani se tolažijo s tem, da bo na Lepi njivi zgrajena nova šola, ki bo dala streho tudi tistim požrtvovalnim mladim ljudem, ki po trudopolnem dnevu pripravljajo sovaščanom prijetna kulturna presenečenja. Ljudje teh hribovskih vasi si jih želijo in so zanje tudi hvaležni.

Pa še beseda o mladih kulturnikih. To so fantje in dekleta, ki jih družijo volja do dela; mladi delavci in kmečki ljudje, ki se udeležujejo na kulturnem področju čeprav nimajo najboljših pogojev. Nimajo zakurjenih prostorov za vaje in kar rabijo, morajo sami pripraviti in narediti. Delo vedijo spontano in iščejo rešitve od primera do primera. Krajani so ponosni na njihovo požrtvovalnost.

Veseloigra je uspela. Vsi igralci so dobro opravili svoje delo in predstavili vloge. Zato bi moralo začeto delo dobiti tudi širšo podporo v občini, kjer so prav gotovo pripravljene pomagati tistim občanom, ki delajo na kulturnem in tako tudi na družbenem področju.

A. V.

• DOBRNA: LEP VEČER

Pred dnevi je osnovna mladinska organizacija na Dobrni priredila v dvoranah zdraviliškega doma kulturno zabavno večer. Spored so sestavljale igrice, ki jih je pripravila občinska organizacija, medtem ko so člani karate društva pokazali večšine, ki so jih osvojili v času enoletnega vztrajnega treninga. Nekaj plesnih parov je predstavilo več latinsko-ameriških in

standardnih plesov, za prijetno razpoloženje pa je poskrbel instrumentalni duet.

Prireditvev je uspela tako v izvedbi programa kot tudi po udeležbi gledalcev.

BOJAN REBEC

• ŽALEC: SEMINAR ZA BLAGAJNIKE

Na pobudo občinske konference Zveze socialistične mladine je bil te dni v Zalcu seminar za blagajnike osnovnih mladinskih organizacij. Občinska konferenca ZSMS v Zalcu se je za to obliko izpopolnjevanja odločila zategadelj, ker je prihajalo v vodenju blagajni do tehničnih razlikosti. Mladi udeleženci so bili s seminarjem zadovoljni. Vodila ga je ekonomistka Vanka Kapušar.

Darko Naraglav

• SLATINA PRI PONIKVI: MLADI NA KMETIH

Zbrali smo se proti večeru. Mladinci organizacije Slatina pri Ponikvi. Nestrpno smo čakali goste s šmarskega radia. Čeprav nismo hoteli priznati, smo se krepko tresli, ko se je začelo snemanje za oddajo »potujoči mikrofoni«. Pogovarjali smo se o težavah in problemih naše osnovne organizacije, predvsem pa o življenju mladih na kmetih, kajti naša organizacija vključuje predvsem kmečko mladino. Poskrbeli smo še za zabavni del oddaje. Naš novopečeni ansambel: kitarist Jože, harmonikar Franc ter Pevki Marjana in Jelka so zapeli in zaigrali nekaj pesmi.

Marta Semrl

• LESIČNO: O ALKOHOLIZMU

Učenci osmega razreda imamo vsak teden uro poklicnega usmerjanja. Tu spoznamo različne poklice, za katere se bomo morali vsak čas odločiti. In tako smo pred dnevi učenci sedmega in osmega razreda naše šole obiskali železarno Store. Najprej smo si ogledali livarno in zatem še druge obrate.

Popoldne smo obiskali še novi obrat tovarne Alpos v Sentjurju, vrh tega še tovarno lahke obutve TOLO, prav tako v Sentjurju.

Peter Klakočar o. š. Lesično

• LESIČNO: POKLICNO USMERJANJE

Pred kratkim smo imeli na naši osnovni šoli predavanje o alkoholizmu, ki smo se ga udeležili učenci osmega razreda in naši starši. Predaval je Vlado Pašk iz Celja.

Predavanje je uspelo, saj smo med drugim zvedeli marsikaj zanimivega pa tudi o strašnih posledicah, ki jih zapuščata.

Peter Klakočar o. š. Lesično

• ZBOR VELENJSKIH RIBIČEV

Ti so zelo delavni in to v petih pogledih: nadvse skrbijo za ribji zarod, saj so vložili nad 2000 kg raznih rib v jezera, kar je za ribiško družino velik izdatek. Da pa lažje premagujejo finančne težave, si veliko pomagajo predvsem s čiščenjem jezera, z udarniškim delom kjer mora vsak član RD Velenje opraviti v enem letu 10 udarniških ur. Nič manj niso aktivni v športnem ribolovu, saj so lani tekmovali na 11 tekmovalnih in pri tem dosegli nekaj dobrih uvrstitev. Zelo delavni pa so seveda bili tudi pri domačih ribnikih, kjer so ulovili preko 2000 kg raznih rib. Ob tem naj še povemo, da so aktivni tudi pri včlanjevanju mladih v velenjsko ribiško družino, ki ima sedaj več kot 300 članov, od tega nad 50 mladincev in pionirjev.

L. OJSTERSEK

SEMINAR ZA KOMUNISTE

Komite OK ZKS Sentjur je v soboto v Lovskem domu v Sentjurju priredil poldnevni seminar za mlade in novospregate komuniste sentjur. ske občine. Okrog 40 udeležencev seminarja je poslušalo tri predavanja. O programski in statistični usmeritvi in organiziranosti ZKJ je predavala tov. Zmaharjeva. Sekretar MK ZKS Janez Zahrastnik je zbranim podal konkretne naloge ZKS. Zadnje predavanje o metodah in oblikah dela v ZK pa je imel sekretar komiteja ZKS Sentjur Franc Ogrizek.

Predavanja so bila tako sestavljena, da je bilo veliko časa namenjenega vprašanjem. To so mladi komunisti tudi izkoristili. Predavatelji so menili, da niso pričakovali takšnih vprašanj.

JANKO JUG

POLZELA: PRED PRAZNIKOM OF

V ponedeljek so se v prostorih krajevne skupnosti na Polzeli zbrali predsedniki društev in družbeno političnih organizacij iz Polzele, da bi se pogovorili o pripravah prispevkov ob izdaji biltena, kot priloge glasila Lastovka, tovarne nogavic na Polzele.

Zivahna razprava pa je stekla tudi o pripravah na bližnji praznik Osvobodilne fronte. Ob tem prazniku bo namreč na Polzeli osrednja občinska proslava, ki pa bo nekaj dni prej; in to 24. aprila. Na slovesnosti bodo podelili številna občinska priznanja OF in kulturna priznanja.

Sicer pa se na Polzeli skrbno pripravljajo tudi na praznovanje 1. maja. Mladina bo okrasila kraj, pripravili pa bodo kulturno prireditvev in zakurili kresove.

V tem mesecu je na Polzeli stekla akcija: Čistimo in olepšamo Polzele. V kratkem bodo vsa gospodinjstva prejela apel za čiščenje okolja in obvestilo, kje so odlagališča smeti. In spet bodo zavihali rokave mladi, ki so zelo aktivni. S pomočjo občanov in s podporo Krajevne skupnosti se bodo lotili čiščenja in lepšanja svojega kraja. Akcije za lepši kraj se bodo udeležile tudi delovne organizacije. Ob taki prizadevnosti vseh Polzelčanov uspeh res ne more izostati. Hortikulturno društvo pa je prevzelo naloge, da bo uredilo okolico blokov in jo polepšalo s cvetlicami in okrasnim grmičevjem.

Čeprav številna društva na Polzeli le ne delujejo brez problemov, tarejo jih predvsem finančne težave, pa se trudijo, da bi vse zastavljene naloge in načrte kar najbolje izpeljali.

M. P.

CELJE: ZBOR UPRAVLJALCEV

Jutri, v petek, 9. t. m. dopoldne, bo osmi redni zbor upravljalcev celjske podružnice Ljubljanske banke. Po predlogu dnevnega reda ne gre samo za običajno oceno poslovne politike v minulem letu ter za sprejem finančne ga načrta za leto, marveč še za nekatera druga aktualna vprašanja. Tako bo beseda tekla še o širjenju mreže poslovnih enot Ljubljanske banke, zatem o predlogu samoupravnega sporazuma o skupni politiki bank na območju Slovenije in drugem.

MALA ANKETA

BO BOLJŠE?

Tako pravijo žalski občani zaradi svoje trgovine in njene založenosti. Znano je, da je trenutna situacija glede trgovine v Zalcu izredno slaba. Tako so pred leti zaprli edino trgovino z zelenjavo (baje zaradi sanitarnih ukrepov!), v ostale trgovine pa niso kaj dosti vlagali. Samo mesto se vedno bolj širi in zaradi tega so sedanje trgovine s svojimi kapacitetami občutno premajhne. Tako se velikokrat zgodi, da zmanjka mleka in ga tisti, ki pridejo popoldne iz službe, ne dobijo. Zmanjka tudi kruha, zelenjave, sadja in ostalega. Vse to povzroča slabo voljo, ki pa bo verjetno kmalu minila, saj bodo v kratkem v Zalcu dobili dva nova pomembna objekta — tržnico, ki naj bi jo odprli že enkrat v teh dneh ter veleblagovnico Namo, za katero temelje so že izkopali, gotova pa naj bi bila do 1. oktobra. Zaradi tega je tudi bila trgovina tema našega razgovora v mali anketi.

IVAN JURHAR, Zalec: »S sedanjo založenostjo v naših trgovinah absolut-

no ne moremo biti zadovoljni. Nova tržnica in veleblagovnica bi morala v našem mestu že zdavnaj zrasti. Te izboljšave prihajajo prepozno. Se posebej dobrodošla bo restavracija, ki bo v Nami, saj zdaj nimaš kam peljati gosta. Še težje je ob nedeljah, ko je vse zaprto. Res ne razumem ljudi, da s tako pomembnimi objekti, kot so tržnica, veleblagovnica, restavracija in podobno tako dolgo zavlačujejo.«

JOZA FLAJS, Zalec:

»Zaradi tržnice ne morem reči nič posebnega, ker jo sama ne bom uporabljala (je edina kmetica v Zalcu — op. p.), vendar pa bo brez dvoma velikega pomena za ostale gospodinje, ki se zdaj najbolj razburjajo nad pomanjkanjem zelenjave, kar pa jo je, je ponavadi slaba in prebrana. Brez dvoma bo izrednega pomena veleblagovnica, kjer bo možno kupiti več stva-

ri v isti stavbi, ne pa dirjati iz trgovine v trgovine ali celo iz kraja v kraj.«

LJUDMILA NARAKS, Zalec: »Ker stanujem v

novonastajajočem naselju v Zalcu, moram povedati, da bo za nas nova trgovina izrednega pomena. Zdej moramo hoditi precej daleč v mesto, kar pa ni prijetno, saj je treba prečkati tudi glavno cesto, to pa je zlasti nevarno za otroke in starejše. Poleg tega je v sedanjih trgovinah takšen naval, da moraš iti že zgodaj, če hočeš vse, kar potrebuješ, dobiti.«

VIKTORIJA ČEPIN, Zalec:

»Prav gotovo bo boljše, ko bomo dobili tržnico in veleblagovnico, saj zdaj je vsaj ob nekaterih dnevih prav obupno. Posebno težavno je za tiste, ki pridejo iz službe popoldne in hočejo kupiti mleko, kruh ali kaj podobnega pa ti lepo povedo, da je že vsega zmanjkalo. Tudi mesa ne more-

mo kupiti takšnega, kot si želimo.«

MIODRAG PEROVIC, sanitarni inšpektor iz Zal-

ca: »Za nas je najboljša konkurenca, ker ta pogotuje izboljšave, nam pa manjša delo. No in zdaj bo prišlo do konkurence, ki bo dobra tudi za kupce. Še posebej pa sem vesel, da bo v sklopu veleblagovnice tudi sodobna restavracija, torej objekt, ki ga v Zalcu že dolgo potrebujemo. Do zdaj smo bili na tem področju še bolj »boski«, kot pri trgovini.«

Zdej nam drugega ne preostane, kot upanje in čakanje. Vsi občani Zalca pa tudi bližnjih zaselkov (Ložnica, Vrbje itd.) komaj čakajo, da bi odprli oba nova objekta, saj se jima bo z njima marsikaj izboljšalo. Samo želeli je, da v obeh objektih, tako tržnici kot veleblagovnici, ne bi bili dobro založeni samo nekaj mesecev po otvoritvi, temveč ves čas. Sedanje trgovine pa bodo morale krepko razmisliti, kako in kaj bodo delale dalje, da bodo imele še vsaj nekaj prometa.

tekst: TONE VRABL

RDEČI GOZDNI PETELIN

Teden požarov na celjskem območju — Zagorelo več desetkrat — Izredna prizadevnost gasilcev, občanov in pripadnikov civilne zaščite

V stoletju vesoljskih pletov se človek še vedno bori proti starima prijateljema pa tudi sovražnikoma iz narave — vodi in ognju. Kako uničujoč je ogenj, je bilo mogoče spoznati v zadnjem tednu, ko je na širšem celjskem območju le redko minil dan brez požara. V petek so jih zabeležili devet, v soboto tri, v nedeljo 8 in v ponedeljek enega.

V večini primerov gre za požare na travnatih in gozd-

nih površinah, požare, ki sta jih povzročila skrajna nepredvidnost in malomarnost posameznikov. Suho in sončno vreme je spremenilo travnike in redkeje gozdne površine v idealen teren za izbruh ognja. Žal, se tega niso zavedali številni neodgovorni občani. Najhujši požar na območju Planine pri Sevnici — je iz nepredvidnosti zanetila ženska, ki je kurila vejevje na travniku. Veter je plamene zanesel v smrekov nasad, zatem pa še v gozd. Uničenih 13 hektarjev. Drugi najtežji požar, ki so ga omejili v soboto, vendar je znova zagorelo v nedeljo, je bil v Liscah pri Celju.

Gasilski avtomobili so z vključenimi sirenami hiteli na pomoč. V nedeljo popoldne je nad celjski Otok legel rahel bel dim, veter pa je nenehoma prinašal vonj po požaru.

Delo gasilcev, občanov, pripadnikov civilne zaščite in JLA ni bilo lahko. Na Planini so s prekopi zavarovali tri ogrožene domačije, prekope pa so kopali tudi drugod, saj je bilo mogoče le na ta način omejiti ogenj. Škoda se ni povsem ocenjena, zapise mo lahko le, da bi bila mnogo večja, če ne bi bilo izredne prizadevnosti vseh, ki so gasili ozroma pomagali pri omejevanju gašenja požarov. Teh ni bilo malo. Izkazala se je tudi izredna solidarnost med društvi iz različnih občin. Tako so žalski gasilci prihiteli na pomoč celjskim pri požaru na Liscah, toda, zagorelo je tudi v Zalcu in to kar trikrat — nakladalna rampa, stanovanjska hiša in gozd.

V takšnih trenutkih spoznavamo kako pomembno je, da

so naši gasilci dobro opremljeni in motorizirani. Težko je predvideti, kaj bi bilo, če ognjene stihije ne bi omejili v tako kratkem času. Iz Sentjurja poroča ZDENKA STOPAR:

Pretekli teden je minil v šentjurski občini v znamenju požarov, ki jih je povzročila človeška malomarnost. S kurjenjem odpadkov je nastala neprecenljiva škoda, ki je do danes še približno ocenjena.

Prvič je zagorelo v ponedeljak, 29. marca, na Resevni in zgorelo je okoli tri hektare gozda. Približna škoda je že ocenjena in znaša dva milijona, 700 tisoč dinarjev. Požar je gasilo 64 gasilcev, ki so prišli iz delovnih organizacij in poklicnih gasilskih društev.

V noči od 30. na 31. marca se je požar ponovil in zgorelo je še dodatno pol hektarja gozda. Požar je tokrat krotilo 22 gasilcev in 20 domačinov, kljub temu pa se je nadaljeval preko 31. marca. Šele popoldan je uspelo s štirimi gasilskimi stroji črpati vodo na vrh Resevne in tako so pol hektarje gozda totalno sprali.

V petek, 2. aprila, ob 10. uri je zagorelo v Planini pri Sevnici. V tem požaru, ki je uničil po približni oceni preko 13 hektarjev gozda, so na pomoč pri gašenju prišli še gasilci iz Sevnice, Laškega in Jurklostra. Okrepitev je znašala 100 gasilcev, sicer pa je sodelovalo 112 domačinov, članov domačega gasilskega društva in civilne zaščite. Izredno so se izkazali delavci Tajfuna, saj je gasilo požar poleg redne ga-

silske čete še 24 prostovoljcev.

V soboto, 3. aprila, je v šentjurski občini zagorelo na dveh mestih. Na območju Sentjur — Stopče je na površini pol hektara gasilo požar preko 30 gasilcev, škoda pa je ocenjena na milijon starih dinarjev. Zagorelo pa je tudi še v Krivici pri Prevorju, kjer je sodelovalo 18 gasilcev.

V nedeljo, 4. aprila, se je ponovno vnel gozd na Resevni, ki je zajel tri are gozda. Pri gašenju je sodelovalo 23 gasilcev in 7 mladincev.

Skupna približna ocenjena škoda, ki je nastala v preteklem tednu v šentjurski občini zaradi požarov, znaša 22 milijonov, 600.000 starih dinarjev.

V soboto popoldne se je pričel valiti gost, črn dim tudi iz smeri celjske Cinkarne. Oblak dima je bil tako visok, da so ga videli tudi v Zalcu. Kot nam je povedal Polde Slapnik, direktor splošnega sektorja, požar ni nastal na njihovem območju — čeprav smo Celjani bili prepričani, da nam je Cinkarna postregla s pošiljko dima — ampak med železniškimi tiri, ko so delavci železnice zažigali travo. Ogenj je »preskočila« v jamo s starim katranom in pod nebo se je dve uri valilo in povzročalo še večjo onesnaženost zraka. Tudi to je posledica nepredvidnosti!

Za zaključek opozorilo. Nevarnost gozdnih in drugih požarov še ni minila. Naredimo vse — to pa je v prvi vrsti naša previdnost — da dajemo rdečim plamenom čim manj možnosti.

MILAN SENICAR

Priprave na kviz o OZN

V petek, dne 2. aprila je bila v prostorih Mladinskega kluba seja sekretariata OK KOZN Celje. Pogovor je tekkel o pripravah občinskega in regionalnega kviza tekmovanja.

Na razpis ROK OZN Slovenije iz Ljubljane je OKK OZN Celje pripravila občinsko kviz tekmovanje, ki bo 9. aprila v prostorih mladinskega kluba s pričetkom ob 10. uri.

Tekmovalne teme:

- delavsko gibanje v Sloveniji 1918-41,
- kaj moramo vedeti o OZN,
- manjšinska problematika — meddržavne pogodbe.

Ekipo sestavljajo trije tekmovalci, sodelujejo pa ekipe osnovnih in srednjih šol. Nekateri šole so pripravile kar več ekip, tako osnovna šola Ivana Kovačiča-Efenka dve, dijaki gimnazije pa bodo sodelovali kar s štirimi ekipami! To ponovno potrjuje, da je gimnazijski klub OZN eden izmed najbolj delavnih klubov OZN na celjskem območju. Konkurenca je huda, zato se nam obetajo zanimivi boji za točke in s tem za čim boljše uvrstitve. Prvo mesto v konkurenci osnovnih in srednjih šol pomeni uvrstitev na regionalno kviz tekmovanje, ki bo tudi v Celju in to 24. aprila 1976 v dvorani tovarne EMO. Za kulturni program pa bodo poskrbeli člani mladinske gledališke skupine Hrast.

Osnovna šola Ivana Kovačiča-Efenka je pripravila gradivo za Bilten (prej Informacije) OKK OZN Celje, sredi aprila pa ga bo izdala študijska komisija pri OKK OZN Celje.

B. K.

HOKEJ NA TRAVI: NE NASTOPAJO VEČ

Hokejisti na travi Partizana Gaberje ne nastopajo več v zvezni ligi. Vse tekme so predali brez borbe. To odločitev so prinesli v soboto in ob tej priložnosti nam je vodja ekipe Rudi Rovnan dejal:

»Ne moremo več naprej. Finančnih sredstev ni. Nima jih ne društvo Partizan Gaberje, niti ne dobivamo dotacije od TKS Celje. Sami pa žal ne moremo kriti vseh stroškov. Zalostno, toda resnično, po 28 letih ukvarjanja v tej športni panogi bomo obesili palice na klin.«

V prihodnjih dneh se bodo trenirali in se rekreirali, toda za tekmovanje ne bo sredstev.

J. K.

MOZIRJE: 17 NOVIH RIBIČEV

Pred komisijo zveze ribiškimi družin iz Celja je prejšnji teden uspešno opravilo

ribiške izpiti sedemnajst kandidatov mozirske družine. Potem ko so bili pripravni eno leto pod nadzorstvom izprašanih ribičev, so po uspešno opravljenem izpitu pridobili pravico do športnega ribolova.

Povečanje števila ribičev je v skladu z gospodarjenjem v vodah ribiške družine Mozirje in temelji na vsakoletnem odločanju zbora ribičev.

JOZE MIKLAVC

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Veliká izbira pianin priznanih tvrdk PTRUF, FÖRSTER, YAMAHA in flaut YAMAHA
v specializirani prodajalni RADIO - TECHNO - MERCATOR Celje

HČI GROFA BLAGAJA

53

RADO MURNIK

Med prvimi sta za vicedomom Jurijem Rainerjem jez-dila vitez Doljanski in mladi baron Marko Gradnikar. Vitez Ahacu je trepetalo dolgo pavje pero nad težkim šlemom. Ob širokih prsih sta mu bingljali opletena vinska čutara in kositrna puščica, polna lekovitega mazila, ki ga je bil kupil od veleučnega židovskega zdravnika Jisroela. Ker se je hudo bal, da mu sovražno orožje preseka čutaro in se mu izlije prežlahtna malvazija, je odpil dobro tretjino, preden si je zapel čelado in nalčnik.

»Zdajle pa bo nekaj!« je prišlo vitezmu na misel. »Pomagaj mi, ljubi sveti Jurij, pa tudi ti, moj prijazen patron Ahac!«

Ko so Turki uzrli sovražnike, se je razleglo iz tisočerihi gri: »Alah il Alah!« Kakor pobesneli so planili nad pehoto in konjenike. Kristjani so se jim tiho bližali. Urno je izhajala tudi druga polovica oklopnikov.

Osman paši so žarele oči kot žerjavica. Visoko je vihtel svojo damaščanko in kričal: »Naprej, junaki! Ne oskrunite slave naših dedov.«

Turki so izpatili svoje dolge samokrese. Kmalu so se pomešali bojevniki v metežu in prahu. Pisana množica se je motala in gnella v ljuti borbi ter pomikala zdaj nekoliko naprej, zdaj nekoliko nazaj; zdaj so se vrste širile, zdaj ozile. Toda viharnemu navalu težkih oklopnikov se lahko turški konjeniki niso mogli dolgo ustavljati, tem manj, ker se je njih orožje domala zastoj lomilo in krhalo ob železnih oklepih. Osman paša je ukazal, naj se umaknejo na streljaj daleč. Kristjani so takoj planili za njimi. Tedaj je poslal paša čilih čet sovražniku v zaledje, da bi ga naskočile in mu zastavile povratek v mesto. Križali so se težki meči in ostrí handžarji, da so se kovale iskre. Kri je tekla konjem od griv, od sedel, od stremen; podkve so polzele v rdečih lužah. Na tleh so ležali pod padlimi konji ranjenci, kleli, tulili, ječali ter zabadali sulice in sablje sovražnikovim konjem v trebuh ali kolena.

Vitez Ahac je oddal kopje in ščit svojemu oprodi, Joahimu Khebertu. Izdri je meč in ga sukaj z obema

rokama tako hitro, da se je videl nad njim kakor svetlo kolo. Mahal je s tako vnemo in jezo naokoli, da je odsekal sam sebi pavje pero iz čelade. Zdajci je pobil dolgi Turak Kheblerla s težkim buzdovanom. Razjarjeni vitez Ahac je maščeval svojega oprodo; razkral je Turku lo-banjo.

Naenkrat je začutil Osman paša, da mu lije toplo iz-pod turbana.

»Gospod, ranjen si!« so vpil prestrašeni konjeniki okoli njega. Odjahal je v Gradišče k oddelku v zaklo-nišču. Kar je pridiral sel in mu naznanil, da si je Isa-paša zlomil roko in se umaknil s četami v svoj tabor.

Tedaj je sonce posijalo skozi izginjajočo jutranjo me-glo. Na luskastih, verižnih in gladkih oklepih so drhteli podolgasti odsevi, od golih palašev so bliskale iskre in žarki. Neadaoma je močan pok potresel ozračje; na Gra-du so jeli grmeti topovi. Za silo obvezani Osman paša je zapovedal, naj se vrnejo čete v šotorišče na Ljubljanskem polju.

»Turki beže! Turki beže!« se je radostno glasilo med ljubljanskimi bojevniki.

»Za mano, kdor je junak!« je zavpil Marko in dirjal za bežečimi sovražniki. Za njim je drevil vitez Ahac. Oba sta bila v kratkem daleč pred drugimi.

»Nazaj, Marko, nazaj!« je kričal vitez Ahac in skušal obrniti žrebca. Toda konj se je vselej okrenil in dirjal za Markom, kakor je bil vajen. To je po pravici jezilo viteza Ahaca in grdo je jel smerjati rjavca: »Kam, pa, kam, ti osel? Kam pa te nese vrag, prismođa rjava? Bodi no pameten in nikar ne sili lahkomišselno v pogubo! Ali si obseden?«

»Ujemita obadva živa!« je velel Osman paša.

Po kratkem boju so jih razorožili in jih odvedli na njunih konjih proti taboru. Grajski topovi in možnarji so venomer bruhal kamenje in železo. Turki so se razkropili v majhne roje.

»Zdaj so naju pa ujeli!« je žaloval vitez Ahac. »Pres-neta reč vendar! Kdo bi pričakoval kaj takega? Sem pa

res radoveden, kaj vse bodo uganjali Turki z ubogim Mar-kom in z mano. Lepega gotovo nič. Obeta se nama slaba zabava. Kmalu bo tvoje glorijske konce, vitez Ahac.«

Na ljubljanskem gradu so topovi in možnarji še ved-no peli bojno pesem. Turki, prašni, znojni, okrvavljeni, so morali podreti šotore v jami pri Svetem Krištofu in za njo ter se zakloniti za logi bliže k Savi. Tu je bil vitez Hans Frauensteiner. Zaradi turškega poraza se je bal Isa paševne jeze.

Po ljubljanskem polju so begali splašeni openjeni ko-nji s praznimi sedli križem naokoli. Nekateri so bili ranjeni in so prišepali samo v novi tabor. Druge so po-lovili konjeniki, ki se niso udeležili navala. Sapa, nebeška hišna, je pometala bele oblake, ki so jadrali izza Polho-grajskih Dolomitov in delali dolge porujoče sence po šir-nih poljanah.

Ujetniki, prignani od četašev, so prinašali v meho-vih in sodnih vode iz Save. Tovariši so ranjencem ustav-ljali kri s kresilno gobo, izprali rane, polagali nanje zmečkane trpotčeve, hrastove in rmanove liste, namočene v vinu ali olju, in ovijali otekle ude z mokrimi cunjami. Ko so videli veliko število pohabljenih, grgrajočih, umi-rajajočih in mrtvih pajdašev, in ko so videli, koliko so izgubili ljudi in konj, ne da bi dosegli najmanjši uspeh, so jeli, hudo varani, naglas godrnjati in se jeziti zlasti nad Beglerbegom, ki jim je bil slovesno obetal veliko dragocenega plena. S psotkami so sprejeli njegovega sla, ki je prišel Osman paši poročat, da je sklenil Isa paša zjutraj, kar takoj po prvi molitvi odriniti proti domu.

»Jutri navsezgodaj se napotimo proti Vranduku!« je rekel Osman Paša Omarju. »Ko se odpočijemo, te od-vedem v janičarsko šolo v Carigrad.«

Omar se je posilil k veselemu nasmehu; neznanisko hudo mu je bilo pri srcu.

Osmanova rana na glavi ni bila ne velika ne nevarna; vendar ga je precej bolela in ozloročevala. Ker mu je bilo v šotoru presoparno, si je dal pogniti preprogo z blazinami pod košat hrast.

FRANC SREBRE iz Družmirja 8, kmet: »Imam 4,5 ha obdelovalne zemlje in še tri hektare gozda. Doma nimam živine, ker ni varno zaradi pogrezanja in sem jo k sosedu kmetu Dvorniku. Sedaj gradimo hišo v Dvorniku. Naše posestvo so že enkrat ocenili, vendar še nismo prišli skupaj. Veste, vedati se je treba, da mi prodajamo posestva, ampak da moramo zaradi širših interesov družbe od tod zato upravičeno tudi prikupujemo razumevanje. Če bo vse skupaj tako hitro pogrezalo, kot doslej, bo naša hiša voda zalila že do junja letos. Kjer stoji kozolec, že jezero.«

MARIJA NOVAK iz Družmirja 62, kmetica: »Živimo od kmetije, delamo od jutra do mraka in kam naj zdaj gremo — v zrak ali pod zemljo? Hišo in gospodarsko poslopje so sicer ocenili, vendar ne vemo koliko. Če gremo vprašati na REK, kako je s tem, ne dobimo konkretnega odgovora. Novo hišo graditi brez denarja, to pa tudi ne gre, kajne? Podrli so nam že manjši kozolec in rekli, da ga bodo drugje postavili. O tem pa ni ne duha ne sluha, saj jih še blizu ni. Ko bi vsaj prišel kdo pogledat, v kakšnem stanju živimo. Nekaj kmetij je že prav grozno ogroženih.«

FRANC BRODNIK iz Družmirja 49, kmet: »Imamo pet hektarjev obdelovalne zemlje in šest hektarjev gozda, v štali pa osem glav živine. Radi bi, da bi čimprej konkretno začeli reševati naš problem. Gre za naš obstoj! Saj prihajajo iz REKA vendar nič konkretnega ne povedo. Če pa greš k njim, odpirajo vrata, izveš pa zopet nič in tako je leto naokoli, mi pa še na slabšem, kot smo bili. Star sem 65 let in težko se mi je odločiti za gradnjo nove hiše in gospodarskega poslopja. Zdaj, ko bi lahko kolikor koli mirno živel, me je pa to doletelo. Saj razumem, da gre za širše interese.«

EDO BRODNIK, sofer iz Družmirja 49: »Doma imamo veliko kmetijo, od katere starši živijo. Zame še ne bo toliko težko, težje bo za starše, kam bodo odšli zdaj na stara leta. To ni tako enostavno. Še nekaj mesecev, morda leto, bo minilo in bomo odrezani od Soštanja, saj sedanje ceste ne bo več. Tako bomo ponovno odvisni od povezave na glavno cesto pri Pesjem mlmo jaška Preloge. Tudi ta cesta pa je v obupnem stanju. Nastal problem bo moral reševati širša družba, saj REK vsega ne bo zmogel, poleg tega pa REK tako ne dela samo za sebe, ampak za vse nas.«

STANKO SREBOTNIK, zaposlen v REK v TOZD ESO, drugače doma v Družmirju 44: »Moja hiša se bo porušila med zadnjimi v vasi. Nič si ne moremo pomagati. Sedaj gradim novo hišo v Lokovici in sem že prišel do tretje faze. Vse delam z lastnimi rokami in zaenkrat od REKA še nisem ničesar dobil. Enkrat so sicer bili pri meni in so mi ponujali 20 milijonov, starih seveda, vendar se nismo »zglihali«. Vem, da vse škode REK ne bo mogel poravnati, saj ne gre samo za nekaj hiš. Tu bo potrebna čimprej širša družbena akcija, kajti tudi naš problem je treba rešiti.«

ZOFKA MIHELAK, kmetica, z otroki Miranom (hodi v šolo RSC), Zofko (zadnji razred osemletke) in Brankom (ta pomaga doma) iz Pesja: »Bomo ob kmetijo, kjer je izredno rodovitna zemlja brez kamenja in kjer vse uspeva. Poglejte, kaj so nam zdaj napravili: iz gradbišča nove termoelektrarne vozijo težki tovornjaki odpadke tu k nam in jih strešajo kar na travnik, tako da so nam celo zaprli dovoz do njiv. Nihče jim ne reče, da tega ne bi smeli, čeprav imajo drugje veliko ustreznega prostora za odpadni material. Tudi naša hiša že poka in slej kot prej bo treba iti. Toda kam?«

OBISK V POGREZAJOČEM DRUŽMIRJU, KJER BO NEKOČ JEZERO

ZARADI PREMOGA OB DOBRO POLJE

Ob zadnjem obisku v Družmirju (začetek aprila), krajevno (samostojna krajevna skupnost!) sredi rodovitne doline med Velenjem in Sohanjem, smo se ponovno poslužili tudi pri Antonu Pevcu, upokojenemu mizarju, upokojenemu mizarju, upokojenemu mizarju (med drugim je dobil tudi odlične zasluge za narod). Istemu predsedniku tamšnjega gasilskega društva smo je predsedoval kar nekaj let), ki nam je med drugim zaupal:

»V šole se spominjam, da je bil Hribnik, takrat ravnatelj meščanske šole v Sohanju, spisal drobno knjižico naslovom »Nekoč je bilo jezero«, kjer med drugim tu piše, da so se včasih vozili čolnom od Škalske cerkve do Jakobove cerkvice. No, lahko vzamemo za tiste čase kot anekdoto, ki ni vse kaže, postaja resničnost, saj nimamo več samo Velenjskega jezera, ampak nastajajo že druga jezera, ki bodo v nekaj letih združeni in nastalo bo veliko jezero.«

Zakaj vse to? Velenjski rudnik se širi, kajti vedno potrebujemo premoga za energijo, ki nam jo na vseh koncih in krajih primanjkuje. In »smola« je v tem, da največje plasti premoga najdemo tam, kjer so na zunanji strani najlepša in najrodovitejša polja v Saleški dol-

ni. In ker se bo zemlja pogreznila, bo nastalo jezero. Ljudje se že izseljujejo in to je najtežje, kajti težko je oditi iz kraja, kjer si bil rojen in še težje je drugje najti tako rodovitna polja, kot so v družmirskem koncu. In tam je največ kmetov! O teh življenjskih problemih naj bi tekle besede v današnji reportaži, ki smo ji dali realen naslov »Zaradi premoga ob rodovitna polja«, lahko pa bi dodali samo še to, da bo čas pokazal, kakšni bodo rezultati tega posega. Jasno je, da premog potrebujemo za energijo, jasno pa je tudi, da v vsakim letom izgubljamo rodovitna polja, ki so pa tudi še kako pomembna za človeštvo.

Dejstva so znana. Velenjski rudnik mora nakopati vsako leto več premoga, ki ga potrebujemo za energijo v Sloveniji. Ker so raziskave pokazale, da so velike plasti dobrega premoga (debelina preko sto metrov) v smeri proti Družmirju in Sohanju, pač ni preostalo drugega, kot da začnejo v tisto smer kopati premog ter seveda nad njim odstranjevati cela naselja. Pri tem pa se je pojavila cela vrsta težav, ki prinašajo številne ekonomske in sociološke probleme. Ljudje na teh območjih (Skale, Preloge, Družmirje, Gaberke, Pesje in Sohanj) so si leta iz generacije v generacijo gra-

To ni posnetek hiše prizadete po potresu nekje na Kozjanskem, temveč hiše v Družmirju, kjer so stene začele razpadati zaradi pogrezojoče se zemlje. Takšnih hiš je veliko in veliko jih še bo!

dili svojo ekonomsko osnovo, si ustvarili okolje, v katerem so živeli. Zdaj so postavljeni pred dejstvo, da morajo vse to zapustiti. Gre za izredno boleč problem, pri katerem gospodarske poteze morda niti niso v ospredju, saj bodo prizadeti dobili odškodnino na osnovi premoženjskega prava. Bistvo je, da se morajo ljudje iztrgati iz znanega okolja in se naseliti drugje.

Prav to pa je najtežje. Najtežje zato, ker gre konkretno v Družmirju za večino čistih kmetov, ki svojih rodovitnih polj, od katerih živijo in v katera so vlagali vse svoje življenje, enostavno ne mo-

rejo odnesti s seboj. Družmirski konec je eno samo ravno polje z izredno rodovitno zemljo, kjer praktično uspevajo vse kulture. In zdaj morajo ti kmetje (za ostale, ki so zaposleni, še ni takšen problem) iskati nov prostor, kjer naj bi začeli znova. Tu pa se največkrat zatakne, kajti ustrezno kvaliteto zemljo je težko dobiti, poleg tega pa so ljudje »zavohali«, da se morajo Družmirci in ostali izseliti ter zdaj v tem vidijo priložnost za zaslužek, če bi kaj prodali. Tako recimo stare lesene hajte ponujajo tudi po štirideset starih milijonov, kar je seveda več kot samo pretirano. Ob takšnem navija-

nju cen bi morali postati pozorni tudi drugi in vsem izseljujočim kmetom pomagati, da bi čim lažje prišli do ustreznih zamenjav.

Ker gre za starejše ljudi, je trganje iz tiste zemlje še toliko bolj boleče. Boleče pa je tudi to, da mnogi še zdaj, ko imajo vodo že skoraj pred pragom, ne vedo kam in koliko bodo dobili za tisto, od česar se morajo posloviti. Tako se bo moralo iz Družmirja izseliti okoli 400 prebivalcev in okoli 1200 iz Soštanja na desnem bregu Pake. Zaradi pogrezanja tal so prizadete ceste, prihaja do izpada električne energije in podobno. Občani žalostni ugotavljajo, da so jim že pred mnogimi leti povedali, da naj ne obnavljajo hiš, ker jih bodo tako podrli, zdaj pa, ko pridejo ocenjevalci pa pravijo v kakšnem slabem stanju so. In seveda vse skupaj manj ocenijo.

Zaradi rudarskih del je v Saleški dolini že prizadetih okoli 500 ha zemljišč, pričakujejo pa, da se bo ta številka v prihodnjem obdobju povzpela na 2000! Prav gotovo stojijo v velenjski občini zaradi tega pred velikimi težavami, ki jih sami ne bomo mogli odpraviti. Ker gre za širše družbene interese, bi morali tudi drugi pomagati. Vsako zavlačevanje akcije lahko povzroči še večjo slabo voljo med prizadetimi obča-

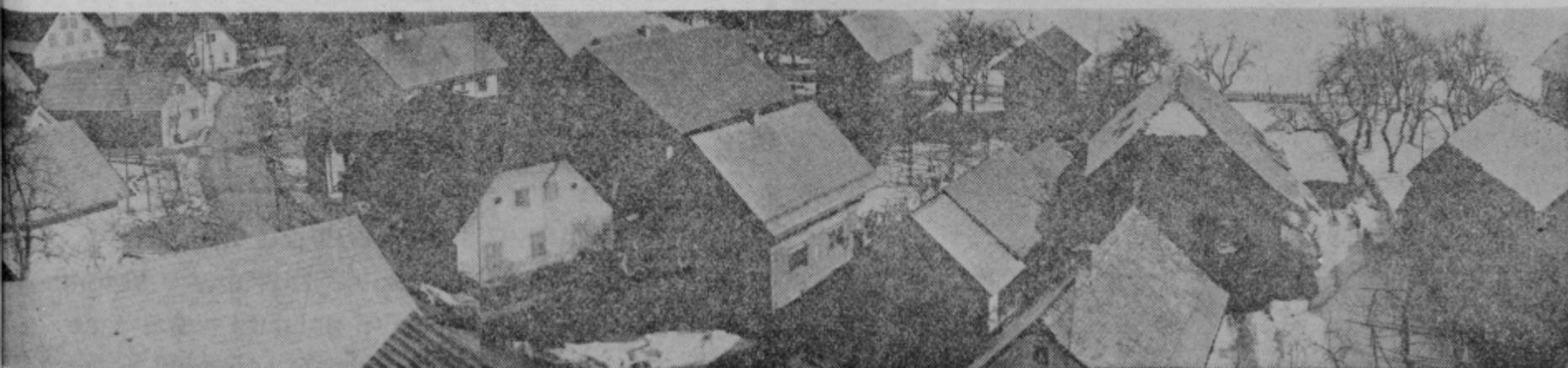
ni, ki se morajo posloviti od tistega, čemur so dali mnogo kapelj znoja in žuljev v svojem življenju. Mrtve so pred leti že prekopal na novo pokopališče. To je šlo lahko, saj niso bili bogve kako prizadeti zaradi tega. Težje pa je z živim človekom, saj kot smo že zapisali, lahko je iti iz stanovanja v stanovanje, težje pa je, če ne moreš s seboj odnesti jablan pa polj pa vseh tistih spominov, ki so te privezali na tisti kosček med Velenjem in Sohanjem, ki ga bo slej kot prej zalila voda.

Morda se niti vsi še zavedamo ne, kaj se lahko iz tega vsega izcimí. Prav gotovo bomo dobili veliko premoga in to je dobro. Prav gotovo je, da bomo izgubili veliko rodovitnih polj, ki jih danes še kako potrebujemo. To ni dobro, vendar oboje — žal — ne gre skupaj. Tretje, najzagonetnejše, bo verjetno vedno ostalo: kako bo to vplivalo na človeka, ki mora od tam, kjer je bil rojen. Marsikatera bolečina bi se dala odpraviti in rana zaceliti, če bi bili pri zdajšnjem ukrepanju (ocenjevanje vrednosti objektov, izplačevanje odškodnin in iskanje novih površin) elastičnejši. Tako pa ...

Gradivo sta zbrala:

TONE VRABL

LOJZE OJSTERSEK

Družmirje, prijeten kraj z nekaj sto prebivalci, se počasi, toda vztrajno pogreza. Hiše in polja se umikajo jezeru, ki prizadevajo nakopati čimveč premoga za potrebe soštanjske termoelektrarne in seveda tudi drugih. Ljudje, ki so toliko let do preselili. To ni navadna selitev iz stanovanja v stanovanje, to je selitev, ki bi jo lahko tudi imenovali trganje dre-

se bo nekoč združilo z velenjskim, spodaj pa si bodo rudarji preživeli v Družmirju, pa dan in noč razmišljajo, kam se vesa iz zemlje ...

DOBRNA — LOKOVINA

VSE ZA VODOVOD!

Lepo, sončno in toplo nedeljsko jutro. Z vseh strani so prihajali prostovoljci v Lokovino. Nekaj nad sto dvaset so jih našli. Med njimi člani vseh krajevnih družbenopolitičnih organizacij, društev, zdravilišča, mladinci, učenci osmega razreda osnovne šole, domačini... Lepa in dolga kolona, sicer pa raztresena na sedmih delovnih mestih. Med njimi pa hribečki, njive, domačije...

Privabil in združil jih je vodovod. Nova delovna akcija na območju krajevne skupnosti Dobrna, ki se bliža svojemu uspešnemu koncu.

»Danes bomo zasuli vse jake, v katere smo že prej položili vodovodne cevi. Dela na polju so se pričela in tudi travniki že dobivajo drugo barvo. Da bi v tej spremembi ne zaostajali in da bi pozneje ne delali škode na njivah in drugod, kjer teče vod, smo se odločili za akcijo. Gre za 3,2 km glavnega voda in za okoli 7 km stranskih vodov. Torej, lepa dolžina.« je pripovedoval predsednik komisije za komunalna dela

pri svetu krajevne skupnosti Dobrna, Anton Mugu.

»To pa seveda ni edina delovna akcija,« je dodal predsednik sveta krajevne skupnosti, Milan Rehar. »Imeli

smo jih že prej in tudi na jesen računamo, da bo stekla nova, na Klanču.«

Ljudje na Dobrni in zlasti v Lokovini so se ogreli za svoj vodovod. Pomeni jim življenje. Drugačno in lepše. Zato niso pomišljali, kadar je bilo treba prijati za krampe in lopate in kadar je bilo treba tudi drugače pomagati. Celotna investicija bo vredna okoli 1,2 milijona dinarjev. V tem znesku pa je kar polovico domačega prispevka. Tudi v delu. Drugo polovico so zagotovili krajevna skupnost, občina in spet krajanje.

Mladinci, bilo jih je okoli trideset, so sprejeli celo normo. Šest metrov na uro. Navzlic pripeki niso popustili. Brigadirski ho-ruk je odmeval tudi okoli razvalin Kačjega gradu.

Po delu sicer rahla utrujenost. Sonce je opravilo svoje. Toda navzlic vsemu v srehi veselje. Spoznanje, da prostovoljne delovne akcije rodijo lepe uspehe, je dobilo tu na Lokovini svoje potrdilo.

M. BOZIC

Prostovoljci pri gradnji vodovoda v Lokovini

TAJNIK: DRUŽBENO-POLITIČNI DELAVEC

Pred dnevi (t.j. 25. 3.) je občinska konferenca SZDL Celje pripravila razgovor s tajniki iz 17 krajevnih skupnosti. Na razgovoru so razpravljali o delu tajnikov KS kot družbenopolitičnih delavcev na terenu. V razpravi so poudarili, naj bi se tajniki v prihodnje v mejah časovnih in delovnih možnosti v večji meri kot doslej uveljavljali kot družbenopolitični delavci in organizatorji političnega in samoupravnega življenja v KS. Takšno vlogo tajnikov zahteva tudi reorganizacija SZDL kot fronte socialističnih sil in

kot najširša politična osnova krajevne samouprave. Funkcijo tajnika kot družbenopolitičnega delavca izpostavlja tudi sama narava njihovega dela, stiki z občani in sodelovanje z drugimi subjekti, saj KS postaja živahen družbeni prostor povezovanja občanov.

Občinska konferenca SZDL bo v prihodnje bolj neposredno povezovala tajnike KS, saj lahko mnogo prispevajo k pravičnemu razumevanju vloge nove SZDL, razvijanju krajevne samouprave, medsebojnih odnosov ter

pri preprečevanju pojavov krajevnega teokratizma.

Prizadevati pa si bo treba za ustvarjanje enotnih delovnih pogojev, opisa delovnega mesta tajnikov, enotnih meril za osebne dohodke, opredelitev odnosov z občinskimi upravnimi organi itd. Razmisliti bo treba tudi o ustrežnejšem delovnem času tajnikov zaradi prilagoditve potrebam in željam občanov. Razprava je opozorila tudi na neurejene družbene prostore v KS, na problematiko informiranja občanov, na povezovanje s TOZD in uveljavljanje delegatskega sistema.

MOZIRJE — CESTA

ŽEKOVEC - REČICA

Cesta je že zdaj. Toda slaba in neprimerna za večji promet. Zato ni naključje, če se zlasti domačini ogrevaajo, da bi jo rekonstruirali in modernizirali. Prvotni načrt za ta dela je zahteven, saj bi morali odšteti kar deset milijonov dinarjev. To pa je veliko denarja, ki bi ga v občini težko zbrali. Zato pogovori tečejo o cenejši izvedbi. Vsekakor pa takšni, da bi na sedanjo traso položili asfalt in prav nič širili ali kako drugače popravljali njeno traso. Za takšna dela bi potrebovali dosti manj denarja. Gre za odsek, ki je dolg okoli štiri kilometre.

Odločitev bržčas ne bo lahka, navzlic sredstvom. Gre tudi za spoznanje, da bo lahko ta cesta veliko pomenila za povezavo gornjega konca dol-

ine z Žekovcem oziroma Goltemi. To še posebej tedaj, ko bo tudi čez Črnivec stekla asfaltirana cesta in ko se bo Gornja Savinjska dolina nenkrat močno približala Kamniku, Ljubljani in celotni Gorenjski. To pa je tudi čas, ki bi lahko prinesel nov utrip Rečici in njenim ljudem. Zda je ta lepa vasica odmaknjena od glavne prometne žile pa tudi od glavnega življenja. Z modernizacijo ceste bi veliko pridobila. Tudi ali zlasti v turističnem pogledu.

Ljudje v Rečici se ogrevaajo za cesto. Kako bodo rešili vprašanje, bodo odločali na svojem zboru. Naj bo tako ali drugače, v vsakem primeru gre za pomembno odločitev, ki je ni moč odpraviti samo s splošnim mnenjem. Položaj bo treba dobro

pretehtati in najti najboljše rešitev, četudi na prvi pogled dražje. Ljudje v Rečici pa bodo svojo zavzetost za cesto dokazali tudi s samopriskevkom v eni ali drugi obliki.

In še nekaj je treba zapisati: modernizacija te ceste je bila predvidena in načrtovana že v času gradnje turističnega centra na Golteh. Ze tedaj so ugotovili velik pomen tega cestnega odseka. Žal, so ta dela zaradi pomanjkanja denarja ostala samo na papirju, tako kot mnoga druga na Golteh. Kajti Golte so še vedno nedokončana investicija.

Tako je zdaj gradnja te ceste ponovno aktualna. Domačini v Rečici pravijo, da bodo uspeli v prizadevanjih. To jim tudi želimo.

VOJNIK: OLEPŠAJMO NAŠ KRAJ

Po zgledu Celja bo tudi v Vojniku stekla velika akcija za olepšavo kraja. »Očistimo in olepšajmo naš Vojnik.« Tako jo imenujejo.

Izvedli jo bodo v soboto, 10. tega meseca. V dnevih pred tem pa so oziroma še bodo domači gasilci obiskali vse kolektive, obrtnike in stanovanjske hiše ter opozorili ljudi na odvoz večjih odpadkov in smeti. Tudi podstrešja in kleti naj čutijo rezultate akcije. Vse te odpadke bodo pripeljali na določeni mesti, sicer pa so za samo očiščevalno akcijo razdelili Vojnik na tri okoliše. V vsakem bo tudi tovorni avto za odvoz smeti.

V sobotni akciji za olepšavo Vojnika bodo sodelovali člani vseh družbeno političnih organizacij, društev, mladina,

kolektiv Javnih naprav in ne nazadnje pripadniki celjske garnizije JLA. Pravijo, da bo ta dan na nogah nekaj sto

domačinov in drugih. Akcija v Vojniku je do zastavljena, zato tudi uspeh ne bodo izostali.

»LOVEC« LJUBLJANA Poslovalnica Celje

razpisuje
prsto delovno mesto

PRODAJALCA

Prednost imajo kandidati z odsluženim vojaškim rokom.

Poizkusno delo traja dva meseca. Prošnje pošljite na naslov: LOVEC Ljubljana, Gosposvetska 12.

RAZSTAVA V ŠENTJURJU

V soboto in nedeljo je bila v kmetijski šoli v Šentjurju zanimiva razstava učenk te znane kmetijske šole. Poudarek razstave je bil v prikazu dejavnosti kmečke žene-proizvajalke. Naš posnetek je nastal v prostoru, kjer so bili razstavljeni tudi številni sodobni kmetijski stroji, ki jih delovne organizacije Muta-Gorenje, Agrotehnika in Železarna Store dajejo na razpolago šoli za pouk. To je vsekakor hvalevredno dejanje. Dekleta so na razstavi prikazala vrsto spretnosti v izdelkih ročnega dela, pogrinjkov in drugih spretnosti, predvsem pa strokovno znanje, ki jim bo v praktičnem delu in življenju najbolj koristilo.

Foto: D. MEDVED

RDEČA DVORANA VELENJE

POMLADANSKI SEJEM od 9. do 18. aprila
v RDEČI DVORANI v Velenju. Pridite v Velenje
na pomladanski sejem in poiščite nekaj zase
in za svojo družino. Izkoristite sejemski popust!

ALPINISTIČNI KOTIČEK

ZIMSKI OBRAČUN IN ŠESTICE

Zimska plezalna sezona, ki časovno sovпада s koledarsko, je letos bolj skromna kot lani. Ne samo v Celju in Savinjskih Alpah, tudi v Julijcih je »spadlo« komaj nekaj težkih smeri in nobena res velika. Alpinisti so pri tem najmanj krivi, saj so tedni za tednom čakali pod stenami z lepimi narčrti, zima pa je muhavno odločala po svoje. V decembru je bil v stenah pršič in dobri pogoji samo v južnih smereh. V januarju idealno vreme z relativno visoko temperaturo čez dan, kot posledica pa v vzhodnih in severnih stenah nenormalno veliko požleda (vodni led). Brez velikega tveganja bi tako smer naveze zmnogle v teh pogojih samo z dolgotrajnim plezanjem z veliko nabijanja in več bivaki. Čas pa je tudi alpinistom postal dragocen; doba velikih tveganj je preteklost. Plezanje v slabih pogojih in uspeh za vsako ceno se vedno pogosteje neha pri kirurgu.

Preplezane težje smeri AO Celje v zimski sezoni 1975/76:

- 3. zimska ponovitev Stebra Štajerske Rinke (Canžek, Mesarec);
- 1. zimski vzpon Celjskega stebra v Mrzli gori (Lesjak, Deželak);
- zimska ponovitev Direktne smeri v Mrzli gori (Canžek, Lesjak, Deželak);

- 2. zimska ponovitev Salajevega grebena v T. gori (Zupan, Gračner);
- 1. zimski vzpon Pustne smeri v Mrzli gori (Canžek, Bergant);
- 1. — zimski vzpon Cicove počti v Mrzli gori (Canžek, Bergant);
- 2. zimska ponovitev vzhodne stene Križa (Canžek, Mesarec, Deželak, Lesjak).

Po 21. 3. pa so bile opravljene naslednje ponovitve:

- Šarina poč in Leva smer v Dedcu (Canžek, Bergant);
- južni raz Ojstrice ob priliki zimskega tečaja z 11 udeleženci pod vodstvom načelnika Cica Debeljaka.

28. 3. sta Palir Andrej in Zupan Jože ponovila Rumeno zajedeo Kogla V+, A1.

3. 4. sta Canžek in Črepišek ponovila Kamniško smer v Koglu VI, Palir Andrej in Zupan Jože pa Zupanovo v isti steni V+.

V okviru plezalne šole bo v četrtek predavanje iz prve pomoči. Predava dr. Jože Četina.

Zadnja novica: Cic Debeljak, načelnik AO Celje, je v ponedeljek dobil odlikovanje predsednika Tita: red dela s srebrno zvezdo za vrhunske dosežke v alpinizmu in za dolgoletno delo z mladimi. Čestitamo!

ŠPORT

GIMNASTIKA: PODROČNA PRVAKA ŠSD S. ŠLANDER CELJE IN ŠSD GUSTAV ŠILIH VELENJE

Na področnem prvenstvu SSD v gimnastiki je nastopilo nad 100 pionirjev in pionirk iz sedmih občin celjske regije. Udeležba je bila tokrat razveseljiva — 14 izbranih vrst in še kopica posameznikov. Pri pionirkah smo tokrat lahko uživali v vrhunskih izvedbah posameznih vaj zastopnic OS G. Šilih iz Velenja, ki so zaslužno osvojile ekipno zmago in še najboljša mesta med posameznicami. Pri pionirjih so prav tako prepričljivo zmagali predstavniki OS Sl. Šlander iz Celja. Zmagovalni vrsti sta tokrat zelo izstopali pred ostalimi uvrstitvami. Za veliko presenečenje so poskrbeli pionirji iz Sentjurja, ki so osvojili srebrne kolajne. Leta in leta jih nismo srečali na gimnastičnem prvenstvu. S pridobitvijo nove telovadnice in mlade profesorja Dušana Šporna, strokovnjaka za gimnastiko, pa so v treh letih pionirji te šole že segli zelo visoko s svojo uvrstitvijo.

Tehnični rezultati:

PIONIRJI: 1. OS Sl. Šlander Celje 178,8, 2. Sentjur 169,0, 3. Zalec 163,7, 4. OS D. Jerob (Sl. Konjice) 162,9, 5. OS I. c. čete 156,7 in 6. Kozje 149,1. Posamezniki: 1. Tavčar (OS B. Roka), 2. M. Cafuta (Sl. Sl.), 3. Sebič (Sentjur) in Bajec (Sl. Sl.), 5. Roškarič (Sl. Sl.) in 6. Kladašek (Kozje).

PIONIRKE: 1. OS G. Šilih (Ve) 184,15, 2. OS Sl. Šlander (Ce) 178,95, 3. Zalec 170,5, 4. Prva OS Celje 168,95, 5. Rogaska Slatina 165,55, 6. Mozirje 164,35, 7. Prebold 161,85 in 8. Sentjur 141,4 točke. Posameznice: 1. Andrežec, 2. Pocač, 3. Glavač (vse G. Šilih, Ve), 4. Dobovičnik (MPT Ve), 5. Regner (I. OS Ce), 6. Kovač (Hudinja).

Letošnje gimnastično področno prvenstvo za osnovne šole le vltva določen optimizem, da po prizadevanju nekaterih pedagogov in pedagoginj za telesno vzgojo ta športna zvrst v posameznih občinah ne bo izumrla, pa čeprav zahteva trdo delo, ki trenutno ni vrednoteno v naši družbi. Po zaključku javne razprave pa lahko ugotovimo, da kljub vse boljšim pogojem za razvoj gimnastike, nobena TKS v celjski regiji ni postavila te športne zvrsti v ospredje. Vrednostni faktorji in bogata tradicija gimnastike je bila s tem postavljena na stranski tir.

Odličja — kolajne in diplome — pa so bila najboljšim na področnem prvenstvu le velika spodbuda za nadaljnjo športno udejstvovanje v gimnastiki.

K. JUG

STRELJANJE: DOBRO LAŠKO

V domu »Dušana Poženca« v Laškem je bilo občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško. Nastopilo je 28 tekmovalcev iz štirih strelskih družin, največ uspeha pa so imeli strelci iz Zidanega mosta in Laškega ter strelke iz Radeč. Doseženih je bilo tudi pet novih občinskih rekordov: pionirka Mirjana Strel s 135 krogi, pionirska ekipa strelske družine »Stane Rozman« s 467 krogi, Niko Mejša s 335 krogi med mladinci, mladinska ekipa strelske družine »Tone Bostič« s 1018 krogi ter Joža Kožar s 336 krogi med članicami. Poleg tega pa je kar šestnajst tekmovalcev izpolnilo normo za nastop na republiškem prvenstvu. Dobri rezultati kažejo, da se je kakovost laškega streljanja precej dvignila, hkrati pa vzbujajo up, da se bodo strelci tudi na republiškem prvenstvu dobro uvrstili.

ROMAN MATEK

SKOKI ZA POKAL

Kljub pomanjkanju snega so prizadevni smučarski delavci v Braslovčah za zaključek letošnje smučarske sezone pripravili na Dobrovljah na 20-metrski skakalnici meddruštvene skakalne tekme za pokal »Dobrovelj«. Pokrovitelj nad prireditvijo je bila krajevna skupnost Braslovče. Nastopilo je 69 tekmovalcev iz Zirov, Skofje Loke, Gorenje vasi, Kranja, Jesenice, Velenja, Celja, Andraža ter domačini. Rezultati — ml. pionirji: 1. Kralj (Braslovče) 160,0 točk (skoka 14,5, 13,5), ... 10. Javornik (Velenje) 138,0 (13, 13) in Trogar (Braslovče) 138,0 (13, 13), ... 20. Debelak (Braslovče) 108,0 (12, 12,5); st. pionirji: 1. Krolnik (Ziri) 177,5 (14,5, 15,5), ... 14. Dovečar 150,5 (14, 14,5), ... 19. (Triglav) 197,5 (17, 18); člani: 1. Bukovnik (Triglav) 189,0 Trogar (oba Braslovče) 138,0 (13,5, 14); mladinci: 1. Finžgar (17,5, 18), 2. Peter Čeh 187,0 (17, 17), 3. Martin Čeh (oba Velenje) 179,5 (16,5, 16,5). Ekipno: 1. SD Ziri I. 633,0, 2. SD Triglav I. 635,0, 3. Triglav II. 623,0 točke.

Ob koncu so vsi zmagovalci prejeli lepe pokale, ki so jih prispevali: KS Braslovče, Turistično društvo, ZB NOV Braslovče, Smučarski klub in TVD Partizan Braslovče. Tekmovanje si je ogledalo več kot 100 gledalcev.

T. TAVČAR

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

Prvenstveno tekmovanje se je pričelo tudi na področju celjske nogometne podzveze. Minulo nedeljo so startale ekipe v I. in II. skupini. Rezultati: Zalec : Papirničar 2:1, Olimp — Opekari 3:2, Boč — Senovo 1:1, Ljubno — Šoštanj 3:3, Kovinar — Brežice 3:2. II. skupina: Polzela — Kozje 2:0, Oplotnica — Gotovlje 0:1, Smarje — Dolenja vas 3:1. V nedeljo pa se bo pričelo tekmovanje tudi v mladinski podzvezni ligi.

T. TAVČAR

SAVINJSKI ŠPORT

TVD Partizan Braslovče je pripravil C turnir v badmintonu, kjer je nastopilo 22 igralcev iz Planine in Braslovč. Največ uspeha so imeli domači tekmovalci. Vrstni red — moški: 1. Rojnik, 2. Hanjšek, 3. Gajšek (vsi Braslovče); ženske: 1. Turnšek, 2. Strnad, 3. Weiss (vse Braslovče).

V počastitev praznika OF bo TVD Partizan Polzela pripravil v osnovni šoli Vere Šlander namiznoteniški turnir, ki bo ob enem tudi občinsko prvenstvo. Turnir bo 24. aprila.

Pod pokroviteljstvom TKS Zalec bo od 20. do 24. aprila v Preboldu, na Vranskem in v Sempetru tekmovanje v odbojki. Nastopili bodo člani, mladinci, pionirji in veterani. Do sedaj se je prijavilo že 18 ekip. 15., 16. in 19. pa bo festival pionirskega rokometu. Tekmovanja bodo na igriščih v Braslovčah, Grižah in v Petrovčah.

Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu v Zalcu ter TKS sta že razpisala sindikalno tekmovanje v šahu, ki bo 13. t. m. v dvorani Kmetijskega kombinata Hmezd Zalec. Prijavljenih je že 15 ekip.

T. TAVČAR

ZAUPNO

DVE OSAMLJENOSTI

Stara sem osemnajst let in obiskujem srednjo šolo. Včasih sem mislila, da bom vsaj pred drugimi ljudmi drugačnejša, kot v resnici sem. To mi je tudi nekaj časa uspelo. Pred učitelji sem se vedla, kot da me snov in vsa logajanja zanimajo. Če je kateri sošolec kaj rekel čez mene, sem se obnašala brezprizorno kot le kaj, če mi je pošolka kaj rekla, da sem malo obledela, sem ji skušala razložiti, zakaj imam tak mašč in drugo, če se doma ni nihče pogovarjal z menoj, je bilo na videz vseeno. Sedaj pa mi je tega sprenevedanja dovolj in pred drugimi sem takšna, kakršna v resnici sem: zagrenjena in žalostna. Saj sem si veliko prizadevala, da bi bila drugačna in se s sošolci pogovarjala o ansamblih, revijah, kito in Stop, športnih dogodkih, itd. Prizadevala sem si tudi, da bi bili s sošolci prijateljski. Ze štiri leta sva skupaj in bi si morali zauzati. Pa je vedno takole: vedno mi pripoveduje le ona, ko se vrača iz treninga, o doživljajih s fanti. Skoraj ni noboli pa ji ne pripovedujem jaz, ker se nikoli ne zgodi kaj takega, kar bi njo zanimalo. Moje sobote in nedelje so vedno enake, ker sem vedno doma. Sprva je sošolka mislila, da ji nočem nič povedati, vendar sem ji vedno iskreno odgovarjala. Če povem po pravici, znanja glavo in reče: Kaj vse si zamudila v življenju.

ne pove, večkrat pa mi reče, kako naj zaupa dekletu, ki se s fanti še poljubljata in zna. Jaz sem se pa še bolj zakopala v svoje knjige in sanjarim. Ko potem vidim, koliko časa izgubim za to, se jezim sama nase in se celo sovražim ob misli, kakšna reva sem in kakšno bedno življenje živim. Ne vem, če je vse to še normalno, ko življenje okoli mene kipi in ga drugi uživajo z veliko žilico. Le čemu sem vam pisala, ko pa ne vem, če mi boste odgovorili. Pa mi je že lažje, zdaj pa še upam, da mi boste še vi odgovorili. Kaj, ne vem, vendar pričakujem navset.

MILICA

Zelo sem osamljena in nepriljubljena. Nimam prijateljev, ker se ne znam pogovarjati z ljudmi. Kadar sem v družbi, ne vem kaj govoriti, zato sem povčini neopazna. Vsi me zafrkavajo, drugače ne govorijo z mano. Stara pa sem že dvajset let in rada bi dobila poštenega fanta. Toda strah me je, da bi s fantom hodila, ker današnji fanti zahtevajo vse.

TONČKA

DRAGI DEKLETI
vajini pismi (prvo daljše, drugo krajše), sta ubrani na isto temo, zato odgovorjam obema skupno. Skupna je vajina osamljenost, le da jo vsak občuti na svoj način in tudi neizkušeni sta obe. Prva se zateka v sanjarjenje in se spreneveda pred okoli-

co, druga pa se v družbi ne znajde. Skratka, nista moderni dekleti in to vaju muči ter skrbi kako bo potekalo vajino življenje.

V življenju so navidez vse smeri enake. Včasih je lažje voziti v to ali ono smer, kakršni so pač tokovi. Neizkušeni mornar gleda, kam plovejo druge ladje. Če gredo mnoge v eno smer, pomeni, da ta pot nekam pelje.

To so preprosti zaključki, ki so povsem zgrešeni. Pravi mornar pozna trdne točke, na katere se lahko zanese. V življenju je prav tako: z očmi ne vidimo kopnega lahko samo izračunamo, kje je naš pristan. Kako bomo prišli do njega, je drugo vprašanje, vsekakor pa bomo imeli na poti opravka tudi z vetrom in čermi. Drži, da je lažje pluti z vetrom, kot proti njemu, potrebno pa je tudi sodelovanje vsakega posameznika. Od njega je potem odvisno kako bo priplul v pristan.

Nihče pa ne bi rad na poti zamudil nečesa vrednega, dobrega, zlasti ne, če je to privilegij mladosti, mlad pa si samo enkrat.

NATASA

»Trda, trda je ta zemlja. Toda delo se spleča, še zlasti, ker po tej naši izabeli glava nič ne boli... Zdaj nas je sicer bolj malo, zato pa nas bo jeseni več, ko bomo trgali...« so rekli. Tale posnetek pa je iz Laz pri Sentilju pri Velenju, na meji med velenjsko in žalsko občino. Foto: Lojze Ojsteršek

ZIVELI«. Zdaj poznajo naš pozdrav tudi v Združenih državah Amerike. In to po zaslugi kolektiva rogaških steklarjev. Steklarstvo »Borisa Kidriča« v Rogški Slatini namreč izvažajo Ameriko tudi kristalne kozarce za najrazličnejše pijače. Škatli so štirje kozarci. Na ovitku pa napis »Ziveli« in v tem v angleškem jeziku tolmačenje te besede. Na vsak način posrečena odločitev za izvoz, ki je, kot pravijo v Rogški Slatini, naletela na veliko povpraševanje. (Foto: M. B.)

ŠE 72 DNI DO BAI 76

PRVI REZULTATI

Z otvoritvenim mitingom tako v Celju in Novi Gorici, ki sta bila v idealnem vremenu, imamo že v rokah prve rezultate, znanilce o pripravljenosti atletov in atletinj za letošnjo sezono. Sicer prve lastovke še ne prinašajo pomladi, vendar že oznanjajo novo obdobje. Tako velja tudi v atletiki. Kar so si atleti in atletinje pridobili preko marljive vadbe v zimskem obdobju in v pripravljalnem času, to bodo lahko dokazovali s svojimi rezultati tudi v tekmovalnem obdobju, ki je letos pomaknjeno vsaj pri nas na zgodnje mesece — predvsem maj in junij!

O celjskem mitingu, ki je zbral blizu 150 atletov in atletinj iz številnih slovenskih klubov, ne moremo napisati preveč spodbudnih besed. Z nekaterimi izjemami so bili tu doseženi povprečni rezultati. Veliko dobrih atletov in atletinj še tudi ni nastopilo, kjer se »skrivajo« svojo formo. Paradna disciplina je bila vsekakor met kopja pri moških, kjer je 16 letni Mariborčan Miran Globevnik zmagal z odličnim rezultatom 69,00 m postavil s tem nov

državni rekord za ml. mladince in s tem rezultatom najavil novo atletske zvezdo v našem slovenskem prostoru. Še 5 atletov je premagalo mejo 60 m, kjer je ing. Jože Kopitar s 64,26 m ponovno premagal ves mladi rod Kladivarja!

Od gostov velja omeniti še izvrsten rezultat Bizjaka (OI) v skoku ob palici s 4,75, domačina Renner in Planinšek pa sta se morala zadovoljiti s skromnih 3,80 m. Omenili bi le še rezultate Celjanov na 100 m, kjer je zmagala M. Kopitar z 12,7 pred Ernestlovo 12,8, Poteko Tanjo in Marošo Zlatko — obe 12,9. Vendarle 4 mlade Celjanke nadarjene v sprintu, ki mnogo obetajo za letošnjo sezono. Tu je še Blatnikova z dobrim rezultatom na 300 m — 42,1. Drugi rezultati so na povprečni ravni in niso vredni posebne obdelave.

V Novi Gorici, kjer je nastopilo zastopstvo Kladivarja, srečamo pri mladincih Hrovata s 694 na drugem in Rennerja s 646 cm na tretjem mestu, Copa z 205 cm na 6. mestu v članski konkurenci (na 14.—16. pa M. in D. Prez-

lja z domačinom Tišmo s 195 cm!) in štafeto Kladivarja na 4 x 200 m s 1:31,3 na 3. mestu. To je ves izkupiček moškega zastopstva. Pri ženskah je M. Kopitar z 12,9 šesta na 100 m, Blatnikova tretja na 400 m s 58,4, na 4 x 200 m so bile atletinje Kladivarja tretje, Jagrova je bila s 160 cm enajsta v skoku v višino in Kovačeva peta v metu kopja s 40,06 m. Rezultata iz Nove Gorice pravtako dokazujejo, da celjski atleti in atletinje še niso v vrhunski formi. Brez dvoma so njihove priprave temperane na pravo tekmovalno sezono, ki je pred durmi in upajmo, da bomo takrat lahko napisali o njihovih boljših dosežkih.

K. JUG

ROKOMET: CELJANI V FINALU

Rokometaši Celja so finalisti pokalnega tekmovalnega Mladosti v Sloveniji. V polfinalni tekmi so premagali v Kozini domači Jadran 36:26 (19:11). S tem uspehom imajo realne možnosti, da se borijo letos v zaključnih borbah najboljših jugoslovanskih ekip. V finalu se bodo pomerili proti Inlesu iz Ribnice.

Zadetke na tem srečanju pa so dosegli — Levstik 9, Božič 6, Mrovlje, Luskar, Vlado Bojovič in Anderluh po 4, Ivezlić 3, Miha Bojovič in Guček 1 zadetek.

J. K.

KEGLJANJE: IZVRSTNA JANJA MARINC

Janja Marinc je uspela na velikem mednarodnem kegljaškem turnirju v Pomurju. Na kegljišču Carda je osvojila med najboljšimi kegljarkami Jugoslavije, Avstrije in Madžarske prvo mesto z odličnim rezultatom 893 kegljev. Skupaj z našim reprezentantom Bibrom pa je osvojila tudi prvo mesto v mešanih dvojicah. Le nekoliko slabša je bila druga celjska državna reprezentativka Magda Urh. Osvojila je peto mesto — rezultat 838 in v mešanih parih četrto mesto skupaj s Senišijem. Dobra forma pred svetovnim prvenstvom.

J. KUZMA

Rokometašice Smartnega, ki so presenetljivo četrte na republiški tablici. Takšnega uspeha si kot novinke niso nadejale. Stojte od leve proti desni: Gril, F. Kolenc, Tanjšek, Šmarc, Jeraj, M. Podjavoršek, trener Križ. Čepijo — Krevselj, N. Podjavoršek, S. Kolenc, Verbič, Meh in Peršičeva, tehnični vodja sekcije. Foto: T. Tavčar

ROKOMET

ŠE VARTEKS

Rokometaši Rovinja so morali priznati premoč celjskim rokometiščem, ki so v nedeljo dopoldne v sončnem vremenu privabili na Skalno klet več kot 1500 gledalcev. Celje dejansko živi za rokomet. Tega se fantje morajo zavdati. Potrebno je torej igrati resno in zbrano vseh 60 minut. In ne tako, kot v nedeljo, ko so po vodstvu 3:16 popustili in dovolili srčnim borecem iz Rovinja, da so ob koncu dosegli več kot časten poraz 31:7 (18:1).

Z igro našega drugoligaša moramo biti zadovoljni. Zlasti v prvem delu igre so vsi igrali zelo dobro. Zlasti Miha Bojovič, Božič in Vlado Bojovič v napadu, ter Luskar, Mrovlje in Levstik v obrambi. Ocena te igre je bila soglasna — odlično! Toda pozneje smo le popustili. Takšen spodrselaj pa si v soboto v Varaždinu ne bi smeli privoščiti.

Vodja prve ekipe RK Celja, Peter Hribernik, nam je dejal po srečanju sedefce: Fantje so prvič na stoplji pred svojim občinstvom. To je bila za mlajše tekmovalce psihična obremenitev. Mimo tega pa tudi ni branil Zarko Presinger, ki je bolan. V celoti smo le uspešni.

Na tablici so Celjani še vedno prvi. Brez poraza. V prihodnjem kolu gredo v Varaždin. Igrati proti neugodnemu Varteksu bo težko. Uspeh pomeni korak bliže k prvemu mestu. V popolni postavi in seveda z resno igro lahko uspejo. Zlasti pa, če bo z moštvo odšla tudi skupina zvestih navijačev.

V republiški rokometni ligi gre vse po načrtu. Vrstilo se uspehi. Minerva je že v drugič uspela v gosteh. Tokrat je premagala ostre igralce Dobove 7:18. Šoštanj pa je doma uspel proti Izoli 20:12. Dekleta niso nič slabša. Smartno je uspelo v Sempetru pri Gorici in premagalo Iskro 28:16. Velenjčanke pa so doma ugnale Borec iz Ljubljane 17:14.

Na tablici je Minerva druga. Šoštanj pa tretji v moški konkurenci, ter Smartno četrto in Velenje šesto pri ženskah. V prihodnjem kolu pa bo na sporedu srečanje med Minervo in Radgono v Grižah, Šoštanj gostuje v Trzinu, medtem ko bo v Smartnem derbi med domačinkami in Slovanom. Velenjčanke pa lahko uspejo na gostovanju v Kamniku.

J. KUZMA

KOŠARKA: PROTI VRHU

Iz Vrhnike so se celjski košarkarji z lepo zmago — 102:88 (55:47). Le v začetku tekme so domačini povedli, potem pa so pobudo vzeli v svoje roke Celjani, ki so čvrsto igrali tako v obrambi in napadu. Presenečenja ni bilo in celjski košarkarji korakajo s svojimi uspešnimi nastopi proti vrhu v republiški ligi.

Trener Zmago Sagadin je o srečanju dejal: »Domačine smo tokrat prekašali s telesno višino igralcev, kar v košarki veliko pomeni. Po slabem začetku so naši igralci pokazali svoje pravo znanje, prevzeli pobudo in držali ugoden rezultat skozi vse tekmo v svojih rokah. Vodili smo največ s 16 koši razlike, zmagali pa s 14 koši prednosti. Tokrat sem bil zadovoljen z igro celotnega moštva tako v obrambi kot v napadu. Odlikovali so se z uspešnimi skoki pod obema košema, kjer smo polovili veliko žog. Igralci Celja pa so se tokrat odlikovali tudi kot precizni strelci tako od blizu in celo iz večjih razdalj. Posebej bi pohvalili mladega Pipana, ki je bil s 43 koši najuspešnejši, veliko partijo pa so dali še Subotič, To, ne Sagadin, Gole in Jug, ki so bili zelo uspešni tudi kot oblikovalci končnega rezultata v tej tekmi.« Celjani so se s to zmago že prebili na drugo mesto v republiški ligi. Ta teden pa bo za njih dokaj naporen. Med tednom bodo v Novem mestu odigrali zaostalo tekmo v Novoteksom, v soboto pa bodo doma pričakali neugodnega gosta Bel iz Metlike, ki je Celjanom vselej delal preglavice. Presenečenja pa si v tem trenutku vsekakor ne bi smeli privoščiti, če želijo vnaprej držati korak z vrhom. Upajmo, da bomo tudi čez teden dni lahko napisali razveseljive vesti.

K. JUG

NOGOMET: SMOLA V ŠMARTNEM

Ostali smo praznih rok. Takšen je šport. Brez športne sreče ne moreš uspeti. To so preteklo kolo doživeli na svoji koži igralci Kladivarja in Smartnega. Zlasti v Smartnem je bil voditelj Maribor blizu poraza. Pred 2000 gledalci

so domačini igrali popolnoma enakovredno in po vodstvu gostov 2:0, zmanjšali preko Zelezničarja na 1:2. Ko pa bi morali v stalni premoči izenačiti, niso imeli v svojih vrstah strelca. Kljub temu pa je bila igra tako kvalitetna, da so ob koncu vsi zadovoljni zapuščili stadion. Lep nogomet je naj. večji magnet za gledalce. In takšen nogomet smo videli v nedeljo v Smartnem. V nedeljo gostuje Smartno proti Litiji.

Enako je bilo v Mariboru. Kladivar je podlegel Zelezničarju 1:3 (1:1). Toda poraz je zaslužen. Za sluzen zato, ker celjska obramba še ni kos težki nalogi. V borih treh minutah so namreč Celjani prejeli dva zadetka. Oba po svojih napaki. Nasprotno temu pa pri vodstvu Kladivarja 1:0 Dobraje zadene vratnico. Namesto vodstva Kladivarja 3:0 so domačini izenačili in vse se je obrnilo. Trener Bilja Ubavič pravi: »Poraz je zaslužen, kajti naša obramba ni bila kos svoji nalogi. Bomo že morali v nedeljo proti Rudarju iz Trbovelj popraviti spodrselaj.«

V conski nogometni ligi je prišlo do presenečenja. Voditelj Rudar iz Velenja je izgubil proti Straži v Rogatcu. S tem tudi prvo mesto in dvomimo, če bo uspel v dvoboju z Branikom osvojiti prvo mesto in uvrstitve v republiško ligo. Steklar je uspel v Bakovcih in igral 1:1. Dravinja pa je v prvi letošnji tekmi izgubila proti Kovinarju v Mariboru. In še srečanja prihodnjega kola: Steklar — Straža, Rudar — Rakičan in Aluminij — Dravinja.

J. KUZMA

VANOVŠEK ODLOČIL

V prvenstvenem srečanju celjskih kegljačev z ekipo Slovenija ceste je zmago Celju priboril izvrstni Viki Vanovšek, ki je z rezultatom 928 kegljev dosegel najboljši rezultat in preusmeril vodstvo gostov v korist celjskih kegljavečev. S to zmago imajo Celjani realne možnosti za osvojitve sedmega mesta in s tem tudi za osvojitve sodelovanja na državnem prvenstvu. Tokrat so za celjsko vrsto dosegli uspeh tile ke-

gljači: Tisovec 862, Lapan 810, Ravtar 843, Gobec — Orešnik 866, Lubej 840, Vanovšek 928, Tomašič 863, Šrot 836.

J. K.

VESNA JAVERŠEK DRUGA

Na republiškem kegljaškem prvenstvu mladink, ki je bilo v Slov. Konjicah je celjska predstavnica Vesna Javeršek dosegla drugi najboljši rezultat in osvojila srebrno kolajno. Dosegla je rezultat 407 kegljev. Cestitamo!

J. K.

KONJICE: MLADINKE KEGLJALE

V Slovenskih Konjicah je bilo v soboto in nedeljo republiško prvenstvo v kegljanju za mladinke. Tekmovalo je 8 ekip in 38 posameznic iz dvanajstih slovenskih klubov. Med ekipami so bile najboljše tekmovalke iz novomeške Krke, druge so bile tekmovalke iz Konstruktora, Murske Soboti in tretje tekmovalke iz ekipe Novega mesta. Komitove tekmovalke so se uvrstile na šesto mesto, osme pa so bile tekmovalke iz štorskega Kovinarja. Med posameznicami se je Ulčnikova iz konjiškega Konusa uvrstila na dvanajsto mesto.

D. S.

TRIM

Zveza za športno rekreacijo obvešča, da sprejema prijave za sindikalno prvenstvo v kegljanju samo še do petka, 9. aprila. Organizator rekreacije lahko prijavi samo toliko ekip, kot prepiše pravilnik, ki so ga prejeli minul teden. Ker so kegljišča zelo zasedena, prazne zveze, da vsi rekreatorji obvestijo kdaj imajo rezervane steze, tako da bi čim lažje izpeljali tekmovanje.

Telesno kulturna skupnost Celje in predsedstvo občinskega komiteja ZMS v Celju sta se dogovorila, da bodo mladinskih akcijami očistili rekreacijski center na Gričku in ostala igrišča, ki so namenjena rekreaciji. Na te akcijah bodo sodelovali dijaki osnovnih in srednjih šol mladi iz krajevnih skupnosti mladinski odsek pri Platinjskem društvu v Celju.

Rokometni klub TRITeam obvešča vse članke in tudi druge ljubitelje rokometu, da se bodo pričeli redni treningi v četrtek, 8. aprila ob 18. uri na Skalni kleti Vabljeni so vsi, ki bi želeli igrati rokomet in se na ta način rekreirati.

Meseca aprila bo že druga letošnja trim akcija »Pot po noge — krepimo srce«. V nedeljo, 25. aprila, boste morali

prehoditi eno izmed potí Store — Svetina, Skalna klet — Celjska koča, krožna pot na Gričku, Dobrna — Spilna Paškem Kozjaku in motiči da še kje. Zato vabimo vse ljubitelje narave in hoje, da izkoristijo lepo vreme in se večkrat podajo na sprehod v naravo.

Kolesarska akcija »Vsi na kolo za zdravo telo« pa bo 23. maja, zato bi bilo umestno, da že sedaj začnete kolesariti in se pripravljati in nabirati telesno kondicijo za 28 km dolgo pot okoli Celja. Priznati bi bil čas, da že sedaj začnete misliti na svoje »lezne konjičke«. Da kasneje ne bo nepotrebne jeze zaradi slabe založenosti trgovin in podobno. Rekreacijski center na Gričku je minule sončne dni obiskalo več ljubiteljev narave in rekreacije. Občan obveščamo, da si lahko brezplačno sposodijo rekvizite za namizni tenis, mini gol, badminton, lokostrelstvo in drugo.

P. P.

DROBNE

● V prejšnji številki Novega tednika smo tudi na športni strani objavili nekaj »prvoaprilskih«, za katere pa želimo, da bi bile resnične. Za tiste, ki morda niste ločili, katere so bile prvoaprilске in katere ne, povejmo danes.

Prvoaprilski nista bili samo prvi dve, vse ostale pa. Škoda! Kako lepo bi bilo, če bi res že imeli v Celju vsaj bazen z ogrevano vodo, če že zimskega ne moremo dobiti! Kako lepo bi bilo, če bi obstajal tisti pevski zborček na TKS! Kako lepo bi bilo, če bi prišlo do združitve odbojkarjev, hokejistov na travi in še koga! Kako lepo bi bilo... Morda pa bo tako do prihodnjega 1. aprila? To pa že ni več dobro, mora biti prej ali pozneje, drugače ponovno ne bomo verjeli...

● Vse kaže, da se letošnje mednarodne pionirske olimpiade, katere rojstvo je bilo v našem mestu, ne bodo udeležili mladi celjski športniki. Vzrok? Denar! Ker pa je le malo nerodno, da ne bi ustanovitelji bili zdraven, so nekateri prišli na originalno idejo: pošlijmo delegacijo! To pa ne bodo sestavljali pionirji (saj ti se vendar ne morejo pogovarjati na tako visoki ravni!), ampak odrasli. Pametna rešitev, ni kaj reči. Samo sprašujemo: koliko bi pa to stalo?

Tretja drobna: PA BREZ ZAMERE!

MLADI RESEVNE DELAJO

V nedeljo, dne 4. 4. 1976 je imelo predsedstvo OO ZSM Resevna svojo tretjo redno sejo v tem letu. Na seji smo pregledali rezultate dela, ki smo ga opravili od zadnje seje pa do danes:

Ob 8. marcu, dnevu žena, je komisija za prosveto in kulturo pri OO ZSM Resevna pripravila za matere kulturni program na koči na Resevni. Kljub hladnemu vremenu je bil odziv zelo velik.

V noči od 20. na 21. marec so se skoraj vsi mladinci OO ZSM Resevna udeležili pohoda po poteh XIV. divizije, v smeri Resevna, Opoka, Dramlje. Komisija za prosveto in kulturo je pri spomeniku na Resevni izvedla krajši kulturni program, tovariš Slakan Drago pa je spregovoril nekaj besed o I. celjski četi.

23. marca je imela OO ZSM Resevna enodnevno delovno akcijo, in sicer so očistili del jarka ob poti na Resevno (50 m).

Četrtega aprila pa sta imela OO ZSM Resevna in OO ZSM Slivnica medsebojno tekmovanje v šahu in nogometu. V šahu je bila boljša OO ZSM Resevna, v nogometu pa OO ZSM Slivnica.

Mladinci OO ZSM Resevna pa so tudi polnoštevno pomagali pri gašenju požara na Resevni.

M. G.

Izletnik Turistična agencija
CELJE TOZD — TURISTIČNA AGENCIJA **INEX LJUBLJANA**

VAS VABITA

8 dni MOSKVA—LENINGRAD, letalo, odhod 20. 4., 4. 5., 18. 5., 11. 5., 25. 5., 1. 6., 8. 6., 15. 6.

3 dni GRČIJA (Atene, Peloponez, Anavissos), letalo, odhod 22. 4., 27. 4., 2. 5., 4. 5. Cena 2.390

4 dni GRČIJA (Atene, Peloponez, Sounion), letalo, odhod 29. 4., 17. 5., 31. 5. Cena od 2.700 dalje

5 dni GRČIJA (Anavissos), letalo, odhod 13. 5. Cena 2.900

4 dni TUNIZIJA (Hammamet), letalo, odhod 24. 5. Cena 2.100

5 dni TUNIZIJA (Hammamet), letalo, odhod 29. 4. in 27. 5. Cena od 2.270

8 dni FRANCIJA (Azurna obala, dolina Loire), letalo-avtobus, odhod 23. 4. in 30. 4. Cena 4.580

3 dni PRAGA, letalo, odhod 20. 5., 22. 5., 27. 5., 29. 5., 31. 5., 2. 6.

POČITNIŠKI PAKETI z letalskim prevozom:

— TUNIZIJA (Hammamet, Sousse), začetek 19. 4., cena od 2.780

— GRČIJA (Anavissos, Atika), začetek 6. 5., cena od 2.950

— ZADARSKI ARHIPELAG (Kukljica, Pirovac), začetek 31. 5., cena od 1.620 dalje

— KAŠTELA PRI SPLITU in OTOK ČIOVO, začetek 25. 6., cena od 1.500 dalje

CENE NAŠIH POČITNIŠKIH PAKETOV SO ČVRSTE BREZ KAKRŠNIHKOLI DOPLAČIL.

PRIJAVE SPREJEMAJO:

INEX potovalna agencija, poslovalnica Ljubljana in Maribor ter pooblašcene agencije:

**IZLETNIK, poslov. CELJE, VELENJE,
ŽALEC, MOZIRJE**

POLZELA
tovarna nogavic Polzela

JELKA — nova industrijska prodajalna na Polzeli!

- samopostrežni način nakupa
- za poletne dni hlačne nogavice LI, GALA, TOP GIRL, PEGGY, ENN
- najnovejši proizvod — hlačne nogavice »JANA« s posebnim pletenjem v hlačnem delu.

Za nakup se priporočata prodajalni JELKA na Polzeli in POLONCA v Celju!

Komisija za razpis prostih delovnih mest pri

OKROŽNEM SODIŠČU V CELJU

objavlja
prsto delovno mesto

SOCIALNEGA DELAVCA

POGOJI: višja šola za socialne delavce in 2 meseca poskusnega dela.

Stanovanja ni.

Pismene ponudbe, taksirane z 2 din upravne takse in dokazilom o šolski izobrazbi in življenjepism pošljite predsedstvu okrožnega sodišča v Celju v 20 dneh po objavi.

Zavod za napredek gospodarstva Celje in

Biro za investicije Celje
sta se združila in ustanovila

RAZVOJNI CENTER CELJE

Za TOZD NADZOR vabimo k sodelovanju mlajše strokovne sodelavce za naslednja delovna mesta:

1. SAMOSTOJNI NADZORNIKI GRADENJ:

a) dva diplomirana inženirja gradbeništva

pogoj: pet let delovnih izkušenj in z opravljenim strokovnim izpitom

b) diplomiranega inženirja komunale

pogoj: pet let delovnih izkušenj in z opravljenim strokovnim izpitom

c) diplomirani inženir strojništva

pogoj: pet let delovnih izkušenj

d) diplomirani inženir elektrotehnike

pogoj: pet let delovnih izkušenj

2. NADZORNIK GRADENJ

pogoj: gradbeni tehnik z deset let delovnih izkušenj in z opravljenim strokovnim izpitom.

Za TOZD ekonomiko in organizacijsko svetovanje ter AOP

3. OPERATER na sistemu

pogoj: nedokončana poklicna šola in odslužen vojaški rok.

Interesenti naj pošljejo ponudbe splošni službi Zavoda za napredek gospodarstva Celje — Vodnikova ulica 3, v osmih dneh po objavi.

STE ŽE NAROČILI NOVI TEDNIK

NOVI tednik

zgp
mladinska knjiga

TOZD TRGOVINA

išče za svojo novo knjigarno v Celju

SODELAVCA

od katerega pričakujemo:

- splošno razgledanost s poudarkom na humanističnih ali tehničnih vedah
- samoiniciativnost
- komunikativnost
- znanje enega svetovnega jezika

Pismene vloge naj kandidati pošljejo najkasneje 15 dni od dneva objave kadrovske službi ZGP Mladinska knjiga, TOZD Trgovina, Ljubljana, Titova 3/1.

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

v a b i

MLADINCE IN MLADINKE, da se prijavijo za sprejem na delo v milici

Izpolnjevati morajo naslednje pogoje:

- da niso stari nad 25 let
- da so moralno in politično neoporečni
- da so telesno in duševno zdravi
- da obvladajo slovenski jezik
- da izpolnjujejo pogoje iz 71. člena zakona o notranjih zadevah.

MLADINCI morajo še:

- imeti odslužen vojaški rok
- imeti uspešno dokončano vsaj popolno osnovno šolo.

Izbrani kandidati bodo začeli delo kot pripravniki za miličnike. Pripravniško dobo bodo končali po uspešno končani šoli za miličnike v šolskem centru za izobraževanje delavcev organov za notranje zadeve v Ljubljani.

Kandidati si bodo v šoli pridobili osnovno teoretično in praktično znanje za uspešno opravljanje nalog s področja javnega reda in miru, zavarovanja in kontrole varnosti prometa ter kontrole mednarodnega potniškega prometa. V organih za notranje zadeve je znanje, pridobljeno v dveletni strokovni šoli, šteto za srednjo strokovno izobrazbo.

Mladinke morajo imeti popolno srednjo šolo.

Delo bodo začele kot miličnice-pripravnice in bodo nosile uniformo. Med enoletno pripravniško dobo si bodo pridobile dopolnilno strokovno izobrazbo v šolskem centru za izobraževanje delavcev organov za notranje zadeve. Delovna mesta za miličnice so v večjih mestih in turističnih krajih v SR Sloveniji. Opravljale bodo naloge iz pristojnosti postaj milice s splošnim in posebnim delovnim področjem.

Republiški sekretariat za notranje zadeve ima samostojna stanovanja zagotovljena.

Vsi, ki jih delo v milici zanima in veseli, naj vložijo prijave na najbližjo postajo milice ali oddelek milice.

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT
ZA NOTRANJE ZADEVE

M

OGLASI

Za oglase objavljene pod oznako ne pozabite napisati pismeno pobudbo — v pismu zapečatenem prinesite v oglasni oddelek Novega tednika! Ne pozabite na ovitek napisati oznake oglasa!

PRODAM

SEDEZNO garnituro prodam. Ilija Tepič, Celje, Ulica bratov Vošnjakov 28.

SLADKO seno prodam. Rudolf Baloh, Kasaze 24, Petrovče.

REGAL za dnevno sobo prodam. Frece, Ulica bratov Vošnjakov 34.

PLETILNI stroj »Regina«, malo rabljen in druge pripadajoče dele k stroju in mlado kravo prodam. Jožefa Čander, Stari trg 41, Lesično.

POROCNO obleko in dve birmanski, dolgi, beli, podloženi, prodam. Vprašajte na Stev. tel. 061-818-535.

HISO z gospodarskim postopjem v Latkovi vasi pri Preboidu z nekaj zemlje, prodam. Gostilna Culk, Lava 20, Celje.

STRESNO opeko zarezno, malo rabljeno — 600 kom., ugodno prodam. Ludvik Uzmah, Debro 3, Laško (pri bencinski črpalki).

SKOTSKE ovčarje, rodovniške, stare 8 tednov, odlično ocenjenih staršev, prodam. Franc Novak, Kompole 81 nad Storami.

TELEVIZOR črno-beli in stabilizator, prodam ugodno. Andrej Jeram, Store 1.

750 LUX, 72 letnik in FBT 60 W ojačevalec, prodam. Adam Klinar, Gaberno 18, Laško.

MOPED colibri t 15, s čeladno, prodam za 5.500,00 din. Brinar, Latkova vas 42/b — Prebold.

KOBILO 6 let staro, teža 600 kg, prodam. Ivana Zgonc, Razbor 10, Dramlje.

HISO z vratom v centru, takoj vseljivo, prodam. Ogleđ vsak dan od 15. dalje. Jože Strnad, Titova 11, Radeče.

ZASTAVA 750, vozen, prodam za 4.000 ND. Jožef Mulej, Nova vas, nova hiša, Sentjur.

GLOBOK voziček prodam. — Ida Vranker, Cesta na Dobravo 81, Celje.

MANSARDNO stanovanje: soba, kuhinja, kabinet, WC, garaža, klet, vrt — takoj vseljivo prodam. Zalar, Groharjeva 7, Celje.

NOV zetorski dvobrazdni plug in ceradno novo kabino, prodam ali zamenjam za govedo. Silvo Peček, Zavrče 21, Grobelno.

SEDEZNO garnituro — moderno, prodam za 4.000.— Tel. 23-685, do 14. ure.

TELEVIZOR z anteno, prodam za 2.000,00 din. Aleš Mihečič, Goričica — Sentjur pri Celju.

HISO — III. faza, v Velenju, prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

SLADKO krmo — seno in otavo, prodam. Kolenc, Babno 10.

OTROŠKI voziček, globok, prodam. Srahotnik, Goriška 8/VIII.

VIKEND parcele, na področju Ponikve, ugodno prodam Alojzija Zupane, Prose-

niško 1. **FIAT** 750, odlično ohranjen, ugodno prodam. Casl — Smartno ob Paki.

SKODO 1000 MB, 1. 1969, v voznem stanju, ugodno prodam. Ogleđ od 15. do 17. ure. Jože Bobnič, Slandrov trg 31, Zalec.

DOBER jabolčnik prodamo. Gorenšek, Lahovna 13 — Skofja vas.

1000 MB, letnik 67, registriran za 76, prodam zaradi odhoda v JLA. Cena po dogovoru. Huš, Latkova vas 97 a, Prebold.

DELAVNICO bivše kemične čistilnice, v Ipavčevi ulici 14 a, Celje, prodamo takoj za mirno obrt. Vprašajte pri Leskovšek, Celje, Ipavčeva 14.

KRAVO simentalco s telotom, prodam ali zamenjam za mlado jalovo. Marjan Zorko, Sentjur 7.

OTROŠKI voziček globok, prodam. Ogleđ mogoč popoldne od 15. ure. Celje, Malgajeva 2/a — Gazvoda.

TESAN les za vikend, večji čebeljak ali garažo v izmeri 8x4 m ugodno prodam. Franc Kumer, Pečovnik 51, tel. 217-91.

MOPED tomos apr 4, brez izpita, prodam nujno. Cena po dogovoru. Jože Tanšek, Rimska cesta 6 a, Laško.

TRSNE sadike, okoretinjene, sorte jurkomandir in kvinton dobite pri Mihi Verdevu, Košnica 29, Celje.

PODVOZJE (1973), motor in menjalnik za spačka, prodam. Bojan Zapušek, Trubarjeva 87, Celje.

PRALNI stroj »Candy«, hladilnik Himu, žensko kolo, volnene posteljne žimnice in več drugih stvari, prodam. Zglasite se popoldne pri Zagajšek, Trubarjeva 32, Otok, Celje.

DELE za R 4 in Zastavo 750 prodam. Stefan Golobič, Vransko 115.

VIBRACIJSKI stroj za izdelovanje zidnih cementnih betonskih kvadrov vseh dimenzij, komplet, še novo, prodam, tudi na mesečno odplačevanje ali na potrošniško posojilo. Ljubljanska c. 80, Celje.

TRIDELNO omaro, šivalni stroj Singer, prodam. Stanetova 16, Celje, Selič.

NOVI dnevni, še nerazstavljeni regal Fortuna — kavč in dva fotelja, prodam ugodno zaradi selitve. Informacije v petek, na tel. 710-572 od 15. do 20. ure.

AVTOMOBILSKO prikolico, nosilnost 700 kg, s priklpom, prodam. Vprašati popoldne. Slavko Kokot, Breg 38, Celje.

DVE VEČJI njivi in travnike, na lepi legi pri cesti, prodamo. Cena po dogovoru. Pavlič, Liboje 52.

MOTORNO kosilnico »Gudbrode« ugodno prodam. Kač, Gornja vas 19, Prebold.

PAVILJON — nov teraco stebrički, kot miza brušena klop, za šest oseb, polica za nože, streha šotorsko platno, električna inštalacija, primeren za restavracijo, vikend itd., 50—100 in 150 l grozdno stiskalnice na vzmet — ralo z lesenim primožem, vsa hrastova, prodam. Jakob Pilič, Celje, Trnovlje 203.

ZASTAVO 101, letnik 1975, prevoženih 13.000 km, ugodno prodam zaradi gradnje. Ogleđ je mogoč vsak dan od 14. do 18. ure. Jože Repar, Cesta na Ostrožno 83, Celje.

SLADKO krmo prodam. Marija Kolin, Lokovina 7, Dobrna.

LADIJSKI pod (deske debele 2 cm), okna in vrata, nova, prodam po ugodni ceni. Bukovžiak 36, Teharje.

OTROŠKI voziček, globok, ugodno prodam. Breda Prisljan, Trubarjeva 22/I. — Celje.

PRIKOLICO za osebni avto in stroj za Zastavo 750, generalno obnovljen, prodam. Ostrožno — Krpanova 3 (pred gasilskim domom — desno).

PONY ekspres prodam. Dragajner, Celje, Ulica bratov Dobrotinškov 13, Hudinja.

ZASTAVO 750 lux, tovarniško novo, še neregistrirano, prodam. Milena Udrih, Založe 8, Polzela.

PRIKOLICO, novo, za osebni avto, nosilnost 400 kg, blok za Skodo 1000 MB in še nekatere druge dele, prodam. Celje, Plankarjeva 6.

TOMOS 15 Touring, dobro ohranjen ter čeladno, ugodno prodam. Janez Goršič, Mencingerjeva 11, Celje.

KOMBI 750 s stekli prodam delno tudi na ček. Informacije pri Meznarič, Na zelenici 14, Celje.

STANOVANJE v centru Celja — 4-sobno s kuhinjo in kopalnico, prodam. Pismene ponudbe na upravo lista pod »Zasebna lastnina«.

AVTO 750, letnik 1966, z novim strojem prevoženih 24.000 km, prodam. Ponudbe na upravo lista pod »12.000«.

NSU — 1000 prodam, po generalni, registriran do avgusta, prodam. Litera, Sem-peter.

SPACEK — letnik 1973, prevoženih 30.000 km, zelo dobro ohranjen, prodam. Tel. 23-664.

STANOVANJA

ENOSOBNO podstrešno stanovanje z odločbo, v centru Ljubljane, zamenjam za enosobno ali garsonjero v Celju. Ponudbe pod »Nujno«.

VELIKO sončno sobo v centru Celja zamenjam za garsonjero s centralno. Ogleđ vsak dan od 6. do 8. ure zvečer. Marica Pogačnik, Trg V. kongresa 10, drugo nadstropje (bela vrata).

LEPO opremljeno sončno sobo s posebnim vhomom in garažo oddam intelektualcu. Jožefa Fric, Dobrova 38, Celje.

BODOČA zakonca brez otrok iščeti sobo v Celju ali okolici Celja. Slavica Novak, Zidanškova 7, Velenje.

VELIKO sobo, 37 kv. m, vseljivo, primerno za garsonjero ali poslovni prostor, z lepo kletjo, v Centru Celja, Muzejski trg 3, ugodno prodam. Informacije po telefonu 062-86-466. Ogleđ v soboto, 10. aprila od 10. do 16. ure.

OPREMLJENO sobo v cen-

tru ali okolici Celja nujno iščem. Ponudbe pod »Poštenas«.

DVA FANTA sprejemem na stanovanje (Slovenca). Celje, Dorbova 8.

KUPIM

PARCELO za vikend od Letuša do Luč, ob Savinji, kupim. Petrovič, Pucova 14, Celje.

HISO ali manjše posestvo kupim. Ponudbe na upravo lista z opisom in ceno pod oznako »Lepa lokacija«.

TRAKTORSKO škropilnico kupim. Opis škropilnice in ceno sporočite na naslov: Marija Hrastovec, Kamenče 12, Braslovče.

TRAKTOR Ferguson — jugoslovanski — 30—35 KM, kupim. Alojz Novak, Počakovo 28, Radeče pri Zid. mostu.

MERCEDES 180 kupim, lahko brez motorja. Drago Zupanc, Primož 37, Sentjur.

HISO kupim v Sentjurju ali okolici, lahko nedograjena. Plačam delno z devizami. Bombek, Šmarje pri Jelšah 8 a.

KUPIM osebni avto novejšega tipa. Plačam takoj v gotovini. Ponudbe pod »Do 60.000«.

ZAPOSILITEV

FRIZERSKO pomočnico s prakso sprejme takoj Frizerstvo Zdraviliški trg 1 — Rogaška Slatina.

HONORARNO delo (čiščenje) ali varstvo otroka — dopoldne, sprejem. Milica — Ul. bratov Kresnikov 25, Celje.

SOBOSLIKARJA — pleskarja — pomočnika, sprejem. Silvester Jurček, Prešernova 9, zglasite se od 6. do 6.30.

DEKLE, mlajše ali starejše, sprejme gostilna v okolici Celja, za pomoč v kuhinji ali strežbi. Hrana in stanovanje v hiši. Stalna zaposlitav — nastop mogoč takoj. Ponudbe pod »Dobra plača«.

HISNIKA zaposlimo honorarno. V poštev pridejo poročene osebe, stare nad 45 let, upokojene ali pa še zaposlene. Poleg čiščenja hiše mora upravljati tudi avtomatično peč za centralno ogrevanje. Nudimo lepo enosobno ogrevano stanovanje s pritlikinami, brezplačno in mesečni honorar 1.000 din. Ponudbe pošljite do 10. aprila 1976 na na-

slov: Hišni svet, Gregorčičeva 2, Celje.

RAZNO

MLADA družina na Hudinji nujno išče varstvo za dve leti starega fantka (od 6. do 14.30). Ponudbe pod »500,00 din«.

ZENSKO srednjih let za varstvo bolnika in lažja gospodinjstva dela 5 ur dnevno, nujno iščem. Vprašajte v poslovalnici »Logarska«, Ljubljanska cesta, dopoldne ali po 15. uri pri Antonu Florjaniču, Na Otoku 6, Celje.

GRADITELJI: Okna, rolete, vse vrste vrata, obloge, iso-span, lahko kupite na domu. Kličite, zahtevajte cenik in informacije na telefon 061-817-547, od 10. do 18. ure dalje, ali na naslov: Hribar, 61411 Izlake 70. Vse izdelke dostavimo na dom.

PODRUŽNICA Dela na Trgu petega kongresa v Celju št. 10, potrebuje za svoj avtomobil — kombi in osebni avto — garažo, možnosti v bližini delnega mesta. Vse informacije dobite osebno ali po telefonu na številko 228-00.

VETERINARSKA POSTAJA CELJE

Na podlagi odredbe o preventivnih ukrepih proti določenim živalskim kužnim boleznim razpisuje

OBVEZNO CEPLJENJE PSOV PROTI STEKLINI ZA OBČINO CELJE po naslednjem razporedu:

- 12. 4. 1976 Juteršek Ciril, Ljubecna, ob 8. uri
- 12. 4. 1976 Pirš — zbiralnica mleka, Pristava, ob 10. uri
- 12. 4. 1976 Konjski klub, Skofja vas, ob 11. uri
- 12. 4. 1976 Veterinarska postaja, Cesta v Trnovlje, ob 15. uri
- 13. 4. 1976 Gostilna Gajšek, Kompole, ob 8. uri
- 13. 4. 1976 Gostilna Gobec, Sentjanž, ob 10. uri
- 13. 4. 1976 Kolšek, Svetina, ob 11. uri
- 13. 4. 1976 Pri kozolcu, Pečovje, ob 12. uri
- 13. 4. 1976 Veterinarska postaja, Cesta v Trnovlje, ob 15. uri
- 14. 4. 1976 Osemenjevalnica, Brezova, ob 8. uri
- 14. 4. 1976 Osemenjevalnica, Smartno, ob 9. uri
- 14. 4. 1976 Voh Ana (Krušič), Goriča, ob 11. uri
- 14. 4. 1976 Veterinarska postaja, Cesta v Trnovlje, ob 15. uri
- 15. 4. 1976 Pilič, Košnica, ob 8. uri
- 15. 4. 1976 Gostilna Krašovec, Zagrad, ob 10. uri
- 15. 4. 1976 Gajšek (osemenjev.), Prožinska vas, ob 15. uri
- 15. 4. 1976 Kač Franciška, Slance, ob 17. uri
- 16. 4. 1976 Osemenjevalnica, Frankolovo, ob 8. uri
- 16. 4. 1976 Slemenšek Alojz, Podgorje 15, ob 11. uri
- 16. 4. 1976 Osemenjevalnica, Vrisk Ivenca, ob 12. uri
- 16. 4. 1976 Gasilski dom, Ostrožno, ob 15. uri
- 19. 4. 1976 Osemenjevalnica, Strmec/Vojniku, ob 8. uri
- 19. 4. 1976 Osemenjevalnica, Socka, ob 10. uri
- 19. 4. 1976 Osemenjevalnica, Višnja vas, ob 11.30
- 20. 4. 1976 Osemenjevalnica, Dobrna, ob 8. uri
- 20. 4. 1976 Osemenjevalnica, Gutenik, ob 10. uri
- 20. 4. 1976 Osemenjevalnica, Lemberg, ob 11.30
- 20. 4. 1976 Vrečko (osemenjev.), Arclin, ob 15. uri

Na cepljenje morajo lastniki psov pripeljati vse pse, starejše od treh mesecev.

Protj kršilcem te odredbe bo uveden upravno kazenski postopek, necepljeni psi pa bodo v smislu odredbe pokončani.

merx kava

izbrana za vas

KRONIKA

SLG

Četrtek, 8. aprila ob 13.30 uri Ivan Cankar: »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« za I. mladinski abonma ob 19.30 uri isto delo za III. mladinski abonma.

Petek, 9. aprila ob 19. uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« — zaključna predstava za društvo računovodskih in finančnih delavcev Celje.

Sobota, 10. aprila ob 9.30 uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« za 4. šolski abonma; ob 16.00 uri isto delo za 1. šolski abonma; ob 20. uri — Gostovanje študentskega kulturno-umetniškega društva Zilica Jovanović SPANAC s folklornim večerom.

Ponedeljek, 12. aprila ob 19.30 uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« — gostovanje v Mestnem gledališču v Ljubljani.

Torek, 13. aprila ob 15.30 uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« za II. mladinski abonma; ob 19.30 uri isto delo za VI. mladinski abonma.

Sreda, 14. aprila ob 17.45 uri »Pohujšanje v dolini Sentflorjanske« za 3. šolski abonma.

Pokrovitelj predstave Pohujšanje v dolini Sentflorjanske je Tehnomercator Celje.

KINO

UNION: do 11. aprila ameriški barvni film »Serif iz države Tenesie« od 12. aprila dalje ameriški barvni film »Dva nezlomljiva«.

METROPOL: do 11. aprila francoski barvni film »Dve dekleti v eni pidžami«.

od 12. do 13. aprila jugoslovanski barvni film »Med strahom in dolžnostjo«.

od 14. aprila dalje francoski barvni film »Manekenka in ministri«.

DOM: 8. aprila še jugoslovanski barvni film »Pristava v malem močvirju«.

od 9. do 11. aprila italijanski barvni film »Izzivi bele šape«.

od 12. do 13. aprila ameriški barvni film »Vročni diamanti«.

od 14. aprila dalje angleški barvni film »Zlato«.

TV SPORED

NEDELJA, 11. IV

8.40 Poročila
8.45 Za nedeljsko dobro jutro: Festival mladinskih pevskih zborov v Celju, barvna oddaja
9.15 625
9.55 Vzpon človeka, barvna serija
10.45 Otroška matineja: Mojstri stare japonske obrti, zgodbe o Poluhcu

11.25 Mosaik
11.30 Kmetijska oddaja

12.15 Poročila (do 12.30)
NEDELJSKO POPOLDNE:

Veseli tobogan: Gorisnica pri Ptujju
Morda vas zanima: Lutke in mi Okrogli svet
Moda za vas
Slager sezone, posnetek festivala zabavnih melodij
Poročila

17.25 Cvetje v jeseni — barvni film

19.15 Risanka
19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.50 Tedenski gospodarski komentar

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Selaš v Malem ritu, barvna nadaljevan-ka TV Beograd

21.05 Volja je pot, 6. del

21.35 Sportni pregled

22.10 Hokej CSSR : Švedska, barvni posnetek s svetovnega prvenstva v Katowicah

Oddajniki II. TV mreže

14.50 NEDELJSKO POPOLDNE (Zg)

19.30 TV dnevnik (Bg)

19.55 Test (Lj II)

20.25 Katowice: Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, barvni prenos srečanja CSSR : Švedska

PONEDELJEK, 12. IV.

8.10 TV v šoli

10.00 TV v šoli (do 11.05)

14.10 TV v šoli — ponovitev (do 15.00)

17.15 Zgodbe o Poluhcu, barvna oddaja

17.30 Znameniti živalski vrtovi, San Diego — II. del barvne oddaje

17.55 Obzornik

18.10 Kače in plazlot, barvna oddaja

18.30 Mosaik

18.35 Odločamo

18.45 Mladi za mlade (JRT)

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 A. Vučo: Zasluge — drama TV Beograd, v barvah

20.55 Kulturne diagonale

21.15 Mosaik kratkega filma

21.40 TV dnevnik

21.55 Hokej NDR : ZDA, barvni posnetek s svetovnega prvenstva v Katowicah

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV Koledar (Zg)

17.45 Pustolovski morskega konjskega (Zg)

18.00 TV vrtec (Zg)

18.15 Književni klub (Sa)

18.45 Mladi za mlade (Lj)

19.30 TV dnevnik (Sa-Zg II)

20.25 Katowice: Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, barvni prenos srečanja NDR : ZDA (IV-Lj II)

TOREK, 13. IV.

8.10 TV v šoli

10.00 TV v šoli

11.05 TV v šoli (do 11.35)

14.10 TV v šoli — ponovitev

16.00 TV v šoli — ponovitev (do 16.30)

17.20 Zapojte z nami: Beethoven, Schubert

17.35 Papirnata masca, serijski barvni film

18.00 Obzornik

18.15 Ne prezrite

18.40 Mosaik

18.45 Narodna glasba

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Pogovor o ...

20.50 Barvna propagandna oddaja

20.55 Huxley: Kontrapunkt življenja, barvna nadaljevanika

21.40 TV dnevnik

21.55 Hokej SZ : Švedska, barvni posnetek s svetovnega prvenstva v Katowicah

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)

17.35 TV koledar (Zg)

17.45 Poljudno manštrveni film (Zg)

18.15 Spoznavajmo svoje telo (Zg)

18.40 Ali ste vedeli (Zg)

18.45 Narodna glasba (Bg)

19.30 TV dnevnik (Zg)

19.55 Test (Lj II)

20.25 Katowice: Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, barvni prenos srečanja SZ : Švedska (IV-Lj II)

SREDA, 14. IV.

8.10 TV v šoli

10.00 TV v šoli (do 11.05)

15.00 Namizni tenis Jugoslavija : CSSR, prenos

17.10 K. Breškova: Deklica Delfina in lisica

Zvitorepka, II. del barvne oddaje

17.25 Pisarni fotografije, barvna serija

17.55 Obzornik

18.10 Po sledih napredka, barvna oddaja

18.40 Mosaik

18.45 Prijatelji gasbe

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Film tedna: Zemlja, barvni film

22.00 Miniature: Trio Ostec

22.15 TV dnevnik

OPOMBA: Pričakujemo ponudbe za športne prenose in opozarjamo na morebitne spremembe programa.

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 Namizni tenis Jugoslavija : CSSR, nadaljevanje (Bg-Zg II)

19.30 TV dnevnik (Bg-Zg II)

20.00 Izbor v sredo (Bg-Zg II)

22.00 TV dnevnik (Bg-Zg II)

22.20 Dokumentarna oddaja (Bg-Zg II)

CETREK, 15. IV.

8.10 TV v šoli

10.00 TV v šoli (do 11.10)

14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.00)

16.10 Hokej Finska : Švedska, barvni posnetek s svetovnega prvenstva v Katowicah

17.25 Cvetlične pravljice, barvna oddaja

17.40 Neven, barvna nadaljevanika TV Beograd

18.10 Obzornik

18.25 Mosaik

18.30 Avtomobil in njegova prazgodovina, barvni film

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Mladi Geribaldi, barvna nadaljevanika

21.00 Kam in kako na oddih

21.10 Četrtkovi razgledi: Kidričevi nagradjeni

21.40 Glasbeni magazin

22.10 TV dnevnik

22.25 Goli Evrope

PETEK, 16. IV.

8.10 TV v šoli

10.00 TV v šoli (do 11.05)

14.10 TV v šoli — ponovitev (do 16.30)

17.10 Krštem krahom

17.20 Pisan: svet

17.55 Obzornik

18.10 Tuji zbori: Francija, barvna oddaja

18.35 Mosaik

18.40 Okus in vonj sta subjektivna prevara, barvna oddaja iz serije Čutila

19.06 Kako uporabljamo slovar Slovenskega knjižnega jezika

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.55 Tedenski notranjepolitični komentar

20.00 Propagandna oddaja

20.05 A. Marodič: Gobarji, oddaja iz cikla Ma-li ognji

20.50 Čudež ali utvara, barvna oddaja iz serije Psihokirurgija

21.30 TV dnevnik

21.45 Barvna propagandna oddaja

21.50 Serif v New Yorku — serijski barvni film

Oddajniki II. TV mreže:

20.00 Gosr urednik (Zg II)

21.00 24 ur (Bg II)

21.15 Glasbena oddaja (Zg II)

SOBOTA, 17. IV.

9.30 TV v šoli

10.35 TV v šoli

12.00 TV v šoli (do 12.30)

13.25 Katowice: Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, barvni prenos srečanja Švedska : NDR

16.00 Studij na univerzi: Matematika

17.10 Obzornik

16.20 Policijer in dolgi nos, I. del barvne nadaljevanika

17.25 Sportno popoldne

19.15 Risanka

19.20 Cikcak

19.30 TV dnevnik

19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar

19.55 Propagandna oddaja

20.00 Casovna stiska — barvni film

21.40 Moda za vas, barvna oddaja

21.55 TV dnevnik

22.10 625

22.50 Hokej SZ : CSSR, barvni posnetek s svetovnega prvenstva v Katowicah

Oddajniki II. TV mreže :

18.30 TV novice (Bg II)

18.45 Sodem dni (Bg II)

19.00 Grof Monte Christo (Bg II)

19.30 TV dnevnik (Sa)

20.25 Katowice: Svetovno prvenstvo v hokeju na ledu, barvni prenos srečanja SZ : CSSR (IV-Lj II)

PROMETNE NESREČE

KOLESAR MRTEV

Po Cesti na Ostrožno se je peljal z osebnim avtomobilom MILAN KUKOVIC, 26, iz Smiklavža. Nenadoma je zapeljal na levo stran cestišča in tu trčil v kolesarja FRANCA DROBNJAKA, 56, iz Smartnega v Rožni dolini, ki se je pripeljal nasproti pravilno po desni strani. Kolesarja je vrglo na pokrov motorja, za glavo je udaril v rob strehe ter obležal na cesti. Med prevozom v celjsko bolnišnico je zaradi hudih poškodb umrl.

PREHITEVANJE V SKARJE

Voznik traktorja STANISLAV SPES, 25, iz Vrbnega je nakazal spremembo smeri v levo s smerokazom in zapeljal v Vrbnem proti sredini cestišča. Takrat se je srečeval s kombijem, ki ga je vozil STEFAN SKORJANC, 29, iz Loke pri Zusmu. Ko sta bila že vzporedno, pa je pričel traktorista prehitvati voznik osebnega avtomobila ALOJZ KAMENSEK, 27, iz Celja. Najprej je zadel v levi sprednji del kombija, nato pa se v traktor. Kombi je nekaj metrov še peljal po desni bankini, nato pa se prevrnil v dva metra globok jarek. Pri nesreči se je težje poškodoval voznik Kamenšek, na kombiju in na osebnem avtomobilu pa je škoda za 30.000 dinarjev.

PESEC JE OBLEZAL NEZAVESTEN

Voznik neregistriranega traktorja s prikolico FRANC KOČNAR, 25, iz Logarske doline je vozil iz Luč proti domu. Prehitel je pešca JOZETA REMSAKA, 26, iz Gornjega grada, ki je hodil po svoji desni strani in takoj zatem je traktorist zavil v desno na stransko cesto. Pri tem pa je pešec, ki ga je nekoliko zaneslo, udaril v sredino prikolice in padel po cestišču, nakar ga je še kolo prikolice odbilo in je obležal nezavesten.

ZLOMIL SI JE NOGO

ANTON AMBROZ, 25, iz Zagaja je vozil po Ulici 29. novembra v Celju, ko je z njegove desne strani zapeljal preden in zavil v levo voznik pony ekspresa FRANC ZALOKAR, 67, iz Celja. Zalokar je izsiljeval prednost, saj je križišče označeno s prometnim znakom »Križišče s prednostno cestjo«. Pri trčenju si je Zalokar zlomil levo nogo v kolenu.

NEPRAVILNO NALOZEN TOVOR

V semaforiziranem križišču na Ljubljanski cesti v Celju je zavil v levo proti Copovi ulici voznik tovornjaka s prikolico FRANC MESEK, 27, iz Škofje Loke. Ker pa je bil tovar — bale steklene volne — nepravilno naložen, se je tovornjak med zavijanjem začel nagibati in se je prevrnil na desni bok na pločnik. Pri nesreči se ni nihče telesno poškodoval, škoda pa je za 30.000 dinarjev.

POBEGNIL JE

S stranske ceste iz Smartnega v Rožni dolini je pripeljal do prednostne pri Vojniku voznik osebnega avtomobila MARJAN ČERČNIK, 23, z Brezove. Tu je zavil v levo in s tem izsiljeval prednost vozniku MILIVOJU KARANOVIČU, 23, iz Zagreba. Vozili sta trčili, pri čemer je nastalo škoda za okoli 6.000 dinarjev, voznik Čerčnik pa je s kraja nesreče pobegnil — miličniki so ga našli doma že čez dobro uro.

BLATNIK JE RAZBIL STEKLO

IGOR ROTAR, 24, iz Dobrteše vasi je vozil skozi Ločico pri Vrnskem in nenadoma zapeljal v levo. Tu je s sprednjim levim delom avtomobila trčil v zadnje kolo tovornjaka, s katerim je iz nasprotne smeri pripeljal STANE ZAZJAL, 42, iz Griž. Za tovornjakom pa je vozil z osebnim avtomobilom FRANC BOŽIČEK, 24, iz Bistrice ob Sotli. V vetrobransko steklo njegovega avtomobila je priletel levi blatnik, ki se je odtrgal na avtomobilu, kategera je vozil Rotar. Pri nesreči so ocenili škodo na okoli 10.000 dinarjev.

MRTVA ZAKONCA

V Štorah sta izven prehoda za pešce prečkala cesto 75-letni LUDVIK RADIČ in njegova 72-letna žena PANIKA — doma sta iz Lipe nad Štorami. Takrat je iz smer

KAIRO IN PIRAMIDE

Ko je pri nas zima in zgodnja pomlad je v Egiptu turistična sezona na višku, saj je v tem obdobju tam najugodnejše podnebje. Normalna poletna temperatura se dviga nad 40 stopinj C in je za turista neznosna.

Zračna pot od Ljubljane preko Beograda in Aten do Kaira znaša približno 2.500 km in je z letalom hitro opravljena. Prvi stik z deželo smo dobili na kairskem letališču, kjer so nam precej točno pregledali potne liste, prav nič pa prtljage. Že pred poto-

PIŠE: ERNEST REČNIK

vanjem so nas pri Kompas opozorili, da v potnih listih ne sme biti izraelskih viz — ker v tem primeru v Egipt ni vstopa. Ljudje, ki so že bili v Izraelu, so si morali nabaviti nove potne liste. Ure smo premaknili za 1 uro naprej in šlo je že proti polnoči, ko so nas z avtobusom odpeljali v 25 km oddaljeno mesto. Kljub pozni uri smo takoj občutili mogočen utrip skoraj 8-milijonskega velenesta. Promet je izredno živahen in predvsem zelo »glasen«, saj vozniki s sirenam vseh mogočih uglasitev nenehno opozarjajo na svojo navzočnost v prometu. Vsa važnejša cestna križišča so sicer se-

maforizirana, ne pa avtomatizirana — semafore upravlja prometnik. Kljub anarhičnemu videzu prometnega vrveža v dobrem tednu nikjer nismo videli prometne nesreče. Večina avtomobilov ima na bokih in na prednjih ter zadnjih odbijačih »lepote« napa-ke, kar pa v tem vrvežu ne moti.

Prva pot turista v Kairu, ki je glavno mesto Egipta in hkrati največje mesto afriške celine je nedvomno Egiptovski muzej, ki hrani okoli 100.000 razstavljenih predmetov in je največja svetovna zbirka umetniških zakladov faraonske dobe. V dveh nadstropjih so po časovnih obdobjih razporejeni primerki starega, srednjega in novega kraljestva, se pravi s pričetkom v letu 3.000 pred našim štetjem. Polovico prvega nadstropja zavzemajo izkopenine po faraonu Tutankamonu, ki so jih izkopalni šele leta 1922 v Dolini kraljev v Tebah v Gornjem Egiptu. Mumificirano ali balzamirano truplo faraona je bilo shranjeno v več sarkofagih ali rakvah. V največji, kameniti, je bila masivna lesena rakev, prevlečena s tanko zlato pločevino in okrašena z vrsto dragih kamnov. V njej je bila 110 kg težka notranja zlata rakev in v njej mumificirano truplo faraona.

Trupla so balzamirali tako, da so iz njih odstranili drobovino, ki so jo shranili v posebno posodo, truplo pa so preparirali z dišečimi drevesnimi in rastlinskimi smolami. V posebni dvorani, mumij smo videli nekaj tisoč let stara trupla, ki so tako dobro ohranjena, kot bi bila pred nedavnim pokopana.

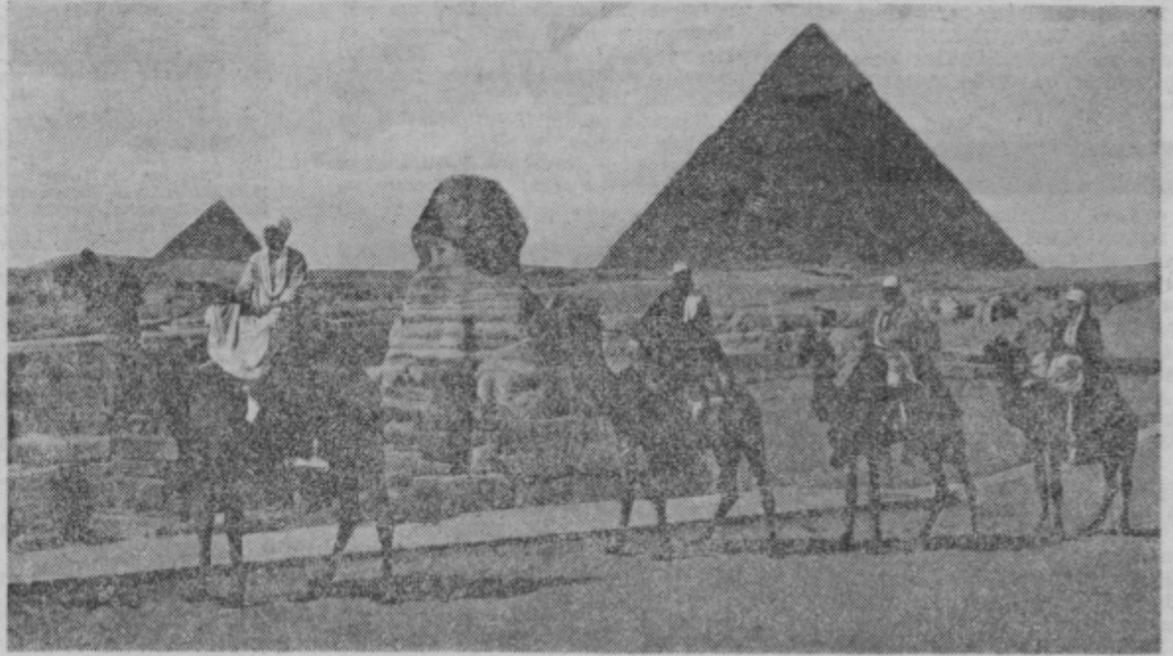
Faraonska doba se prične leta 3000 pred našim štetjem in se konča leta

525 pr. n. št., se pravi, da je trajala polnih 2500 let. Iz te dobe so ohranjeni najstarejši kulturno-zgodovinski spomeniki, kot so piramide, sfinge, templji, obeliski, grobnice itd., ki so danes glavna turistična zanimivost Egipta.

Keopsovo piramido, ki velja še danes za eno izmed največjih gradbenih stvaritev človeštva, je po zgodovinskih podatkih gradilo 100.000 ljudi polnih 20 let. V njo je vgrajenih

2,3 milijona kamnitih blokov, od katerih vsak tehtata 2,5 t. Stranica te enakostranične piramide meri 230 m, se pravi, da znaša površina osnovne ploskve kar 5,30 ha. Visoka je 137 m in ob izračunu prostornine se izkaže, da znaša kar 2,6 milijona kubičnih metrov. Ta kolos je bil zgrajen leta 2690 pred našim štetjem in če k temu prištejemo 1976 let po našem štetju dobimo častivredno starost piramide — 4666 let. Kefrenova piramida, ki je le za meter nižja od Keopsove je kar zraven, sledi ji pa Mikerinova, ki je visoka le 63 m. Sfinga, to je kip ležečega leva s kraljevo glavo, ki je v neposredni bližini piramid, je visoka 20 m in dolga 73,5 m. Zaenkrat je

ta sfinga največja kiparska stvaritev vseh časov na svetu. Piramide in sfinga s templjem se nahajajo v Gizah, ki leže na levem bregu Nila in ga lahko smatramo za predmestje Kaira. Te kulturnozgodovinske znamenitosti so središče pozornosti sto in stotisočev radovednih turistov z vsega sveta, med katerimi seveda tudi ne smemo manjkati Jugoslovani. Vsa Kompasova skupina, ki jo je vodila simpatična Anja, si je seveda ob poglobljeni zgodovinski razlagi ogledala vse znamenitosti in tudi notranjost Keopsove piramide, v kateri je razbit kamniti sarkofag, do katerega se pride po nizkem hodniku. Nadaljevanje prihodnjic

ZADNJA VEST NA HLAČKAH

Neka londonska tvrdka za izdelavo ženskega spodnjega perila je na osnovi ankete in pregledov svoje prodaje »znanstveno ugotovila«, da vedno več deklet hodi brez perila. Da bi zbudili interes za nošenje ženskega perila, najbrž jih je vodil bolj komercialni kot zdravstveni cilj, so začeli izdelovati na primer spodnje hlačke z različnimi tiskami. Na primer so to hlačke, ki jih potiskajo z najnovejšimi izrezki iz časopisov, hlačke, na katerih je vtisnjena patentna zadruga, kot na tej sliki in podobno. Baje je več povpraševanja po perilu, čeravno tisti, ki pridejo tako blizu, niso kaj posebno zainteresirani (vsaj začasno ne) za branje agencijskih vesti.

STROKOVNJAK

Svetovalec je človek, ki pozna devetinštrideset ljubezenskih položajev — toda nobene ženske.

Ekonomist je strokovnjak, ki ve rešitve za vse probleme — v minulem letu.

Specialist je zdravnik, ki je svoje paciente navadil, da so bolni samo med njegovimi objavljenimi govornimi urami.

ANGLEŠKA ANEKDOTA

(ki jo lahko razume samo tisti, ki ve, da so Angleži pred leti uvedli decimalni sistem)

Zena je vedela, kako rad ima mož mesne paštete, pa je v shrambi na škatljo s konzervami napisala z velikimi črkami:

V škatlji je natanko ducat konzerv!

Drugi dan je našla nov napis:

Navadi se že enkrat na decimalni sistem!

DIPLOMATSKI JEZIK

Rekli so nekoč, da je to francoščina. Toda bolj pomembno je, da je treba razumeti, kaj diplomat misli, ko izreče kakšen stavek. V diplomatskem slovarju stavki nimajo enakega pomena kot v pogovornem jeziku navadnih smrtnikov.

Če diplomat reče, da so bili pogovori koristni, pomeni da ni bil dosežen noben sporazum, da je zdaj znano stališče nasprotne strani, kar se da po določenimi okoliščinami izkazati za plodno.

Ko pa diplomat reče, da je bil sestanek ploden, je s tem hotel povedati, da na njem ni bilo nič urejenega, da pa ni izključena možnost, da bo naslednji krog pogovorov produktiven.

No, za diplomata besede produktivno še vedno ne pomeni nobenega soglasja, marveč pogovor, ki je potekal v odprtem ozračju.

Pod odprto diplomat razume povsem nevsklajena stališča, toda ni treba izgubljati upov, da bi iz vsega le prišlo kaj smiselnega na površje.

In smiselno je, da je za diplomata bil banket pri županu v mestu, kjer je potekala konferenca, čisto prijeten dogodek.

Motiti se je človeško, krivdo prevreči na nasprotno stranko, to pa je že politika.

MISLI

● Kdor si domišlja, da s vsi ljudje proti njemu, ni zadnje uspe, da se njegov strah uresniči.

● Kdor se zaradi kritik jezici, s tem dokaže, kako pravično je bila izrečena.

● Oznaka »avtomatika« pomeni, da stvari ne moremo sami popravljati.

● Konference sklicujeta takrat, ko sami ne najdemo več poti naprej.

● Kadar rečemo, da tak delamo že od nekdaj, potem najverjetneje delamo narob.

Ko je bil na večerji pri beneškem dožu, je Dante videl, da so mu postregli s precej manjšimi ribami kot drugim povabljenecem. Tedaj je Dante vzel ribo in si jo nesel pred uho. Dož ga je vprašal, kaj to pomeni.

»Moj oče,« je odgovoril Dante, »je utonil v tem morju in rad bi zvedel kake vesti o njem.«

»In kaj vam pravi riba?«

»Pravi, da je premlada, da bi o tem kaj povedala, da pa so tu še druge ribe, ki so starejše in bi to lahko storile.«

Dož je razumel namig.